

Super predicabilia Folio Primo.

Lectus optimorum questionum una cum textualibus
expositioibus Por. hinc atq; veteri logice Aristotelis
p. maximi reges pariter tradidit. singulorum opi
niones cum probatibus fideliter re. itates. quibus dis
soluit ad mentem subtilissimi doctoris anglici Joannis
Scoti ordinis minor. se. absoluit. incipit feliciter

De initio logice

Dicitur Por. atq; Ar. Querit pmo vtrū logica sit scia
spēialis ab alijs distincta Arguit pmo qd nō. qz modus
sciendi non est scia. sed logica est modus sciendi. ergo
logica nō est scia. Dator p3. qz modus rei nō ē res
cuius est modus Dator pbat p p̄m scdo metaphisice
dicentē. absurdū est sūl q̄re sciam z modū sciendi.
p modū autē sciendi s̄m p̄mentariorum intelligit logicā z
scdo sic. omnis scia acquirit p logicā cui acquiritur
p argumentationem. sed logica nō acquirit p logicam. qd
tūc dem est prius seipō quod est impossibile. q̄ logica
nō est scia Tercio sic. si logica est scia. aut esset p̄mu
nis. aut est spēalis. nō cōis scia subiectū eius nō est cō
mū ne ad subiecta aliarū sciarum. nec spēalis. qz logicā
ca est de intentōibus scēdis que omnibus rebus sunt
applicabiles. Quarto sic. nulla scia est de contingē
tibus z possibilibus aliter se habere. vt habet Aristote
les pmo posterior. sed logica est de hōmō rebus cū s̄m
Aucennā sit de secundis intentōibus. que fabricant p
opus nostri intellectus. ergo. Quinto sic. nulla scia
inest a natura. sed logica inest q̄busdam a natura. ergo
nō est scia.

In oppo sitū arguit autoritate Aristo.
et aliorū logicorū. qui de logi
ca nobis tradiderūt sciaz Et
rōe sic. logicus est sciens. q̄ logica est scia. tenet n̄ia p
locum a coniugatis Pro solutioe istius questōis sol
nende sūt quinq; p̄tiales questōes. Prima est vtrū lo
gica sit scia. Pro cuius solutioe attende pmo qd duplex
est logica. s. naturalis z artificial. logica naturalis est. q̄
dam naturalis potestas nostri intellectus qua naturalit
magis assentim⁹ verū q̄ falso. ex quo assensu. pcedim⁹
de noticiā notī ad noticiā ignoti. Sed logica artificialis
est quidā habitus acquisit⁹ quo iudicamus de res
ctitudine argumentatōis. v̄t est illa que data est p certas
regulas artis logice. Attende scdo qd logica itez est
duplex. quedā est vtens z quedā docēs. Logica vtens
capit dupliciter. vno modo p habitū sciētifico logico
acquisito p demonstratōem quo vtimur in singul sciaz

tijs diuidendo diffiniendo z verū a falso discernendo.
Alio modo capitur pro habitu acquisito ex frequenti
argumentatōe siue talis habitus fuerit noticia vera vt
falsa siue dubia vt firma. Sed logica docēs s̄m domi
nū Albertum sic diffinit. logica est que a fantasīs que
videntur z non sūt liberat. errores dānat. fallit as ostē
dit z lumen rectum in omni ope contēplatōis prebz. s̄
s̄m Boetū sic. logica ē scia discernēs v̄t a falso. s̄m ve
ro sanctū Thomam est scia rationalis actuum ratiois
directiua. Attende tercio. qz tres sunt actus rōnis
s̄z simplicium apprehensio cōpositō z diuisio z discurs
sus. idē etiam habemus tres pres logice nostrum ins
tellectum in istis actibus regulantes ne erret. s̄z libz
predicabilium z predicamentorum qui regulant pri
mū actum. z peribermēntias qui regulat scdm. z totaz
nouam logicam que regulet terciū. Unde dicit Aris
toteles in fine secundi metaphisice qd multa sunt im
pedimenta ppter que solemus impediri a cognitōe ves
ricatis. Unū tamē z principium est ignorātia modī sci
endi que est logica. maxima em̄ causa erroris antiquos
rum philosophorū in singulis sciētijs s̄m Aristoteles
fuit ignorātia logice. Quidā alius vero sic diffinit lo
gicam. Logica est omnū artium aptissimū instrumen
tū sine qua nulla scia pfecte sciri potest. que non in
re naturalium instrumentorum vsu creato cōsumit. s̄z
ppter cuiuslibet alterius sciētie studiū siue exercitiū
recipit incrementum. Sed s̄m Augustinum. logica est
ars artium scia sciarum qua apta omēs alie aperit
untur. z qua clausa omēs alie clauduntur cuz qua q̄
libet. z sine qua nulla Attende quarto. qd sciētia ni
hil aliud est q̄ quedam qualitas subiectiue existēs in
anima disponēs intellectū ad faciū. r z p̄mpte operan
dū considerando aliquid p se obiectū intelligibīle de
quo scia talis inq̄rit passiones z p se accidetia ex p̄p̄is
pncipijs talis obiecti. Unde scia potest dupl̄r accipi
vno modo generalit̄ p noticiā alicuius veri qua intel
ctus p̄formiter assentit alicui p̄plexo siue sit euidēs s̄z
ue nō. z siue necērium siue nō. siue etiā sit nata fieri cui
dens ex aliquo p̄us euidēti siue nō. z illo mō scio hūc
esse patrē z hanc matrē. Etā scio parietē esse album. et
s̄l̄r scio pncipia inquātū cognosco terminos pncipiorū.
Alio mō sciētia capitur p̄p̄te. put est noticia cui dens
alicuius veri necēriū nata causari ex euidēti noticiā p
m̄iarum applicatariū ad ipm p discursum syllogisticū
Et qua diuisione eliciuntur quattuor p̄ditōes req̄site
ad sciam p̄p̄te dictā. Prima p̄ditō est qd sit noticia ca
ta z euidēs. p hoc differt ab opinione z suspitōe. Se
cūda conditō qd sit de obiecto necērio. z per hoc differt
ab arte z prudentia. quia ars z prudentia respiciūt ob
iectum contingens qd possibile est aliter se habere Sci
entia vero respicit obiectum necēariū quod impossibī
le est aliter se habere. vt habetur sexto ethicorum. Terc
cia conditō est qd talis p̄gnitō sit causata a causa cui de
te intellectui. z p hoc differt ab habitu principiorum.
qui dicitur intellectus. Quarta conditō est qd sit cause
ta ex aliquo p̄us euidēte applicato ad ipm sc̄tur. et
discursū syllogisticū. Et ille conditōes possit sentētia
liter elici ex diffinitōe scire posita in pmo posterior. cuz
dicitur. Scire est rem p causam cognoscere ppter quaz
res est. z quoniam illius est causa z nō est contingere ali
ter hoc se habere Et si queras. an in deo z intelligentijs
sit sciētia illo modo accipiēdo sciam Dicunt quidā

D-4013
I

Scia

Scia p̄tē
dupl̄r

Difficilis

sc̄tur

M. Th. u. Sch. 154
92-1148 R
LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISSELDORF

q no. eo q in ipis no e discursus. Sz responde breuiter q si capiatur discursus vt importat pcessum ab aliq bus tpe noto ad aliquid posterius tpe notu. sic i eis no e discursus nec sciēcia pte dicta. Si aut capiat d/ scursus p pcessu q intellectus pcedit ab aliq bus natura cognitio ad aliud posterius natura cognitū sū tū tpe. sic i eis hñ e discursus. et scia pte capta eo q i eis e obie ctū pmarium z secundarium.

Dic primo Ad questione. q logi ca natural no est scia. eo q ois tal acquiritur p discursu demonstratiū sz logica natural no e h mot eo q e natural potēcia siue pmpitudo qua discursus a noto ad ignoti noticiam. Dic secdo. q logica vtens secūdo mō no e sciēcia qz est habitus acqstus ex fres qnti argumētatione siue tal sit dyaletica demonstratiua siue sophistica sz manifestū e ex diffinitōe scie q talis habitus no est sciēticus. Dic tercio. q logica vtēs pmo mō est scia. nam sibi cōuenit diffinitō scie nec est distincta a logica docente. Dic quarto. q logica docēs est vera scia eo q sibi cōuenit quattuor cōditōes ad sciam reqsire. Ex quo piz q logica vtens scdo mō accepta. z logica docēs sūt habitus realt distincti z a seinuicē sepabiles. sicut z musica docēs z musica vtēs sepe a seinuicē sepantur.

Questio secūda Utrū logi ca sit sciētia vna p cuius solutiōe. Attende pmo. q sciētia potest dici vna trīs pte. Vno mō fm numerū. sicut noticiā vnius pclusio nis demonstrare. Secdo mō dicit vna fm speciem. z tūc dicitur vna vntate obiecti ad quod plura referuntur. que habēt vnam rōnem formale cōsiderandi. Ter cio modo dicitur vna fm genus quod est in aliquo cō muni obiecto abstracto a multis obiectis specie dīfē rentibus. Attende secundo. cū sciētia sit qualis tas quedam generata z firmata ex frequenti cōsidera tōne vñ vnica pfecta inclinās intellectum respectu cō plexi speculandi. Et pte ponit duplex habitus. vnus p pzius qui formalr inclināt ad speculatiōem eius tan q naturals similitudo ex eius cōsideratiōe derelicta. Alius cōmuni qui virtualr inclināt ad speculatiō nem eius inclinādo formalr. z ad speculatiōem alteri in quo tale complexum virtualr continetur. Attē de tercio. q p logicam possumus tria intelligere. Vt mo vnum cōmune ad omnes habitus cōclusionūz in ipa logica demōstratariū. Secūdo vniū habitū singula rem vnius cōclusionis demonstrare in logica. Ter cio vnum aggregari ex omnibus habitibus in hoc lī bō. Attende quarto. q aliqui dixerunt logicam eē vnum habitum sola vntate a ggr. ratiōis. vñmo dīf e bant q fatūū eēt quere vnum habitum cōmune om nibus in logica traditis. sicut fatūū eēt querere qz sic pnceps totius mundi. pbabāt sic. quia sciētia e hā bitus cognitiuus cōclusionis. ergo tot sūt sciētia in lo gica quot sunt cōclusiones demonstrabiles. cōsequē ti pbat. quia habitus distinguitur p obiecta. et sciētia sūt habitus. ergo distinguitur p scibilia. Itē habitus innotescunt p actus. sed respectu diuersarum cōclusionū sunt diuersi actus sciendi specie. igitur z habitus diuersi. z sic illa opīnio ponit quodlibet cō plexum habere habitum pziū. Et si petatur q d

ergo distinguitur logica a phisica Respondent q p so lum ordinem ad idem obiectum. aut vnus exercitius distinguitur ab alio per solum ordinem ad vextillum. Sed quia illa opīnio est ptra intēntōnem Aristotelis in pmo z postteroz. qz cōueniēs. z etiam p eā potest metaphisica z naturalis sciētia dici vna. eo q possit aggregari z ordinem habere ad aliquid idem obiectū Inconueniens autem est q tantā vntatem habeat in ter se scie que ponitur simpliciter diuerse quāta habz vna istarum in se. Sed alij dicit q tota logica que se extendit ad multas cōclusiones habet vntatem cū iusdem rei indiuisibilibs existēs in nostro intellectu. ita q per primam demonstratiōem acquiritur tota essen tia sciētie logice. z per demonstratiōes sequētes ipsa fm gradus pfectiōis intēditur z pficatur. Et hoc p batur. quia sciētia est quedam qualitas simplex extē stens in anima. ergo z vna numero z indiuisibilis. Pro batur hoc etiam in moralibus in quibus ex aliquibz actibus tēperatiōe acquiritur tota cēntia istius virtutis p actus sequentes siue sint eiusdem speciei siue diuer sarum ipa intēditur z pficatur. Sed hec opīnio nō videtur vera. nam logica z similiter quelibet alia scie tia sub se comprehendit multas cōclusiones p diuersa media demonstratas. ex quibus non potest generari idem habitus. eo q actus naturaliter qui sūt am similitudinem in passio. sz differentia specie sūt di uerse similitudines. igitur tāta est differentia habitūū quāta actuum Attende vltierus q logicam eē vna potest intelligi duplter. Vno modo intrinsece z for maliter. z sic cum ipa sit quedāz qualitas de pma spes cie qualitatē habet suam vntatem a sua differētia ac tuali. Alio modo extrinsece z obiectiue. z sic cum scie tia dicat respectum ad scibile ipa habz vntatez a suo obiecto. non tamen materialiter. sed sub quadā ratiōe formali accepto.

Dic primo Si capiatur logica p habitu pziū z forma liter inclinatio ad pziū sionis illius cōsiderationem a qua causatur ipa non est nisi vna fm aggregatiōem. eo q tot sunt habitus lo gice quot sunt cōclusiones scibiles in logica. z sic cōf derat eā pma opīnio. Dic secundo q si capiatur los gica p habitu cōmuni alicuius incoplexi. qui sūtaz liter inclināt ad cōsideratiōnem multozū cōplexozūz in illo subiecto virtualiter z cēntialiter cōtentoz ipa e vna fm spēm vñ genus pziū. parz quia eius obiectū cū cuius est. e idem fm spēm quo quid dicitatiue cogni to pgnoscuntur pncipia z cōclusiones nate haberi d ta li subiecto saltem virtualiter. Et vltierus pgnoscuntur alia siue sint inferiora cōtēta sub ipō siue alia attributa ad ipm tanqz ad pziū. ergo habitus inclinās for maliter ad speculā dum subiectum fm rōnem quiddē tatiuam inclināt virtualiter ad omnia complexa p dicitia. Dic secundo q si accipiatur logica pro noticiā omnium verozū complexozū ad que non inclināt virtualiter vnus habitus subiecti. nec per se nec in pte mo nec in secdo modo talis est vna fm genus remotus sicut noticiā de oppositiōibus equipollentijs. z multis alijs. Dic quarto. q si accipiatur logica in cōmuni p quodam cōmuni habitu ad omnes cōclusiones in los gica demonstratas. sic ipa est vna fm genus p dicitabilē. eo q predicatur de omnibus habitibus logicijs. z il

Discursus est dicitur

Sciētia dicitur

Sciētia dicitur

Sciētia dicitur

Sciētia dicitur

Sciētia dicitur

Sciētia dicitur

Sciētia dicitur

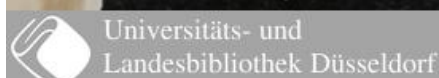
Sciētia dicitur

lo modo nō est vna numero. nec vna specie. **Dic qn** to. q̄ quocūq; mō accipiatur logica ipa est vna obiecti ue. eo q̄ habet vnum genus scibile. ad quod om̄ia cōsi derata in logica habēt ordinē & attributōnem. **Sed** cōtra dicta arguitur quadrupl̄. Primo sic. si p̄mū dicitū esset verum. sequeretur q̄ tot eēt logice. quot sūt p̄clusiones demonstrate in logica. immo adhuc infini te logice nobis deficerent. cum sūt infinite conclusiones demonstrabiles in logica. sed hoc est incōueniēs. **Secundo** sic. ex secūdo dicitō sequitur q̄ habēs habituz de p̄mo subiecto & nō de alijs eēt logicus. s̄ hoc est incōue niēs. Patet aīcedens. q̄ sicut se habet forma ad eē. ita se habet ad denominari. si ergo habitus p̄mī subiecti es set logica. ipa denominaret habitēm logicū. **Tercō** sic si logica caperet vnitatem ab obiecto siue rōne formali obiecti. v̄ ista vnitās eēt transcēdēs v̄ generis generalis s̄mī v̄ generis subalterni. v̄ speciei specialissime v̄ nu meralis. sed nullum istorum est dicendum. Nā si esset vnitās transcēdēs. tūc om̄es scientiē eēt logica. Simi liter si eēt generis generalis s̄mī v̄ sp̄ci specialissime v̄ ge neris subalterni. tūc tot eēt logice quot sunt cōditiō nes demonstrabiles in logica. quod est incōueniēs. **Quarto** sic. sicut habitus refertur ad obiectū sic & pos tētia. sed due potentiē possunt ferri sup idē obiectum fin eādē ratiōnem formalem. v̄ p̄puta intellectus & vol untas sup bonū sub rōne boni. ergo & due sciētie. **Ad** p̄mum dicitur p̄cedendo q̄ multe sūt logice p̄tiales s̄s ue indiuidue de quibus hoc genus logica p̄dicatur et similit̄ q̄ multe logice nobis deficiūt. **Ad** secūduz dicitur. q̄ sicut iste habitus cōmūnis solum virtualit̄ ter siue potentialit̄ inclināt nos ad speculatiōnem eoruz que in logica tradunt. Sic etiam denominat subiectū virtualit̄ & potencialit̄ tale. **Ad** tertiū dicitur q̄ lo gica nō habet aliquā vnitātē intrinsecā a ratiōne forma li. & p̄leq̄ns nō oportet q̄ dicat̄ transcēdēs v̄ generalis si ma. &c. Posset tamen dici q̄ habet vnitātē generalem ab obiecto extrinsecō cāsi. eo q̄ obiectū in causā do talē habitū est vnum indiuisibile. sic s̄z q̄ nullum inferius eo posset eundem causare. **Ad** quartū dicit. q̄ non ē simile de potētia & habitu. eo q̄ habitus scientificus d̄s est ratiōnem ad obiectū qualem nō d̄p potētia.

Questio tertia **Utrum** logicā sit modus sciēdi. **Pro** cuius solutiōne. **Attende** p̄mo q̄ aliqui logici respon dent q̄ ipa est modus sciēdi & nō est sciētia nisi capiēs do hoc nomē sciā generalit̄. sed q̄ p̄us p̄batum est q̄ lo gica est vera sciā. iō. Respondent alij q̄ logica vrens ē modus sciēdi. & talis nō est sciā. sed logica docēs non est modus sciēdi. sed est sciētia. Alij vero respōdent q̄ auctoritas philosophi debz intelligi. absurdū est simi querere scientiam realem sicut est metaphisica. & mo dum sciēdi. Alij vero dicunt q̄ logica est bñ modus sciēdi aliarum sciārum. sed non est modus sciēdi sui p̄p sius. Aliter tamen alij respōdent supponēdo tres distin ctiōes. Prima est q̄ duplex est modus sciēdi. s̄z obiec tiuus & directiuus. Obiectiuus est duplex. s̄z executiuus & actualiter siue instrumentalit̄. sicut sūt regule date & ar gumentatiōibus. & directiuus sicut sūt p̄bātia tales regu las. **Et** hoc dicunt q̄ logica docēs nos formare argu menta p̄ certas regulas est vera sciā. **Sz** logica vrens. q̄ s̄z dirigit nos circa argumētatiōes diffinitōes & diui

siones est modus sciēdi. **Et** de tali intelligit̄ p̄bus cū dicit (Absurdū est simul querere sciām & modū sciē di) **Sed** cōtra hoc arguitur sic. quia si hec eēt vera. oporteret q̄ eēt p̄ se p̄mo modo vera cū sit predicatio in abstracto. sed consequēs est falsū ergo & aīcedēs. con sequētia patet. quia om̄is p̄dicatō vera in abstracto est eētialit̄ vera. falsitas consequētis p̄t̄. quia intellec to subiecto nō intelligitur p̄dicatum. & etiā modus sciē di posterior est sciētia cuius est modus. ergo nō pre dicatur sciētia de modo sciēdi eētialit̄. neq; modus sciēdi de logica. ideo **Attende** secundo q̄ logicam eēt modum sciēdi potest intelligi dupliciter. Vno mō denominatiōne quadam extrinsecā facta ab obiecto. q̄a est de modo sciēdi siue de argumētatiōne v̄ syllogis mo. Alio modo potest intelligi logicam eēt modū sciē di p̄ se & eētialit̄. & isto mō ipa non est modus sciēdi. **Dic** q̄ logica est modus sciēdi p̄ mo modo. quia est de argumēta tōe p̄ quā notificatur quod d̄libz ig notum in qualibz sciā. & illo modo d̄t Aristote. in secdo metaphisice. q̄ oportz p̄us erudiri quō singula sūt res capiēda. hoc est ante inquisitionem aliarū sciārum op̄ ter erudiri in logica que docz omnē modū sciēdi siue notificādi ignotum. **Dic** secūdo q̄ logica nō est eēt riat̄ siue formalit̄ modus sciēdi. sed ipa est quedā sciē tia tradita de mō sciēdi. **Dic** tercō q̄ modus sciē di est sciā materialit̄. quia logica est sciā sicut p̄batum est. & est de mō sciēdi tāq; de materia c̄rea quā **Dic** quarto. q̄ modus sciēdi formalit̄ nō est sciētia. **Et** p̄ prius probatum est.

Quarta. **Utrum** logica sit sciē tia rōnalis v̄ realis. **Pro** cuius solutiōe. **Attende** p̄mo q̄ nos ticia potest dici rōnalis quadrupl̄. Vno mō eo q̄ sit p̄fectiua rōnis. v̄ forma eētens in rōne. & sic om̄is sciē tia est rōnalis. **Secūdo** modo dicitur rōnalis. quia ipa inuēta est p̄ actum rōnis inquirētis ignotū ex noto. **Tercō** potest dici rōnalis. quia ipa est de ente ratiōnis tāq; de obiecto. & hoc modo sciā rōnis distinguitur cō tra sciām realem. **Quarto** modo dicitur rōnalis. q̄ est directiua rōnis in actibus suis. sicut p̄t̄z p̄ doctores fac tum dicentem logicam ideo eēt rōnalem. quia homo p̄ eā in suis actibus sine errore. p̄cedit. **Attende** secdo q̄ tres sunt actus rōnis. Primus est simplicium apprehen sio p̄ quem formātur diffinitōes. **Secūdu**s est apprehē sionem compositō & diuisio p̄ quem formātur enūciatiō nes. **Tercius** est discursus a magis noto ad minus no tū p̄ quem formātur syllogisimi. **Et** sub isto tercō p̄tinent alij tres quos p̄bus nō enumerat. Primus est decipere p̄ que formātur syllogisimi falsi graphi siue ignorātie. **Secūdu**s est opinari p̄ que sūt syllogisimi dyalectici. **Ter cius** est certitudinalit̄ p̄gnoscere. p̄ que sūt syllogisimi demonstratiui. Illo autē actu qui dicitur discursiuus in tellectus discurret de causa in causatum. **Attende** t̄r t̄cio. q̄ logicā eēt rōnalem potest intelligi dupl̄. v̄ro mo do formalit̄ & intrinsecē. & sic nō est sciā rōnalis. Alio mō extrinsecē & obiectiue. & sic est sciā rōnalis. **Attende** q̄ rō. q̄ quicūq; reale aut rōnale ad d̄itur entī aut quali tati aut quantitati. tūc fm v̄lum loquēdi nomināt reali tate siue rōnalitatem intrinsecā. & sic hō d̄t rōnalis. aīal rōnale. &c. **Sz** q̄n ad d̄it̄ sciē tūc nomināt realit̄ siue rōnalit̄ extrinsecā & obiectiua

Questões

predicabiliū

Dic primo ^Q logica est scia ratiōnalis pmo 2 scdo mo/ do. eo q est forma pfe etia rōis 2 inuāta p rōem **Dic scdo.** q logica est rō/ nalis tercio 2 quarto mo. q omīs habitus p demōstra tōem acqūsitus de ente rōis qui est directiu? actiu? rōis est scia rōnalis. sed sic est de logica. q ipa est rōna/ lis. **Dic tercio** q logica nō est rōnalis intrinsecet for maliter. ymmo est quedā qūitas realis. patz qz est habi tus de pma spē qualitatis. **Dic quarto.** q ipa ē rō/ nalis extrinsecet 2 ab obiecto. qz videlz ipa est de scdis i tentōibus adūctis p mis vt dicit Auicēna. s3 sede intē rōes sūt quedā entia rōis. qz. Et si arguas. bñ seq tur. logica est scia rōnalis. q est ens rōis p locū ab infe riori ad supius Dico q illa pna non valet qñ arguit ab inferiori ad supius rōe ptiū extremi. licet bñ valeat si arguat rōe totius extremi. **Ad hoc totū.** scia rōnal nō est inferius ad hoc totū ens rōnale. eo q ptingit scie tīā rōnalem supponere p grāmatica logica 2 rethorica que sūt entia realia p quibus nō supponit ens rōnale

Questio ^Q scia que acqūrit p argumēta tōem. Pro cuius solutōe **Atē** de pmo. q qz hō est rōnalis 2 intellectualis. iō natura liter est apprehēsiuus simpliciu 2 illorū ppositiu? 2 di/ uisiuus. 2 pponēdo 2 diuidēdo discūrit de vno ad ali ud. qui quidē discursus est argumētō. 2 ista argumē tō inest nobis a natura. sed impfecte. qz pfect p exer/ citiūz arte exhibiti Et sic p3 q logica natural pcessit lo gicā artificialē seu artificialē traditā **Attēde scdo.** q aliquid inest nob a natura quinqz mōis Primo mō qz in nobis a pncipio natiuitat? nostre. sicut grauitas ex pte corpis. Scdo mō in nobis sic q habem? quādā potētā p quā facilliter ad aliqd inclinamur. Tercō mō sic q nō in nobis violēte. Quarto mō. qz nō in nobis volūtarie. Quinto mō qz nō inest miraculose. sed a ca/ su aut fortuna **Attēde tercio.** q logica p r duplr habe/ ri. s. vsualr 2 artificialr **Un** syllogisāz 2 nescies se syllo gisare habet logicā vsualr. s3 nō artificialr. qz nescit se syllogisare nec habere logicā **Et** dē pmo rethorice **Are sto.** q omīs ydeote syllogisat vsqz ad aliqd 2 argumen tatur. S3 vēs syllo sciens se syllogisare h3 logicā arti ficialr. qz ille pfecte nouit ex qbus 2 qualibz est syllogis sandū. 2 ex quibz pmissis sequit? conclusio vñ nō. vñ p m? qui inuenit logicā habuit logicā vsualr. eo qyrebatur syllo in acqūrendo arte logice. sed nesciuit se syllogisa re. **Attēde quarto.** q nulla scia p artificialr haberi tūne logica. qz quicūqz aliquā argumētōem h3 artifi cialr scit se habere demōstratōem ad illā. sed null? pōt se scire habere demōstratōem sine logica. eo q sine logi ca nō pōt sciri an argumētū sit demōstratiū vñ sophisti cū. 2 an conclusio sequatur de necessitate vñ nō

Dic primo ^Q p argumētōez vsu ale acqūta est scia de ar/ gumētōe artificiali p3 sic qz nō ē data scia p argumētōz artificialē. eo q tūc logica cēt an logicā. loquēdo etiā de artificiali. nō ē au tē incōueniēs. q logica vsual pcesserit logicā artificialē **Dic scdo.** q logica vsual inest nobis a natura imp/ fecte. que pfect p vsū 2 exercitiū. hoc p3 sic qz intellcūs naturalr inclinā ad assentiēdū p pōibz veris 2 p se notis ex quibus p manifestū discursū infert. p pōes veras. du bias tū. iuxta illud victorini oratoris Natura facit ha

bilē. ars facilem. vsus vero red dīt potētē opificē. **Dic** tercio. qz studentes in pbia vñ in alijs artibus. qzuis sci ant se retinere autētica verba **Areto.** 2 singulas pclusi ones inducere ex pmissis si nō habeat logicam artificia/ lem nō habēt sciam naturalez mathematicā necz the ologicā. p3 sic. qz nesciūt vtrū demōstratōes **Areto.** vñ alioz vtroz autēticorū necario concludāt. qd tū nes cessario requirit ad habēdū sciaz. **Dic quarto.** qz stu dentes in theologica vñ in naturali pbia vñ qlibet alia scia sine logica nō acqūrit scientiā p priedicā. s3 solū quendā habitū opinatiū siue quādā credulitatez de pclusionibz demōstratis. p3 qz solū credūt discursum a pmissis ad pclusionem eē bonum. 2 necessario pclusi dentē. 2 sic nō acqūrit nisi fidem vñ opinionē. **Ex istz** p3. q logica est summe necaria 2 maxime appetēda. qz sine ea nulla pōt haberi scia. 2 p cōsequens homo sine ea nō potest psequi felicitatē. cuius pfectissimū act? ē sci ret cōtemplari sū **Areto.** in decimo ethicoz

Ad rationes

Ante oppositū. **Ad** pmas dī distinguēdo minorē eo q logica p esse modus sciēdi formalr. 2 sic ipa est falsa vñ obiecti ue. 2 sic ē vera 2 nō p priedicā mod? sciēdi ē de modo sciēdi. **Ad** scādā dī negādo maiorē si intelliga tur de logica artificiali. s3 pceditur si intelliga de logi ca naturali. 2 licz logica nō acqūrit p logica artificialē. acqūrit tū p logica naturalē. que nō est scia cū non sit habitus **Ad** terciā dī negādo maiorē. si intelliga tur de logica artificiali. q logica sit scia spēalis. eo q p cedit ex p pncipijs argumētōis. s3 sit p munitis p applicatōem. eo q ē de scdis intētibz que possūt ap plicari omībz rebus. nō est ergo communis p p dca tōnem. licet sit communis p applicatōez 2 vsū **Ad** quartā dicitur. q licet sede intētibz que ad sūū ē p ticularē sint ptingētēs. nō tū quo ad sūū ē quidditatū vñ **Ad** quintū p3 solutō ex dicitis.

Querit secundo.

Utrum logica sit scia pctica vñ specularia. **Ar** guitur pmo q sit scia pctica. qz omīs sciētia docens opari sūū subiectū ē pctica. sed logica est sciētia do cēs opari suum subiectū. ergo logica est scia pctica. **Scdo** sic. omīs scia directiua opis est pctica. euz eo habitus dicatur pcticus. qz est opis directiu? lo gica est scia directiua opis cum sit directiua rōcinatō nis. q logica est pctica **Tercō** sic. omīs scia q non est grā sui s3 grā opatōis cuius est directiua ē pctica s3 logica nō est grā sui. cum maxime valeat ad alias sci ētiās acqūrendas. ergo logica est sciētia pctica. **Quarto** sic. habitus qui nō caret realiter pōitāt? 2 cō formitatis actiuitat? 2 directiuitatis nō est simpliciter speculariū. qz iste videntur eē p dōnes habitus pra ctici. sed logica est h mōi. s3 **Quin** p3 de pōitate. qz in acqūsitōe oim aliarum sciarum dyalectica dī eē p/ or alijs sicut videtur haberi ex dicitis **Areto.** scdo. mes taphisice dicitis q absurdū est sil querere. 2c. de cōs formitate 2 directiuitate p3. qz omīs alie scie vñif logi ca **Quinto** sic. omīs habitus qui extendit ad actuz alterius potētie est pcticus. sed logica est h mōi **Da** io: p3 p p m scdo de aīa. dicentē q intellect? sola exten sione ad opus sit pcticus. mior p3. quia logica dirē git in qibus alijs sciētijs itellctm **Con**firmat. qz ille ha

bibus qui diuiditur in vtrūq; dōcentē est practic⁹. logi-
cus est hmoi. igitur. Maior pz. quia vbiq; repitur
vrens z docens repitur in eodē genere. ibi docēs est pp-
ter vres. s; habitus cuius finis est vsus v' opatō ē pra-
ctic⁹. qd pz p phz? meta. dicentē q; theoretice finis ē sci-
re. practice vero opus. Tales rōes faciūt noiales ad cō-
cludendū q; logica est scia practica z nō speculatiua. Et
ex ipis inferūt vnā generale regulā. q; omīs habitus ē
pure practicus qui nō solum hz pro fine actū quem eli-
cit. sed etiā actū quem dirigit in quacuq; potentia.

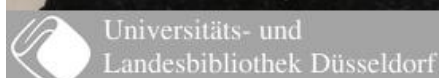
In oppo situm arguitur sic. illa scie-
tia est speculatiua cui? tota
lis z vltimus finis est scire.
sed logica est hmoi. igitur. Maior pz p pmentatorem ter-
cio de aia ponentem differentiam inter habitum specu-
latiuū z practicuū p hoc q; finis speculatiuū est scire pra-
ctici vero opari. Maior parz. q; logica est scia dicer-
nendi verū a falso. Docet em nos diffinire diuidere et
arguere. Pro solutione istius questionis soluende sunt
quinq; pnales questiones

Questio Prima ē. quid sit praxis a qua
noticia d; practica. p cul? solu-
tōe Attende pmo. q; in aima
nostra est duplex potētia. s. intellectia z volūtia. Est at
potētia intellectiua pot; potētia volūtia. eo q; nihil volu-
mus quin pns cognoscām? illud Attēde scdo. q; il-
larū potētiarū duplex est actus. s. eliciti⁹ z impatus. vñ
actus volūtatīs v' intellectus. pprie dicūtur eliciti. ac-
tus at aliarum potētiarū qui pncipiātur z efficiūt a
dictamine z imperio volūtatīs dicūt rōes ab eo ipari.
sicut sūt comedere bibere. zcys. Sitr etiā aliq; intel-
ctōes z volūtōes impate ab ipa voluntate dicunt actus
impati. Vñ vnus z idē actus p se simul eliciti⁹ z imp-
atus. sicut actus aliarū potētiarū a volūtatē possunt
ēē impati ab ipa volūtatē. q;uis sūt eliciti ab illis potē-
tijs. quarū sunt actus. vt intellectō pot ēē impata a vo-
lūtatē z elicita ab intellectu speculatiuo. Attēde ter-
cio q; intellectus dicitur practicus z habit⁹. z actus p des-
noiatōem extrinsecā ab obiecto practico. v' ab ipa pra-
xi. ita q; p mū est praxis. scdm vero actus practicus qd
ē electō volūtatīs. Terciuū at est habitus practic⁹. z vlti-
mū est intellect⁹ practicus. Attēde quarto. q; prax-
is capis triplr. pmo mō idem est q; opatō. vñ praxis in
greco est opatō in latino. Scdo mō spēaliter vt idem ē
q; opatō hoīs ea gre q; homo est. z sic videt eā cape p mē-
toz eustrat? p mō pmo cū dicit. q; ē hominis p m elec-
tōem opatō. Tercio mō capitur magis pprie vt sic dif-
finitur a doctore subtili praxis ad quā extēditur pmo
noticia practica est actus alterius potētie q; sit intel-
lectus naturallr posterior ipa intellectōe natūs pformi-
ter elici ratōi recte vt actus sit rectus. Ad cuius diffini-
tōis declaratiōem

Primo Dic. q; praxis est actus alteri⁹ po-
tētie q; sit intellect⁹. qd pz. q; itā
do pēse in actibus intellect⁹ nō est
extensio intellect⁹. q; extendere est extra se tendere. s; in-
tellectus nō tēdit extra se nisi vt actus eius respicit ac-
tū alterius potētie q; intellect⁹. Dic scdo q; praxis ē
naturallr posterior intellectōe. qd pz. q; actus nō habē-
tes ordinē ad intellectū. sicut sūt actus potētie vegeta-
tiue aut aliū naturallr pcedētes intellectōem. vt actus
potētie sensitīue nō dicūtur praxes. nec ad eos extēdit

noticia practica. vt sint ptes intellectōe. Dic terco
q; actus volūtatīs elicitus pmo z pncipalr d; praxis et
impatus ex pnti. quod pz. q; nullus alius act⁹ est cen-
tialr posterior ipa intellectōe. eo q; quilibz illoz pē eaz
pcedere. Et pz scdo. q; praxis ē actus qui est in pra-
te pgnoscentis. vt pz ex sexto ethicoz. vbi dicit phs q;
artifex eget virtute ad recte operādū. nō at indiget vir-
tute respicū eius qd nō est in sua potestate. Et si praxis
est in prate pgnoscentis. in cuius prate nihil est nisi ac-
tus volūtatīs elicitus v' impatus sequit pposituz. Et
qbus pz q; licz aliquis act⁹ intellect⁹ possit ēē impat⁹
a volūtatē. z etiā ēē practicus. nō tñ est praxis terco mō
lz possit ēē praxis scdo mō. eo q; nō est actus alterius
potētie q; intellect⁹. z sic nō omīs actus impatus a vo-
lūtatē est praxis. s; omīs praxis sit actus elicitus vel
impatus Dic quarto. q; praxis est act⁹ nat⁹ elici cō-
formiter a rōne rca vt actus sit rectus. pz ex dicto pbi
sexto ethicoz dicitis. electō recta necario requirit rō-
nem rectā. qd non tñ est verū de electōe pprie supra. sed
de qualibet electōe rca q; ipsa requirit electōem rectā.
cui ipa pformiter eliciatur. omīs at praxis est electō v'
sequens electōnem. ergo omīs praxis nata est pformit
elici rōni recte vt ipsa sit rca. Et quo pz q; furtū homi-
cidium adulteriū z hmoi opatōnes nō sūt praxes stārī
bus rebus vt nūc stār. eo q; nō possūt recte z nō recte eli-
ci cum statim nominata hnt quādā volūtā maliciam
vt d; phs scdo ethicoz. Et si petat quid sit specu-
latō Dic breuiter q; est opatō intellectus ad nihil extra
genus ptemplatiōis finalr ordinata. Et quo pz q; nō
la opatō alterius potētie ab intellectu est speculatiō. sic
nulla opatō alterius potētie a volūtatē est pmo praxis
lz em aliq; tales opatōnes aliaz potētiarum a volū-
tatē sint nate pformiter elici. z psequens praxis p ach-
ciens. nō tñ pmo. Vnde si act⁹ voluntatis separatur
ab actibus aliarū potētiarum adhuc ipē ēē praxis.
Sequitur scdo q; nulla speculatiō est directiua prax-
is. eo q; tunc ipa nō ēē grā sui sed ēē ordinata ad al-
ud qd est p intentōem Aresto. in scdo metaphisice

Questio Secūda. vtrū logica sit habi-
tus practicus v' speculatiuus
Ad quā respōdent aliqui sup-
ponendo pmo q; praxis accipitur duplr. vno mō large
p omi opatōe existēte in prate nostra que libere pducit
a nobis. siue sit pformiter elicita dictamini recte rōis
siue nō. Alio mō accipit stricte p opatōe bona existēte
in nostra prate pformiter elicita dictamini recte rōis
Supponit scdo. q; omīs illa scia est practica. que ē
directiua opis exntis in nostra prate. siue illud op⁹ natū
tū sit pformiter elici rōni recte siue nō Supponit ter-
co q; omīs scia que est directiua siue ostensiua quomō
z qliter res sit operāda. si aliquis veller circa eā opari
est practica Supponit qtro q; logica est factia sui ob-
iecti. qd est scda intentō v' argumētatō. nulla at sciētia
speculatiua facit suum obiectū. Et quibus infes-
rūt q; logica est scia practica. z hoc pbāt rōmbus in op-
positū adductis Sed ptra hoc arguitur sic. z max-
ime p vltimā suppoem q; duplr. pmo sic p m pmo
posterior de subiecto scie debet p supponi si est. ergo nō
la scia facit suum subiectū. Scdo sic. si logicus facerz
suum subiectū. v' hoc ēē in quātum logicus v' in quā-
tū non logicus. non in quātū nō logicus. q; ibi est repu-
gnātia in adiecto. nec in quātum logicus. eo q; ipē face

vet vñū subiectum ⁊ supponeret aliud. ⁊ per consequēs in logica eēt duo obiecta. quod est incōueniēs Ter. eo sic. omīs noticiā debet cārī ab obiecto ⁊ a potentia. ergo nulla noticiā est cārīua sui obiecti. eo q̄ tūc eēt cārīculus in causādo. ⁊ idē eēt cārī ⁊ cārūm. qd̄ est incōueniēns respectu eiusdem Quarto sic. mensuratū sēp debet supponere suā mensurā. sed obiectū est mensura sciētīe. ergo sciētīa nō est causatiua sui obiecti. Vñior p̄ ex intētiōe Aresto. decimo metaphisice. Si etiā scda et tertia suppo eēt vere sequeret q̄ metaphisica eēt practica. qd̄ est incōueniēs. eo q̄ ip̄a est ostēsiua quomō sit agēdū circa p̄ncipia natural' p̄hie. eo q̄ ip̄a p̄bat p̄ncipia naturalis p̄hie ⁊ aliarū scientiarū. ⁊ reprobāt eos qui negāt talia p̄ncipia. Dm̄ est ergo aliter fm̄ intētiōem doctoris subtilis supponēdo p̄mo q̄ habit' dicit' practicus ab extēsiōe eius ad praxim. vt regula ad regulatum. Cōsistit at̄ extēsiō talis in duplici relatione aptitudinali. s. p̄formitatis ⁊ p̄ositatis natural'. De p̄ositate p̄z illud quod iā dicit' est. s. q̄ electō reā necārio requirit rōem rectā. nō at̄ requireret eā necārio nisi eēt p̄ior. De p̄formitate habet sexto ethicoz. vbi de p̄his q̄ veritas p̄sideratōis practice est p̄fesse se habēs appetitui recto Et notāter d̄ aptitudinalis. qz nulla relatiō actual' r̄quirit. nā ad hoc q̄ praxis actual' seq̄tur p̄sideratōem practicā cui sit p̄formis. hoc omnino accidit cōsideratōi. Si em̄ ab actuali extēsiōe noticiā d̄iceretur practica. tūc nulla sciā necārio eēt practica. sed q̄nqz eēt practica ⁊ quādoqz specularia quod nihil est p̄fufficit respectus aptitudinal'

Dic primo logica isto mō nō ē practica. p̄bat. qz nulla sciā vere est practica. que nō est directiua alicuius vere praxis. s. logica nō ē directiua alicui' vere praxis. eo q̄ neqz est actiua neqz factiua. s. ip̄a nō est practica. Dic scdo fm̄ doctorē subtilē in sexto metaphisice questione p̄ma. q̄ logica posset dici practica extēsiōe noīe praxis. qz nō est tm̄ p̄ter scire. p̄p̄ seip̄s. s. est directiua in aliq̄ actu Nā intellectus in actu p̄prio discursiuo p̄r errare. iō indigz habitu directiuo p̄usqz dirigit in alijs fm̄ Boetiu' sup̄ Por. Quia tm̄ iste actus in quo dirigit nō est nisi specularis iō logica. p̄rie nō est practica. eo q̄ finis eius nō ē veritas cōfesse se hēs appetitui recto

Questio tertia Utruz practicus ⁊ specularis sint dñe cēntiales sciē in eōi. Pro cui' solutiōe. Areste q̄ practicus ⁊ specularis possūt capi dupliciter Vno mō practicus p̄ illo respectu aptitudinali de quo nūc dcm̄ est. ⁊ specularis p̄ negatōe illius duplici' respectus extēsiōis ad praxim. ⁊ hoc mō nō sūt dñtie cēntiales noticiē in cōmuni. Alio mō pōt sumi practicus p̄ rōne fūdamentali ⁊ intrinseca ip̄i noticiē que qui dez rō fūdāt talem resp̄ctm̄ speculariu' p̄ rōne intrinseca. ex q̄ sp̄ugnat tali noticiē aptitudo v̄ respect' p̄dicit'

Dic primo practicus ⁊ specularis nō sūt dñe cēntiales noticiē si capiātur p̄mo mō. p̄bat q̄ dupl'r. Primo sic. null' respectus ē de cēntia alie' absoluti. s. rō practici ⁊ speculari sūt qd̄a resp̄ctus aptitudinales. sciā p̄o q̄litas absoluta. Scdo. p̄bat sic nūqz ex absoluto ⁊ respectio sit aliqd̄ p̄ se vñū. qd̄ d̄ dicit'

cto sit in genere. q̄ ex noticiā que ē qd̄ absolutū ⁊ rōe practici siue speculari que sūt qd̄a resp̄ctus nō sit aliqd̄ p̄ se vñū. Ter. sic. nullū posteri' ē de cēntia p̄ois. s. speculariū ⁊ practiciū sūt posteriora sciā cui' ducunt. q̄ nō sūt dñe cēntiales. Quarto sic. q̄nqz aliqd̄ cōe diuidit' p̄ dñas qd̄ dicitatōs. qd̄ cadit sub mēbro p̄fectōri ē p̄fecti' q̄nqz cadere sub mēbro ip̄fectōri. Si igit' ista diuisiō eēt cēntial' tūc v̄l' oē practici eēt nobilit' omī speculariū v̄l' ē. sed neutriū istoz est ddm̄ Dic 2o. q̄ sumdo practiciū ⁊ speculariū tūc sūt dñe cēntiales noticiē in cōi. ⁊ illo' videt' accipe Aresto. in ser. meta. cuz diuidit' sciāz in practica ⁊ speculariā. p̄z sic. qz oīs d̄stinctō extrinseca ⁊ a posteriori p̄supponit aliquā d̄stinctōem intrinseca. s. practiciū ⁊ speculariū d̄stinguūt cēntial' ab obiectis. ⁊ h̄ extrinseca. s. d̄stinguūt intrinseca a rōne practica ⁊ specularia tāqz cēntialib' dñijs. Et isto' p̄cedo. q̄ qd̄ cadit sub vno mēbro ist' diuisiōis ē p̄fecti' intrinseca oibus q̄ cadūt sub alio mēbro. s. possit eēt ip̄fecti' extrinseca ⁊ ab obiecto sic noticiā practica q̄ habetur de deo p̄fectior ē q̄nqz specularia de creatur'

Questio Quarta. vtz noticiā dicat' practica ab obiecto l' a fine. De ista q̄stione d̄t Henric' d̄ gāda. qui notat' doctor' solēns. q̄ sciā d̄ practica nō ex obiecto s. ex fine. ita q̄ ex ordie ad p̄xim vt ad finē d̄ sciā p̄ se p̄ctica. ⁊ h̄ p̄bat trib' autoritatib'. p̄ma ē p̄bi' 3o de aia d̄stictis q̄ intellectus extēsiōe ad op' sit p̄ctice ⁊ d̄stincta a speculariōe fine. s. ex eodē d̄stinguūt sciā p̄ctica ⁊ specularia. ex q̄ intellectus p̄ctice ⁊ speculariū d̄nt. igit' Scdo sic d̄t p̄his. q̄ metha. q̄ finis theorie specularie ē veritas. p̄ctice p̄o op' Tercia autoritas ē Areste. in p̄mo meta. d̄ictis q̄ sciā p̄ctica ē m̄ nobilit' q̄ specularia. q̄ ē grā v̄sus. h̄ at̄ argumētū nō teneret nisi v̄sus eēt p̄ se finis habi' t' p̄ctici. ⁊ etiā trib' rōibus. Prima rō hitus d̄ p̄ctice aut ab obiecto. aut a fine. Nō ab obiecto. qz intellectus extēsiōe sit p̄cticus. qd̄ nō est fm̄. nisi de eodē intellectus speculariū ⁊ postea p̄ctico siue extēsiōe ad op'. s. circa idē p̄t eēt p̄sideratō p̄ctica ⁊ specularia Scdo sic. mediciā diuidit' in p̄cticā ⁊ speculariā. ⁊ tm̄ est de eodē obiecto. s. de corpe sanabili. Ter. sic. act' d̄ practicus. qz ē bon' v̄l' mal' moral'. bonitas at̄ malicia p̄ctici act' tui ex circūstātijs in q̄s p̄cipua cōstātāia ē finis. vt habet 3o ethicoz. Sed h̄c opinione arguit' doctor' s̄t' p̄mo sic. ab eodē h̄ hitus eēt p̄ctici v̄l' speculariū a quo h̄z suā entitatē. s. illā nō h̄z a fine s. ab obiecto ⁊ intellectu igit'. Vñior p̄z. qz eēt p̄ctici ⁊ speculariū nō sūt nisi resp̄ctus aptitudinales p̄ntes p̄ncipia intrinseca habit'. finis at̄ nō ē h̄mōi p̄ncipiū. eo q̄ ip̄e nō est cā nisi in q̄nti' amatus ⁊ desiderat'. s. ista aptitudo inē noticiē. siue finis sit amatus siue nō. Pōt em̄ in intellectu eēt noticiā practica dato q̄ volūtas nō eēt cōiuncta intellectui igit' ista aptitudo nō cōiūct' cognitōi a cā finali. Nihil em̄ ict' ab aliq̄ cā. illa cā nō cāntē. Scdo sic. aut finis vt elicit' extra facit habitū practiciū aut vt p̄siderat' v̄l' vt itent' Nō vt elicit' extra. qz sic ē posterior hitu ⁊ ali' q̄ mō effectus. effectus aut nō d̄stinguūt cām Si vt cognit' sic h̄z rōem obiecti. s. obiectū d̄stinguūt qd̄ ē p̄positū. Si vt itētus h̄ iā ip̄robatū est. qz natural' anqz intēdat' est cognitō Tercio' si sciāz eēt practica ⁊ ordiare ad praxim vt ad finē cōuertāt. vt d̄t d̄cā opinio. seq̄t q̄ moral' sciā nō ē practica. qd̄ ē p̄ p̄m scdo ethicoz. dicentem. virtutes scrutantur non vt sciamus. sed vt boni efficiamur.

consequencia tenet qz finis eius est felicitas q fm p h m
 in decimo ethicoz cosillit in speculatione z no in praxi
 Et si dicas q felicitas est finis remotus. na finis cuius
 liber sciētie et studij est felicitas fm Auicennam primo
 metaphisice. z fm Augustinu. Omne studiu nostrum et
 omnis opatio nostra ē vt mūdet oculus vñ videat dñs
 Sed finis p pinq est dirigere in actu p ruti. ppter felicitatem.
 Contra v l scia moral ordinat ad istud dirigere actualr
 v l apititudinalr. nō actualr sicut bus patu it. ergo a p ritudinalr.
 qd idem ē sicut ē directiuū. z esse directiuū idē est q esse p rictū. z sic esset scia p ricta qd nihil est dictu.
 Ideo aliter respōdet Frācisc⁹ de maronis. q scia nō est p ricta a fine tanq̄ a cā extrinseca s̄ ab obiecto z potētia respectu finis qui finis dicit p rictis.
 extensione aut ad praxim dicit habit⁹ p rictus. Sed cōtra eū possent fieri argumēta facta. Ideo tñdēt fm intentionē doctoris subtilis. q scia dicit p ricta ex obiecto z nō ex fine.
 Probat pmo autoritate phi sexto metaphisice distinguētis scias speculatiuas a p rictis penes obiecta z nō penes fines.
 Et sexto ethicoz distinguit rōnatiū a sciētifico penes obiectū nccāriū z cōrōnatiū.
 Et tercio de aia assignat subiectū noticie p rictice bonū nō qdēcūq̄ s̄ agibile z cōtingens. q scia est p ricta p se ex obiecto.
 Rōne sic. pbat. illd a quo scia habet respectū ap ritudinalē p rictatis z conformitatis. ab illo habet q sit p ricta sed hoc ē ex obiecto. q dñs patet. q eo q d quid est cā subiecti z etiā cā p rictie passionis. s̄ tale est obiectū igit. p solutiōe tamē argumētorum.
 Attēde pmo. q quādo in idē cōcurrūt rō obiecti z finis tūc p rictia sumunt a fine. nō inq̄tū finis sed inq̄tū obiectū. ex similitudine em vt supposita a medico inq̄tū obiectū sumunt p rictia ad efficiēdū eaz vt finē. Attēde scdo. q bonitas ois moral ex circūstantia p rictie in actu z habitu bonitate ex gñe quā habet tā act⁹ q hīr ex eo q trāsire sup debitu obiectū q nulla circūstantia faceret actū bonū v l hīr q em de obiecto in debito Attēde tercio. q ois bonitas ex circūstantia cōrōnatiū v l in obiecto. z p cōsequē in bonitate ex gñe q tra hīr ex obiecto. nā illa ē p ricta bonitas Attēde q rto. q i possibile est de eodem obiecto esse habitum speculatiuum z p rictum. Ad argumēta alterius opinio nis. ad p rictum dicendum est q p rictus ibi loquit de fine vt cognito modo finis vt cognitus habet rationem obiecti Ad illd scdo metaphisice cōcedēdū ē. ēē q finē theoretice est veritas z p rictice opus loquendo de finibus intra genus cognitionis z illi fines distinguuntur per obiecta. v l saltem p rictioz distinctio est ab obiectis Ad tercium dicendum est concedendo q p ricta est gratia vsus. z q vsus est finis considerationis p rictice Nō sequit tamen ex hoc q distinctio p rictia z scia sit ex parte finis. sed est ex parte obiectorum que virtū aliter continent finem z omnes circūstantias opationum que sunt ad finem. Ad primam rationem dicitur. q fm Aristonlem triplex est intellectus. quidam ē mere speculatiuus z iste nūq̄ sit p rictus extensione alius est p rictus qui dicitur de agendis in vniuersali sicut noticia que habetur de p rictis medicine in vniuersali. Tercius est p rictus qui dicitur de agibilib⁹ in p rictari sicut medicina exp mētalis. tunc dicit q r intellect⁹ scdo extensione sit p rict⁹. z intellect⁹ p ricti nūq̄ sit p rict⁹. v l dicit alit q l intellect⁹ extensione fiat p rict⁹ habit⁹ tñ speculatiū nūq̄ potest fieri p rictus

eo q p rictum z speculatiuum essentialiter insunt habitui accidentali p ricti intellectui Ad scdam rōem dicit q medicina simplr ē p ricta. dicit tñ speculatiua eo q vna p ricta recedit a p ricti sicut medicina q habet de vltibus p rictis medicine ab Auicēna vocat speculatiua qz recedit a medicina que est de p rictari. z p ricta accedit ad speculatiua. nō est tamē simplr speculatiua. Ad tercia rōnem dicit. q licet aliq̄s actus dicat bonus vel mal⁹ moralr ex circūstantia finis h tñ nō est p rict⁹ z p ricti. sed ab obiecto sicut patz ex scda z tercia suppone Si em act⁹ trāsire sup obiectū indebitū ex null a circūstantia possederit bonus moralr. Et hīs ois

Questio Quinta. vtz idē habit⁹ sciētificus possit ēē p rictus z speculatiuus. Ad quā dic breuiter q nō. patz sic. qz quicūq̄ aliqua duo insunt p ricta quibus spē distinctis illa nō possunt in eē idē. sed sic est q p ricti cū z speculati. nūnt noticijs cōtialr distinctis sicut p rict ex sexto metaphisice. q nō p rict esse eidez noticie z p rict eadē noticia nō potest ēē p ricta z speculatiua. Sed cōtra hoc arguit q d r p rict. pmo sic. de futuris cōtingētibus deus habet noticiā speculatiua z tñ si reuelaret ali cui homini ille haberet noticiā p rictā q. Scdo sic. intelligētia mouēs celū habet de motu noticiā p rictā z tamē nos habem⁹ de eo noticiā speculatiua q. Tercio sic. intelligētie habet noticiā de moralibus que nō est p ricta s̄ speculatiua eo q nihil reglat i eis z tñ nos habem⁹ noticiā p rictā de moralibus q. Quarto sic. de rebus naturalibus phi naturales hnt noticiā speculatiua z et alchamiste. z tñ alchamiste hnt eadē p rictā qz effecti cā ergo Dic ad p rictū. q iste noticie nō sunt eiūsdē rōis eo q de ex sua volūrate determinante ad eē p rictio uir illa z ille hz cui fier reuelatō et fuelatōe Ad scdoz dic q intelligētia hz noticiā speculatiua de h q celū est mobile in gñabile incorruptibile. z hz tñ cū h artem q mō debeat celū mouere z ista ē p ricta Dic ad scdoz q prudentia vbi cūq̄ regit ē p ricta z hz nō reglet actualiter opationes intelligētiaz. sufficit tñ q regulet ap ritudinalr. Dic ad q r r. q scia alchamiste de naturalibus est speculatiua. ars tñ faciēdi aliq̄ silia naturalibus ē p ricta. sicut et si hōi daret ars p ricti dē rosa illa eēt p ricta. Et si perat vtz idē intellect⁹ sit p rict⁹ z speculatiū. Dic breuiter q sic. nā vn⁹ z idē hō sil⁹ z sel⁹ p rict habere noticiā p rictā a qua dicit intellect⁹ p rictus z speculatiua. a qua dicit intellect⁹ speculatiū z tñ null⁹ hō hz duos intellect⁹ q. Differūt tñ intellect⁹ p ricti z speculatiū qz rōez eo q intellect⁹ de p ricti qz informaf hīr p ricti eo. z speculatiū qz informaf speculatiū. Scdo qz intellect⁹ p ricti finē suū hz extra se s̄ intellect⁹ speculatiū hz ipm inter se s̄ speculatiū Tercio dñt qz intellect⁹ p ricti accipit formā itelligēdi vt ē p ricti opādi s̄ intellect⁹ speculatiuus accipit eā vt ē p rictiū itelligēdi. Quarto differūt qz intellect⁹ p ricti p rict dirigere in opatōib⁹ corporalibus ad p rictiū formā ad extra. s̄ intellect⁹ speculatiū nō dirigit in hōi opatōibus. Ad argumēta

In oppositū Ad p rictū dē negā⁹ aūs sicut sup p ricta tñ fuit q r r rōib⁹ ois em scia p rictiū suū obiectū. z p ricti nulla facit ip suz Ad scdoz dē. q si maior itelligat d scia q ē directia p ricti sic ipa ē p ricta. z minor scia. eo q logica nō dirigit nē si in actu rationis qui quidam actus nō est p rictus.

Ad tercium dicendum concedendo q logica est direc...

Querit

Utrum logica existens scia ut sit de argumentatione tanq de...

In oppo

Utrum arguitur per omnes expositores phi q coiter oes dicit illa no...

entia lter subiectū continet passiones inferioris. que sunt ipi no p roem ipi supio ris sed p prias roes ip...

Questio

Secunda. utrum syllogismus sit subiectum totius logice Pro cu...

rationis est subiectum logice. quia fm illos omnia que traduntur in logica sunt de actu rationis. nam de simpliciu ap pbeitione e liber pdica bilur pdicametoz na illi sunt de coceptu incopleto. Sed de cocepto for mato a scdo actu rois est liber piarmenias id e de enun ciatoe. Sed de coceptu formato a tercio actu rois e no ua logica q no est de syllogismo in coi. sed de syllo rpi quis pibycius. Alij aute dicit q est scda intentio. naz logica fm Auicenna est de scdis intetioibz adiuictis pri mis. Attende qro. q logica pot duplr accipi. vno incoplete fm q est tradita a pbo. Alio mo vt est tradi ta coplete r pfecte

Primo Dic q ens rois no est adeqm sub/ lectu logice. parz sic. q gramatica et rethorica sunt de ente rois. nam mo i significadi de qbus est gramatica sunt entia rois Et snt diceret de mo is psuadedi de qbus est rethorica

Dic scdo q scda intentio no e subiectu adeqm logice nec etiā mod sciendi. nec vox expsiua pcept. Nam r gramatica r rethorica sunt de scdis intetioibz r etiaz de voce expsiua pcept ergo. Q aut modus sciendi non sit subiectu. pater. q no qliber ps logice e de mo sciendi si cur pater de libris topicoy r elencoy. q magis sunt de modis pbadi siue decipiedi. qz sunt de mo sciendi ergo

Dic tercio. fm opione Alberti magni. q argumeta tio e subiectu attributois logice pplete r pfecte parz. qz logica e scia coreplatiua doces qualif r p q deuenit per notu ad ignoti noticiā q opter q habeat. p subiecto il lud qd est p se instrumetu rois ad acqrendā oēs notici am ignoti p notu. h aut e argumetatio fm q e rocinatio argues mente r conuincēs habitudine notu ad ignoti

Dic qro. q licet syllogism no sit subiectum attri butois logice coplete est tamē subiectoz logice tradite ab Aresto. pma ps pater sic. qz ad copleta logica prinz qliter opter deuenire de noto ad ignoti noticiā viter sz hoc no potest fieri p syllogismū eo q p diffinitioem diui sione entimama r exemplū. r inductioez deuenit de no to ad ignoti noticiā r tamē hoc no e p syllogismū. Secū da ps parz. qz tres coditōes subiecti attributois cō ueniunt syllogismo respectu logice Aresto. ergo. Nam pbs in pmo poy. post determinationē de pibz syllogis mi i veteri logicapmittit ei diffinitioez r ppter ipz de p tib integralibz et. r in noua logica determinat de pibz eius subiectis q sunt syllogismū demonstratiū dyalecti/ cus r sophistic. r no determinat de pibz subiectiuis ar/ gumetatois q. Item syllo in coi p tualr r actualr cōtinz passionē ppias q insunt sibi. vt vez a falso discernere et a magis noto ad minus notū pcedere r hmoi. Lōri net etiā p tualr r actualr ea q insunt pibz eius subiecti uis p ppiā roem syllogismi r p tualr potētiā cōtinēt passionē inferiores q ipis insunt p ppias eaz ratiōes Et h confirmat Arestotiles in fine libri elencoy. cum dicit r hec de syllogismis dicta sufficiēter.

Questio Tercia. ex q logica est de scdis intetioibz adiuictis pms iō qri tur tercio qd sit scda intentio et qd pma. Pro cui solutoe. attēde pmo. q intentio dī a tē do isere. qz p eā intellect rēdit in rē intellectā siue cocep tam. Et iō res pē dici intentio in qrtū intellect rēdit in ip saz eā cōsiderādo. r cocept siue spēs obiecti pē dici in tentio. qz p ipsam sensus vlt intellect rēdit in obiectum Et etiā acc intelligēdi siue cōcipiedi pē dici intentio qz

mediāte eo intellectus in rem tēdit Attēde scdo. q ex hoc argumēto sunt tres opintōes de intentioibz. pri ma opintō dicit. q intentio est coceptus que habemus de re ita q intentio prima est primari coceptus quem habemus de re. Sed intentio scda est scdari coceptus quem habemus de re. Expli grā. nā pmo cōcipim aial in se r absolute. r tūc causat pma intentio. Scdo vero p cipim aial in ordine siue habitudine ad sua inferiora respectu quoy dicit gen vlt supiora respectu qz dicitur spēs. r tūc causat pceptus scdari siue scda intetio. Sz alia opintō dicit q intentio ēres in quā tēdit noster intel lectus ita q no est actus intelligēdi nec spēs intelligibi lis siue coceptus. nec qdditas inē intellecto sed ē p cile qdditas inē qdditatio. ita q pma intentio sit qdditas p cisa ab omni alio qd sibi no puenit in pmo mo dīcedi p se. Et hoc pbat sic. nā hō r aial sunt intentioes pme r tamē no sunt spēs intelligibiles nec acc intelligēdi. nec obiecta vt cognita qz h accidit eis. r snt qliber spēs intelligibilis est de genere qrtitatis. no aut qliber pma ur tentio. Scda ps pater. qz abstractōes diffinitōes diuisi siones r demonstratōes snt p pmas intentioes r notū est q no snt nisi p roes qd duratiuas q pme intetioes sunt roes qdditatioe. Per esse aut qdditatio nūbil aliud ins telligit nisi qdditatio in illo cō in quo abstractit ab omni duratōe necessitate cōtingētia cō in aia r esse extra. Sz secūda intentio no est nisi aptitudo cōueniēs qdditatio bus vlt pms intetioibus in esse qdditatio sicut aptitudo ad pdicandū de pluribz differētibz nūero constituit roem spēs. r ita dicunt illi q scde intetioes sunt respect fundamētales siue aptitudinales q pdicāt d pms n in p mo dīcedi p se sz in scdo. Sz p tercia opione q dicit q scde intetioes sunt relatōes rois derelictē in rebz ab actu intelligēdi. Attēde tercio. q duplx est acc intelligē tus. qdam est rect. alius pō collatiū siue cōparatiuus. Actus rectus dicitur quo intellectus fertur sup aliquā rem. vt quando intellectus intelligat rosam considerā do naturam eius. Actus vero comparatiuus appella tur quo intellectus comparat rem intellectam ad seip sam vlt ad aliam rem. Est ergo prima intentio siue terminus pime intentionis res intellecta siue considerā rata. cuius consideratio vlt intellectio immedīate causatur a re vlt a rei specie. r sic terminus pime intentionis dicitur qui significat huiusmodi res conceptas vlt cons ceptibiles. vt homo equus. albedo nigredo. Secun da vero intetio est quedā relatio seu comparatio intel lectus vnam pnam intentionem vlt vnum primum ins tellctū ad aliū intellectū cōpādo. Exmpli grā. intel lectus intelligens hominem vlt animal comparat vnuz ad aliud fm rationem subiecbilis vlt predicabilis que comparatio ex parte animalis dicitur genus r ex parte hominis dicitur species. r sic fm diuersas comparatio nes format intellectus duas secundas intentiones puta generis r speciei r etiam indiuidi. ita q omnis scda intentio est formalr relatio rōnis

Primo Dic. q secunda intentio non est se cundarius conceptus quem habemus de re. pater sic. quia eadem ra tione poneretur tercia intentio r quarta intentio eo q de re possumus habere tres vel quattuor conceptus concipimus em pmo rem sub conceptu communi. se cūdo sb coceptu ppo. ter sb coceptu passiōis. qro sb co ceptu respectiuo sicut pgnoscimus hominem q est aial r qz

homo. 7 q est risibilis 7 q est dignissima creaturarum. Similiter scientia de intentionibus pertinet ad librum de anima in quo determinatur de conceptibus 7 similitudinibus rerum q efficiunt animam. Dic secundo. q pma intentio non est quidditas nec aptitudo quidditatis est secunda intentio. patet sic. quia tunc de eisdem considerat metaphisicus quod est contra comentato rem dicentes. sicut ens nature se habet ad metaphisica ita ens rationis se habet ad logicam. Costat autem q quidditas 7 aptitudo qd dicitatis no sunt entia rois sed entia realia. Dic tertio q pma intentio no est vox neq no significans res ad extra. nec scda intentio e nome significans alia nomia pme intentionis vl conceptus. na nulla ps logice considerat de nominibus neq de vocibus rei incptum super ipis fundant secunde intentiones sicut latius postea patebit. Dic quarto q secunde intentiones sunt relatōes rois fabricate ab anima. que dependent qstum ad esse 7 conseruari ab ipso intellectu habentes esse obiectiuum in ipso intellectu. Et ex hoc sequitur q nulla secunda intentio est ens reale licet em habeat fundamentum 7 terminaz realem. no tamen est circumscripto opere intellectus quod requirit ad relationem realem.

Bed contra

Predicta arguit q druplr. pmo sic nam circumscripto omi actu intellectus vlt est aptu natu esse in pluribz 7 nome ipm est scda intentio. igit scda intentio no est p actu intellectus. Secundo sic. ille effectus est realis cuius ocs causas sunt reales sz ois cause scdaraz intentionu sunt reales vtpura intellectus 7 obiectum ergo Tertio sic. indiuiduum est scda intentio. 7 illa no est fabricata ab anima ergo. Quarto sic illud accis est reale cuius subiectum e reale sed sic est q subiectum scdaraz intentionu siue sit intellectus siue obiectu est ens reale. Ad pnu et ad tertium dicit q licet vniuersale 7 indiuiduum p me intentionaliter capta sint apta nata esse in pluribz vl in vno solo circumscripto opere intellectus. non tam ipsa capta secunde intentionaliter sicut postea patebit.

Ad secundum dicitur q licet effectus qui est pnc causatus sit realis cuius cause sunt reales non tamen effectus qui solummodo est derelictus. vnde secunde intentiones no dicunt pnc causari sed magis derelinqui ex actu copatiuo intellectus. Ad quartum dicit q secunde intentiones habet solum esse obiectiuum in intellectu et nullibi habet esse subiectiuum eo q hoc pnc couenit accidibus realibus. Sz meli dicit q secunde intentiones habet esse subiectiuum in obiecto 7 non in intellectu. hoc patet sic. q intellectus facit vniuersalitate in rebus fm comentatozem ergo vniuersalitate q est scda intentio est in re subiectue. Patet sic scdo q in illo e accis subiectue qd denoiat sed secunde intentiones denomiant obiectu et no intellectu q sunt subiectie in obiecto. Neq refert q obiectum est ens reale non em opter accidens rois habere p subiecto ens rois. nisi dicit q sunt in obiecto non fm esse reale sed fm esse cognitum.

Questio

Quarta. vtz logica doceat oem modu sciendi. Pro cuius solutione attede pmo q tres sunt moi sciendi in coi. scz diffinitio diuisio 7 argumentato. Et qlibet isto diuisif. na triplex diffinitio. scd dicitaria descriptia et qd nois. Un ad diffinitioem qd dicitaria fm dnm al

bertu dncz requit. pnu e q oia posita in diffinitioe debent esse substantialia diffinito. Scdm est q vltima diffrentia sit couertibilis cu ipo diffinito. Tertiu e q genus in ea positu explicet pma potetia. 7 vltima vltimum actu. Quartu e q oia posita in diffinitioe explicet ipius diffinitu natura. Et qntu est q explicet ee ipi diffinitu a pma potetia vlt ad vltimu actu. Silt triplex est diuisio quedā em est generis in spes. Alia vere subiecti in accidentia vl ecouerso. Et tertia vocis multiplicis in sua significata. Et similt argumetato diuidit in quattuor spes scz inductione exemplum enthimema 7 sylm. Attende scdo q fm aliquos logica no est coplete tradita a pbo eo q no fecit spale metone de diffinitioe diuisif one inductione enthimemate 7 exemplo. Deiu tamen videt q logica Aresto. sufficiat tradidit nobis arte diffiniedi in scdo posterioz. qd leonicus ondit quo necesse fit it arefo. interponere arte diffinituā in scdo posterioz vt ars demonstratiua coplete esset tradita ab eo. Etia ars diuisiua sufficient pr haberi ex scdo posterioz 7 ita sufficient nobis tradita e logica ab Aresto. vt testatur Zuerrois in plogo libri phisicoru.

Dic primo

logica coplete tradita docet omnez moduz sciendi patet. qz ad logicam ptinz docere omne modu diffiniedi diuidedi 7 arguendi. Na si no pnter ad logicā cu ad nullā aliā sciētiā pnter se qret q no habrem sciam de oi ab hoie scibili. Dic scdo q logica Aresto. coplete tradit nobis modu sciendi siue deueniedi de noticiā notū ad igit notū noticiā. patz sic pmo autoritate Aresto. in fine libri Elencoz dicentis q null pplete tradidit sciam de logica an eu 7 ppter hoc petit grās. Patz etiam ratione ex prius dictis.

Questio

Quinta. vtz logica sit ps phisicosophie. Pro cuius solutione. attede pmo. q philosophia capis duplr. vno mo generalr. put e pphio cuiuscuzqz pntis siue sit a nobis siue a natura Et illo mo dicit dominus Albertus q e pphio cuiuscuzqz amirabil p pncipia ei. Est at admirato fm eu Agonia mētū suspēsis qz cordis. ex stupore magni pdigij in spu appetis cu desiderio inueniendi eam. Admirabile at e cui ea e occulta inuētiocqz rara. Alio mo capis phia spcalr vt e apphio pntatis cuiuscuzqz emt a natura cāti 7 illo capis phisicosophia. pncipie. Attede scdo. q phia diuidit rōnalez reale 7 moralez 7 illo capitur phia gnalt. Real at diuisif in nafale mathēatica 7 metaphisica. Sermo cōal pō ptinz sb se gramatica logica 7 rethorica. Moral at hz sub se ethica politica. yconomica 7 monastica. vnde ethica e de mo viuēdi ncoi h e ethica e de his q st pta ad oēz modū viuēdi. Politica e de mo viuēdi ciuilit. Yconomica e de mo viuēdi domestice. Monastica e de mo viuēdi solitarie. pna ps e tradita a pbo i libri ethicor. scda ps ab eode in politicis. tēcia pō ab eode in yconomicis. De monasticis at no hēm aliquē libru ab Aresto. traditū ideo forte qz statū solitariū no reputabat ee fruosuz eo q hō e aial naturalr sociale 7 politicuz. De ptribz at real sophie alibi determinabit. Dic igit breuit q logica e ps phie smocōnal sine rōnal 7 no real. p3 sic. qz ipa e de scōis itētoibz q st etia rois. 7 etia est directiua actuum rationis ergo. Si autem que ras an ipsa sit vtilis necessaria delectabilis 7 honesta

Ad...

Dico breuiter q sic. Q sit vtilis patet quia disponit i
tellectum ad prompte facilliter et expedite exercenduz
suas operationes et etiam sine ea nulla scientia haberi
potest. Et per hoc patet q sit necessaria. nam ea vti/
mur in adq̄sitione aliarum sciaz. Unde dicit albert⁹ q
credetes aliqd scire sine logica se hnt ad suu sciu sicut
ignis ad sua p̄bustione. Na sicut ignis coburens sue p̄
bustiois ignorat at caz sic credetes aliqd scire sine logica
eam sui sciri ignorant. Q̄ aut sit honesta. patet. q: illd
e bonu honestu. quod sua vi nos trahit z sua dignitate
nos allicit. Sz logica est hmoi eo q ipam desideram⁹
et appetim⁹ dato q nulla eet alia scia. Et ex h patz q ip
sa est delectabil eo q infert delectatōem hnti b̄ ea.

Ad argumta. In oppositi. Ad p⁹ d̄. Negādo anis
et ad pbatōez d̄ negādo p̄iaz. nā sicut in entibz realibz
est dare grad⁹ ita in entibz rōis. z iō nō o3 q̄ quē qd est
minus ente rōis sit nō ens z nihil. z licz em illd ens rōis
qd est subiectū alteri⁹ entis rōis sit magis ens aliqd mō.
nō tamē seq̄t q̄ illud qd est min⁹ ens sit nihil. nō repug
gat ergo syllo q̄ sit subiectū alie scie. z q̄ habeat passio
nes sicut etiā pbs. v. metaphica distinguim vnitates rea
les fm fundamēta realia z intencionalia fm fundamēta
intencionalia sicut ibidē diffuse declarat doctor subtilis

Ad scdm d̄. q̄ ens rōis in cōi nō est subiectū logice
Ad pbatōem d̄ q̄ licet logica habeat aliqd ens rōis p
subiecto vtputa syllo v̄l argumētatōem. nō tñ est inre
tio et docere ens rōis s̄b formalit⁹ rōe. Neq̄ seq̄t circa
idē laborat dyalecti⁹ metaphisic⁹ z sophistista ergo ha
bēt idē subiectū sicut manifestū est. Ad terciū p̄z solu
nā licet logica sit de scdis intencōibz nō tamē ex h sequit⁹
q̄ scda intencō sit subiectū logice. Ad q̄rtū d̄ q̄ lz ar
gumētatō p̄me intencōnalr capta z s̄lrl syllo sunt entia rea
lia sunt tñ entia rōis si capiant scde intencōnaliter.

Ad quinnū patet solutio ex dicitis.

facies tibi Grifozorio (cōpendiosam traditōez) id est
breuem z vtilem tractatum (de speculatione) id est cog
nitione istarum rerum scz hncz vniuersalium. (tempa
bo aggredi ea que dicta sunt ab ātiquis p̄h̄ilosophis)
vt puta a platone in libro qui dicit s̄ophistes z hoc breu
uiter velut modo introductōis z puerili (abstines) in
hoc ope (ab alioribz questōibz) id ē a questionibz diffi
cillimis que possunt formari de ip̄s vniuersalibz (vero)
p̄ sed ē (coniectās id ē determinās siue tractās) medi
ocre simpliciores. i. medio cres z faciles. Tūc ibi (mor
de generibz z sp̄ebus) tāgit sc̄am p̄em huius p̄hemij
in qua porphirius qualidam questiones mouet quas
se retinere p̄mittit. que tamē fm Boetiu sunt p̄p̄ales z
secrete z temprate quidem a doctis viris nec a pluribz
dissolue. Dicit igit sic) Porph⁹ id ē statim ego Porphē
rius recusabo dicere de generibz z sp̄ebus id ē tractare
hanc questionem vtz vniuersalia z p̄cipue genera z spe
cies subsistāt in re extra seu reall⁹ v̄l tñ sint in so lis nū
dis purisq̄ intellectibz posita (Sicut) id ē cū hoc etiā re
cusabo dicere vtn vniuersalia sint corpalia v̄l incorpa
lia z illa est scda q̄stio difficilis. siue id ē cū hoc etiā re
cusabo dicere. vtz sit separata a s̄bilibz. an ip̄a s̄bilibz⁹
posita sint z illa est terciā questio difficilis. Et tūc dicit
Porphirius q̄ ipse recusabit dicere id ē determinare nō
solum istas q̄stiones etiam quascūq̄ alias circūstātes
et ambigentes p̄dictas questiones. Deū eum dicit al
tissimum est em. ostendit causam sui dicit quia videt
et p̄dictas questiones terminare est alioris negocii z
maioris egens indistionis q̄ sit p̄positum suum. Deū
cum dicit (Illd p̄o quemadmodū) Tangit terciā
p̄em p̄hemij in qua ostendit quos velit imitari in hoc
ope. Et dicit q̄ in isto libro ipse imitaturus est antiq̄s
p̄h̄ilosophos qui p̄babiliter determinauerunt de ip̄is
vniuersalibz z maxime peripateticos quozum p̄ncps
fuit Aristoteles. Circa hūc textum. Attende primo
q̄ porphirius huic librum composuit ad instantiā cu
iusdam discipuli sui qui grifozorius vocabatur eo q̄ lē
brum predicamentozum Aristotelis ad plenum non
intelligebat ad que facillius intelligendum Porphirij
us hunc librum sibi direxit. qui multum valet ad bre
uiter z compendiose intelligendum doctrinam predi
camentozum Aristotelis. Dicunt tamen quidam q̄ il
le liber prius fuit editus a platone z intitularus s̄ophi
stes platonis z postea a Porphirio repetitus z sic intit
ularus Incipiūt esagoze porphirij in kathegorias A
ristotelis. Et dicunt esagoze ab isos qd est intro z gos
gos ductio quasi introductiones ad predicamēta A
ristotelis. Attende secundo. q̄ porphirius hic narrat
quattuor vtilitates ad quas valet z ordinatur scientia
huius libri. Unde Boecius. Est em per hoc opuscul
lum predicamentozum facilis cognitio. z diffinitioz
integra assignatio. Et diuisionum recta inspectio z de
monstrationum veracissima conclusio. Primo ergo va
let ad cognitionem predicamentozum eo q̄ in p̄dicamē
to ordinatur species sub genere ordine directo. z differē
tie a latere ordine in directo. Et ideo necessarium fuit
cognoscere quid sit genus quid species quid propriuz
quid accidens. Nam genus species z differentia ponit
tur in genere. accidens autem proprium z commune n̄
vt igitur caueatur ne accidens proprium siue commu
ne ponat in predicamēto p̄scire oportuit qd accis z
qd p̄p̄iu eo q̄ fm Boeciū malū nō vitat nisi cognitum

Qm sit necessa.

Incipiūt Esagoze porphirij in kathego
nas Aristotelis id ē incipit liber Porphir
ij introductor⁹ ad cognitōez p̄dicamētoz
Aristo. q̄ diuidit in duas p̄tes p̄ncipales
videlz in p̄hemij z tractatū. Tractat⁹ in
cipit ibi Videt aut neq̄ genus neq̄ sp̄es simplr dici.
Probemij vero cōtinet tres p̄tes p̄ncipales. In p̄tia
p̄te ostendit vtilitate huius scie vtz p̄ hoc suos audito
res reddat beniuolos. In scda p̄te ostendit modū p̄ces
dendi in hac scia. Et cū hoc ostēdit questiones a q̄bus
abstinebit in hoc ope z p̄ hoc reddit auditores dociles
ibi (mor de generibz z sp̄ebus) In terciā p̄te ostendit q̄s
p̄bōs vult imitari in hoc ope. Et h est ibi (Illud vero
quemadmodū) Dicit ergo sic porphirij alloquēdo suū
discipulū qui grifozorius vocabat. Q̄ grifozori euz sit
necessarium nosse id est nosse v̄l cognoscere quid sit
genus quid species quid differētia quid p̄p̄ium quid
accidens. Ad eam doctrinam p̄dicamētoz que capud
Aristo. id est ad adq̄rendum scientiam p̄dicamētoz
ab Aristotile traditā. Et cū sit necessarium nosse qd
sit genus quid sp̄es zc. Ad diffinitōnū assignatōem id
est ad p̄fere diffiniendū. Et etiā cū sit nec̄arium nosse
ista omnino id est vniuersaliter ad ea q̄ in diuisione et
in demonstratiōe sunt vtilia. Idcirco ego Porphirius

Secūda vtilitas est. quia valet ad diffinitionū assignationē eo q̄ species diffinit p̄ gen^o 2 dīas. Et i diffinitōe nō dīz pōit accēs neq̄ ppriū neq̄ cōe. iō optuit p̄scire quid gen^o q̄ d species. 2c Tercia vtilitas q̄ valet ad diuissio- nē faciendā. diuidit em̄ gen^o i species p̄ dīas eētiales et nō accētiales siue accēs sit ppriū siue cōe. iō oīz scire ista q̄ncz vt eligāt tria. s. gen^o spēs 2 dīa. Quarta vtilitas ē q̄ valz ad demrātoez. nā in demrātōe p̄cludit ppria passio de subiecto q̄d ē spēs p̄ medium q̄d ē diffinitio q̄ cōstat ex ḡne 2 dīa. oīz scire q̄d genus q̄d spēs q̄d dīa q̄d ppriū. Et q̄ in demrātōe nō cōcludit accēs cōe. iō oīz optet scire q̄d sit accēs cōe vt a demrātōe excludat.

Attēde scio. q̄ necariū capis q̄tuor: mōis vt p̄ 3 meta phisice capitūlo de necariū. vno mō dī illd necariū sine q̄ nō cōtingit esse vt viuere 2 sic respirare ē necariū aīalt et sūt abus. Secūdo mō dicit illud sine quo nō cōtingit bene eē aut puari malo sicut bibere medicānā laxatiuā est necariū. vt aliq̄s nō laborat febre. Tercio mō dicit necariū q̄d infert violentiā. nā violentiā dicit eē q̄dam necessitas. Quarto mō dicit omne illd necariū q̄d nō cōtingit alio mō se habere. 2 hoc mō dicit necessarium simp̄r 2 pprie. Tū logica dicit esse necariū 2 etiā trach- tatus predicabiliū est necessariū ad cognitōem predicamē totū eo q̄ sine libro predicabiliū nō p̄ p̄scē haberi noticiā predicamētoz. Attēde q̄to. q̄ tpe Porphiriū erāt in studio atheniēsi tres secte p̄horū multū famate. quarū vna fuit epicurozū ab epicuro dicta cui^o p̄nceps fuit h̄z aliquos Aristip^o fm̄ alios p̄o epicurus q̄ felicitatē po- fuit in voluptatibus corpālībz. vt dicit Tullius. Et dī- xit omīa corpa eē cōposita ex atomis. id ē indiuissibili- bus. vt dicit Boet^o in cōmentatoriō. Et interpretatur epicurus ab epi q̄d est supra 2 cutis q̄d est sup̄ficiēs. q̄ philosophabat sup̄ficialiter. Alia fuit secta stoicorū a stoia porta dicta quia vacantes studio stoticoz iuxta illā portā morabant. Tercia fuit peripareticorū quozū p̄nceps 2 p̄cipuus fuit Aristoteles. Circa hūc textum mouet talis.

Questio

Utrū vniuersale sit subiectū hu- ius libri. Et arguit p̄mo q̄ non q̄ vniuersale nō est ens ḡnō ē s̄b- iectū huius libri. Ans̄ patet. q̄ omē q̄d est ideo est q̄a vniū numero ē v̄le nō est h̄mōi cū p̄dicat de pluribz. igr̄

Secūdo sic. vniuersale nō habet aliq̄s passiones. ḡ nō est subiectū alie scie. pater p̄na. q̄ p̄ q̄d q̄d ē substā- tia demōstrāf passiones in scia illi subiecti de subiecto q̄ scia est habitus cōclusionis sicut intellectus ē habi- tus p̄ncipioz. Ans̄ p̄bat. q̄ p̄petas v̄lis nō p̄t eē s̄ns- ḡare eo q̄ tūc nō cōuertet eē cū eo ḡ ē v̄le. 2 sic nō erit a- liud ab illo v̄le cui^o est ppriū q̄d est incōueniens eo q̄ pp̄- um nō indicat eētiam ei^o cui^o est ppriū ex p̄mo thopico- nū. Tercio sic. v̄le nō est vniuocū ad illa q̄ncz vniuer- salia de q̄bus sit mēto in textu p̄posito. ergo nō est hīc subiectum. tenet cōsequētia. q̄ optet subiectū sciētie eē vniuocū ad ea de q̄bus p̄dicat. Ans̄ p̄bat. q̄ omne vniuocū multis se habet ad illa sub rōe alicuius v̄lis. Sed vniuersale nō cōpatur ad hec sub ratione alicui^o v̄lis. q̄ nō sunt sub rōe alicui^o istoz q̄ncz. nullū em̄ eoz q̄ncz cōueit alijs sed h̄z est distinctum ab alijs. si ergo sub rōe alic^o alteri^o v̄lis sic erit ser v̄la q̄d p̄supponit eē s̄m. Quarto sic. Si v̄le est h̄ subiectū v̄ ḡ h̄ est iq̄- s̄ nū est intentio. v̄l inq̄tū rei applicat. Nō inq̄tūz intentio q̄ intentio vt intentio habet p̄siderari a metaphisico mes-

aphisicus em̄ cōsiderat quod h̄z ens inq̄tū ens ergo 2 intentionem inq̄tūm ens. Et p̄ 2 sequens cōsiderat ins- tentionē inq̄tūm intentio ē. Cōfirmat q̄ oīs scia realē v̄lis eo q̄ singulariū nō est scia. ergo hec scia cū nō sit re- alis nō erit de v̄le. Et si dicas q̄ cōsiderat de intentōe v̄- niuersal inq̄tū est applicabilis rei. Lōra q̄ v̄le illo mō captū est ens p̄ accēs de quo nō est scia. Quinto sic hic determinat de istis q̄ncz v̄libus sub rōe ppria diuidē- do 2 diffiniendo q̄dlibet p̄ppria nō faciēdo mētionem de v̄le fm̄ se nec quo ad eius quod q̄d est. nec quo ad e^o passiones ergo hec q̄ncz v̄la erūt h̄ subiectū 2 sic nō v̄- niuersale. In oppositū arguit hec scia est vna ḡ habz vniū subiectū ergo hec q̄ncz nō sunt subiectū nisi vt cōs- ueniunt in vno cōi q̄d est p̄mū subiectū. 2 illud est v̄le. Pro solutiōe ist^o q̄stionis soluēde sunt q̄ncz partiales questiones.

Prima

Questio est. Utrū subiectū istius tractatus q̄d est v̄le sit ens vniuo- cū ad q̄ncz v̄la. p̄ cuius solutiōne attende p̄mo. q̄ v̄le capis tribz mōis sicut q̄dlibet aliud nomē cōcretū. vno mō. p̄ subiecto id est p̄ re p̄me intēō- nis cui applicat intēō v̄lis. 2 h̄ mō v̄le est p̄mū obiectū intellect^o 2 oīs scia est v̄lis 2 maxime metaphisica q̄ p̄siderat q̄d q̄d est cuiuslibet entis inq̄tūm ens. Secūdo sumit p̄ forma sc̄z p̄ intentōe v̄lritatis causata ab intel- lectu 2 applicabili rebz p̄me intēōis. Tercio mō sumit p̄ aggregatiōe ex subiecto 2 fo. ma 2 illud ē ens p̄ accēs aggregat em̄ res diuersas ex q̄bus nō fit p̄se vnum 2 i h̄- lo mō nō est de cōsideratōe alicui^o artificis q̄ de ente p̄ accēs nō est scia eo q̄ ipm̄ nō est diffinibile ex serzo me- taphisice. Nec dicit vniū p̄ se cōiunctū de quo aliq̄d ē de- monstrabile. vniuersale autē secūdo mō acceptū est de cōs- sideratōe logice 2 de isto cōcreto ē s̄lū sermo h̄ in p̄posi- to. Attēde secūdo. q̄ significatū ter mī cōis significat vna veram naturam p̄ cōsiderari tripl^o. vno mō fm̄ eē in sup̄positis ei^o q̄d dicit eē fundamētale siue materiale ei^o 2 hoc mō insunt ei accētia cōia q̄ s̄nt et p̄ncipis i diuidui. Secūdo cōsiderat absolute fm̄ sūū eē q̄ddicitatū et sic ei insunt p̄dicata substāntialia 2 q̄ddicitatū. Tercio mō cōsiderat vt p̄ formā siue spēm intelligibile ab intel- lectu apprehēdit. Et tale eē apprehēsum est eē cognitūz ei^o fm̄ tale eē insunt ei intēōes sc̄de. v̄n intellect^o cōs- sideras naturā h̄mōi p̄n vna in mltis. 2 de mltis alijs qua p̄prietate repra in natura sic cōsiderata mouetur ad causandū intēōez vniuersalitatis quā attribuit ipē nature vniuersali a qua sumit intentio. Attēde ter- cio. q̄ q̄dlibet istozum q̄ncz vniuersaliū in q̄ intēōis v̄- niuersalis diuidit vt pura gen^o spēs potest capē dupl^o. vno mō p̄ formali. 2 sic illa q̄ncz sunt species ipi^o v̄lis. Alio mō p̄ fundamētali siue p̄ denumiatō. 2 sic nō sunt species. v̄n genus generalissimum p̄me intēōnalt cap- tum nō potest esse species sicut dicit Porphiri^o. 2 licet bene possit esse species si capiat sc̄de intēōnalt. v̄n dī- uisio vniuersalis in q̄ncz v̄la est diuisio generis in spe- cies. Et si q̄rat q̄ sunt differētie illaz intēōnū. Dicit q̄ sint nobis ignote siue innominate. possunt tamē noīa- ri a vel b 2 si arguat. Et istis sequet eē q̄ duos spēs eius dem generis possent de se inuicem p̄dicari. vt dicendo genus est spēs v̄l differētia est species. Dic breuī q̄ non est incōueniens in accidētibus maxime rationis vnam spēm denominatiue p̄dicari de alia. sicut est hic cū dicit genus est species. v̄n q̄libet illaz intēōnū p̄-

accipi vt qd z vt modus Accipit aut vt quid qn est id qd intelligit vt modus po qn est ratio sub qua intelligit aliud Qn si se de intentiones vtrobiqz accipiunt vt quid et vtrobiqz vt mod^o tuc opponunt z vna no pdicaf de alia Si animal in illa ppe gen^o est spes accipiat vt qd vt scz est illud qd ppar ad vte qd est suu genus Spes at vt modus i. vt ro sub qua intelligit gen^o respectu vltis ppo est pa. nec ibi pdicaf oppositu de opposito. Et si inferat q pdicaf oppositu de oppo^o est falli figure deois mutado modu in qd z qd in modu Et h declarat familiar^o in h ex^o singulare e plurale Na si plale accipiat vt quid z fre vt mod^o ppo est pa Na fre est mod^o illi^o qd scaf p plale Arde de quarto. q de vniuocatioe vltis est duplex op^o Prima opinio est q vte est analogu ad quinqz vltia qz p p^o dr de genere z p poster^o de alijs Et ex h inferit illi q vte no dr vniuoce de istis quiqz. sz analogice z fm pus et poster^o Dicat em prius de genere qd pfecti^o picipat roem vltis siue qd est vltius z p posterius de alijs Sed hec opinio no pntet xitate Uz pmo qz fm ea oportet zcedere q vte no eet subiectu h^o tractatus sed quiqz vltia sil cent h subiectu qd e fm eo q scia dr vna ppter vnitatem pmi subiecti ad qd oia alia attribuunt sicut ad suu genus scibile. Tuo^o qz licz vte p pus dicaf de genere qz de alijs h tu no impedit vniuocatoem Na in oi genere aliq spes pfecti^o picipat natura gener^o qz alia eo qz if eas e cenl ordo Et io dr natural pbs qd e quocatoeslatet in generibz z no logicis q pbar gen^o vniuocu ppter vnitatem rois sic pz in pnc^o pntoz vbi dr al^o ee vniuocu hoi z boui Et ergo no seqt vte dr p pus de genere qz de alijs ergo equiuoce

Dic primo

no est diffi^o nisi quid nois sz vte diffinitioe qd rei z h sic vte e qd apri natu e pdi cari de multis. igit p^o etia qz no entu nihil applicaf neqz no ens alicui applicaf sz fm boetiu sede intentiones applicant pms q vte est ens. Patet etiam qz sub rone no entis nil intelligit sz quicquid intelligit intelligit sub roe vltis g illa ro no est no ens Dic^o q vte est vniuocu ad quiqz vltia. patet qz vte pdicaf de ist^o fm nome z roez q vniuoce Tenet pna p arestotele i pnc^o pdicamtoz. Ans est manifestu qz qdlibet isto z apri natu est dici de pluribus igit Dic^o q vte est gen^o ad quiqz vltia patet sic. qz pdicaf de eis in quid z vni uoce g est gen^o Ans p^o qz ad interrogatoz facta p qd de qdlibet isto z veru e dicere q ipm est vte Dic qro q vte sub roe vltis e subiectu in isto libro. patet sic qz illd cui ppetue pdicoes subiecti in scia est subiectu illius scie. vte aut e hmoi igit Dico patz qz hic suppo nit qd est z qz e de eo taqz notu No ei eet possibile ca re quid e alicui suaz spes ignorato de ipo qd est z qz est. hic ei diffinitioe a^o spes Un no oportuit h ponere diffinitioz vltis qz illa suppoit po: phiri^o pucient z suf ficief assignata ab arestotele pmo periarmentias z p^o mo posterioz Un roe vltis q e pdicari de plurib^o vti tur in diffinitioe isto z quiqz Silt sibi pueit scda pdi tio q est q p^o qd quid est demostrent passiones inee ipsi subiecto Un si aliq passio vniuoca istis ostendat inesse p roez. vltis tuc sufficief ostendit de subiecto p^o z p pns de aliqua vno Et si de aliq vno hec passio de mostret p roem vltis p h ostendit de vlti Sz sic fit in p^o posito Na differre ab indiuiduo demostret de genere

q vte sede intentio nalit captu e ens p batur sic qz no entis no est diffi^o nisi quid nois sz vte diffinitioe qd rei z h sic vte e qd apri natu e pdi cari de multis. igit p^o etia qz no entu nihil applicaf neqz no ens alicui applicaf sz fm boetiu sede intentiones applicant pms q vte est ens. Patet etiam qz sub rone no entis nil intelligit sz quicquid intelligit intelligit sub roe vltis g illa ro no est no ens Dic^o q vte est vniuocu ad quiqz vltia. patet qz vte pdicaf de ist^o fm nome z roez q vniuoce Tenet pna p arestotele i pnc^o pdicamtoz. Ans est manifestu qz qdlibet isto z apri natu est dici de pluribus igit Dic^o q vte est gen^o ad quiqz vltia patet sic. qz pdicaf de eis in quid z vni uoce g est gen^o Ans p^o qz ad interrogatoz facta p qd de qdlibet isto z veru e dicere q ipm est vte Dic qro q vte sub roe vltis e subiectu in isto libro. patet sic qz illd cui ppetue pdicoes subiecti in scia est subiectu illius scie. vte aut e hmoi igit Dico patz qz hic suppo nit qd est z qz e de eo taqz notu No ei eet possibile ca re quid e alicui suaz spes ignorato de ipo qd est z qz est. hic ei diffinitioe a^o spes Un no oportuit h ponere diffinitioz vltis qz illa suppoit po: phiri^o pucient z suf ficief assignata ab arestotele pmo periarmentias z p^o mo posterioz Un roe vltis q e pdicari de plurib^o vti tur in diffinitioe isto z quiqz Silt sibi pueit scda pdi tio q est q p^o qd quid est demostrent passiones inee ipsi subiecto Un si aliq passio vniuoca istis ostendat inesse p roez. vltis tuc sufficief ostendit de subiecto p^o z p pns de aliqua vno Et si de aliq vno hec passio de mostret p roem vltis p h ostendit de vlti Sz sic fit in p^o posito Na differre ab indiuiduo demostret de genere

p hanc pteculā pdicari de plurib^o Sed tertia pdicatio e manifesta Na vte diuidit in hec quiqz vltia. igit illa vltia hnt ordine z attributoem ad ipm Sz circa hoc.

Querit

Primo vtz vte de quo loquitur po: phiri^o sit substātia vel acci dens Et si sit accidēs vtz sit in re vel in intellectu Ad h Rūdet q vte est accūs intētiō nāle causatū p actū pparū intellect^o. qd est in re tāqz in subiecto capiedo re vt pformā intellectuāle ab in/ lectu picipit siue inee cognitōz nō in intellectu. eo q materia z efficiēs nō coincidūt ex sedo p hieoz sz itelle ctus est cā efficiēs vltis z aliaz intētiōnū g nō emate ria neqz subiectū eaz z h p^o p pmitatōe pmo de aia dicentē q intellect^o est qui facit vltia rem in reb^o Et h p^o etia qz accūs est in illo subiectuz qd denoiat. vte aut denoiat rem z nō intellectū g est in re subiectiue in intellectu aut vt in efficiēte et sicut cognitū in cognos cente est g obiectie in intellectu subiectie in reb^o cogni tis Sedm dubiū vtz hec sit pa. hō est vte. die bre uif q licz h p dicit intentio de subiecto qd scat natura vera tū nō pdicaf de eo in esse po z reali sed solū in ee cognitō ita qz h pdicatu intentionale denomiāt illud subiectū nō fm suū ee reale sz fm ee pgnitū. p^o sic qz sicut forma se hz ad ee ita ad denoiari sed illud accūs intētiōnale ē in tali subiecto g denoiarie p pdicari de tali subiecto Tertiu dubiū vtz oēs tales pponēs hō est spes hō est vte sint p se Dic breuit^o q nō hō em intentio predicaf de re in pmo dicit p se. eo qz res p me intentōis nō p^o qditatue diffiniri p aliquā scām intētiōne Nec sedo qz intentio nō orit ex p se principis subiecti Vel qro qz res nō est cā efficiēs intentōis sz intellectus Necqz tertio qz ille nō est modus pdicā di sz essendi. p^o etia sic. qz p se suppoit de oi ex pmo po sterioz g si hō est p se vte. ois hō ee p se vte quod e fm. Quartū dubiū Quid sit vte z quō dnt vte z pdica bile Dic breuit^o q vte e qd apri natu est pdicari de plurib^o Vel qd est vnu in mult^o z de mult^o fm aristo tilem in primo periarmentias z pmo posterioz Et su pad dit qdes fra. fm materialē diuersitate z h dr ppter cōitatem eētie diuine q est vna in trib^o personis et dr de ipsis Dnt aut vte z pdicabile fm aliquos. eo qz pdicabile natū est pdicari de plurib^o Vte p^o natuz est esse in plurib^o Sz h est ex pte pira intētiōne arestoteil^o q dr q vte est qd natū ē pdicari de plurib^o z qd ē vnu in mult^o Jo dr aliter qst^o idē absolute z dnt respect ue Idē em qd apri natū est esse in mult^o. etia apri natū est dici de multis. sz vte dr respectū ad ee. pdica bile po ad dici sz h idē est cū poni dicto Jo dic breuit^o q vte z pdicabile dr sit sicut subiectū z p^oria passio. si em illa q dat in pmo posterioz sit pfecta diffim^o vltis tuc em p cā demostret pdicabile inesse vlti Si po illa q dat in libro periarmentias. tuc p cā demostret illa q est in libro posterioz inesse vniuersali

Sed cōtra

pdicta arguit qd duplici ter. Primo sic Dnt accē des qd ē in re vel ē p^oriū vel cōie Si p^oriū inest indiuiduis. licz non pmo Si cōe tuc pmo inest indiuiduis. si q vte esset accūs in re tuc eet indiuiduo sz h est fm. qz tuc indiuidnū denoi minaret vte. Preterea intellectus est virt^o passiuā z de aia. g nō opat extra mittendo. sicut arguit de sensu pmo topicoz q cū cāt vte nō extramittit. illud g nō est in subiecto aliq extra intellectū Itē ex intellectu z in telligibili sit verius vnu qz ex materia z forma p p^oriū

tatorē tertio de aia sed forma nō est extra materiā nec
 ecōuerso q̄ nec intelligibile extra intellectū. 2 p̄ p̄ns nec
 v̄le Sedo sic In hac p̄p̄e hō est sp̄s p̄dicat̄ oppo
 sitū de opposito v̄puta intentio de re q̄ ip̄a est s̄c̄. Nā
 h̄n̄ seq̄ hō ē sp̄s 2 sp̄s est acc̄ns intentionale q̄ hō est
 acc̄ns intentionale. s̄ conclusio est falsa q̄ aliq̄ p̄missarū
 nō mior. 3 maior. Et p̄firmat q̄ p̄dicat̄ in abstracto
 p̄a est vera p̄se p̄mo. s̄ ista hō est sp̄s nō est in p̄mo. 2
 est p̄dicatio in abstracto q̄ falsa Tertio sic Lūi p̄ se
 inest diffinitio 2 diffinitū. s̄ hō p̄dicat̄ p̄ se de pluribus
 d̄ntib; numero in quid. q̄ hō per se est sp̄s Quarto
 sic. q̄ p̄ se est intelligibile p̄ se est v̄le s̄ hō ē h̄m̄oi. igit̄
 q̄ p̄ h̄m̄oi quid est. Et p̄firmat q̄ v̄le p̄uenit hōi s̄m̄
 q̄ abstractit ab oī acc̄ntē q̄ nō inest ei vt acc̄ns q̄ p̄ se. an
 cedens p̄z. q̄ hō vt p̄m̄q̄t̄ accidentib; est singularis
 Ad argumenta in oī p̄positū Ad p̄mū d̄. q̄ p̄cedit
 de acc̄ntē reali q̄ inest rei s̄m̄ esse naturale Et ad p̄m̄
 mā p̄firmatōem d̄. q̄ licet intellectus nō attribuat rei
 aliq̄d acc̄ns reale tr̄sm̄urādo p̄ tale acc̄ns ip̄am rem.
 p̄t̄ t̄n̄ sibi attribuerē aliq̄d acc̄ns intentionale p̄ferri
 q̄n̄ tale acc̄ns originat̄ a p̄p̄riate rei. sicut etiā nos at̄
 tribuimus voci modū sc̄andi q̄ est in voce vt in subie
 cto 2 ab intellectu effectiue. Et ad d̄ictū p̄m̄tatoris
 cōiter d̄. q̄ nō p̄derat̄ ei? autoitas cū loq̄t̄ d̄ intellectu
 eo q̄ ibi grauissime defectū Posset t̄n̄ d̄ici q̄ h̄m̄oi
 q̄ nō q̄ fiat v̄m̄i p̄positū ex illis eo q̄ t̄nc intellectus est
 p̄positus ex oīb; q̄ d̄icitur vt sc̄ibilib; s̄ intelligēdū ē q̄
 intellectus veri? recipit p̄dicatōez intelligibilib; actu q̄
 materia respectu forme. q̄ intellectus in actu est intell
 gibile eo q̄ p̄ sp̄m̄ intellectuāle in actu potest seip̄m̄
 intelligere reflectēdo. materia aut̄ nō est forma p̄ h̄ q̄
 p̄ponit̄ cū forma Ad 2m̄ d̄. p̄cedendo q̄ in hac p̄p̄e
 p̄dicat̄ intentio de re vt referat̄ ad intellectū 2 h̄m̄oi ibi
 nō p̄dicat̄ oppositū de opposito Neq̄ valet p̄na sed est
 fallacia acc̄ntis q̄ sp̄s respectu hōis accipit̄ vt modus
 2 respectu intentionis accipit̄ vt quid. q̄ q̄libet in suo
 genere est q̄d Ad p̄firmatōem d̄. q̄ ibi nō est p̄dicatō
 in abstracto. q̄ sp̄s est quid p̄teritū 2 p̄dicat̄ de re de
 nominatiue Ad tertū d̄. q̄ p̄ se pot̄ determinare inhe
 rentiā h̄m̄ p̄dicatū p̄dicat̄ de plurib; vel p̄t̄ determina
 re inherens. s̄ p̄dicatū p̄mo ē falsa. sedo est vera 2 nō
 infert̄ p̄ns Silē p̄z h̄c acc̄ns est p̄ se ens si p̄ se determi
 net inherentiā t̄nc est vera q̄ ens p̄dicat̄ in quid de q̄
 libet s̄ si determinet inherēs t̄nc est falsum 2 p̄ idē p̄z
 solutio ad p̄firmatōez Ad q̄rtū argumentū Naz m̄
 nor est s̄a vt p̄ se determinet inherens. 2 t̄nc maior ē s̄c̄
 Et ad p̄firmatōem d̄m̄ q̄ v̄le inest hōi vt abstractit
 ab omni acc̄ntē reali q̄ p̄sc̄ctur ip̄m̄ s̄m̄ esse natura
 le. nō aut̄ vt abstractit ab acc̄ntē intentionali

Questio

Seda Q̄z t̄n̄ q̄nq; sunt p̄
 dicabilia p̄o c̄ solutioe attē
 de p̄mo q̄ p̄dicabile capif̄ du
 p̄liciter. vno. p̄p̄e p̄ eo q̄d aptū natū ē p̄dicari de plu
 rib; Alio. p̄m̄m̄. p̄ eo q̄d p̄dicat̄ de plurib; vel vno
 solo Attende. q̄ si ista p̄p̄o t̄n̄ quib; sunt p̄dicabi
 lia exponat̄ p̄p̄e ip̄a de rigore s̄m̄ontis est falsa. sunt ei
 multo plura p̄dicabilia q̄ quinq; Si aut̄ exponat̄ ad
 sensum in quo p̄cedit̄ eam logici ip̄a est p̄cedenda 2
 valet t̄n̄ sicut quib; sunt intentiones specificē distine
 re de q̄b; p̄dicat̄ illa passio p̄dicabile 2 nō plures Attē
 de tertio Q̄ sic v̄le accipit̄ p̄ p̄ma intentione 2 p̄ sc̄da
 int̄tioe 2 p̄ aggregato ex v̄trac; ita etiā p̄dicabile p̄
 capi 2 p̄ p̄ma int̄tioe 2 p̄ sc̄da 2 p̄ aggregato ex v̄trac;
 Attende quarto. q̄ d̄nt̄ p̄dicatū 2 p̄dicabile Nam

predicatiū est q̄dā relatio rōnis fundata in termino q̄
 p̄t̄ p̄uertibilis l̄ nō p̄uertibilis p̄dicari. Predicabile aut̄ ē
 relatio rōnis fundata in termino s̄m̄ q̄ p̄t̄ in q̄d vel qua
 le p̄dicari Et nō solum d̄nt̄ penes actūz aptitudinē
 sicut aliqui dicūt Tertiamē 2 p̄dicatū 2 predicabile
 possunt in eodē fundamento s̄m̄ aliā 2 aliā rōez fun
 dari. 2 ex h̄ patet q̄ nō sunt ponēda nisi quor; p̄dica
 ta. sicut ea ponit̄ p̄hs in p̄mo topicor; Nam oē p̄dici
 catū p̄dicat̄ p̄uertibilis vel nō p̄uertibiliter Si p̄di
 cat̄ p̄uertibiliter h̄ est dupl̄. vel q̄ p̄dicat̄ essentialiter
 2 sic est diffinitio ad quā reducit̄ sp̄s. vel acc̄dentalit̄
 2 sic est p̄p̄riū Si aut̄ p̄dicat̄ nō p̄uertibiliter h̄ est du
 plicif̄. vel p̄dicat̄ essentialiter 2 sic est genus. vel p̄dis
 cat̄ acc̄dentaliter. 2 sic est acc̄ns Un̄ q̄rtō topicorū
 vbi docet p̄hs p̄struere 2 destruere gen;. docet etiā
 h̄ de d̄iā. Alia aut̄ est d̄iā specificā 2 v̄tima q̄ p̄uertit̄
 cū sp̄e. 2 etiā p̄dicat̄ ad eā p̄uerf̄m̄ 2 illa reducit̄ ad
 diffinitioē Et forte p̄pter talē diuersitatē d̄iāz. aus
 tor h̄c nō ponit̄ d̄iā simpliciter eē predicabile q̄ nō
 habet aliq̄m̄ modūz p̄dicandi in quid vel in quale. 2
 sp̄m̄ nō ponit̄ p̄dicatū. q̄ ip̄a reducit̄ ad diffinitioē
 cū solus sp̄s sit diffinitio Vel potius ad genus. quia
 de ip̄a gen; p̄dicat̄ essentialit̄ 2 nō p̄uertibilis Et iō ex
 q̄rtō topicor; habet̄ p̄sideratōes destruēdi vel p̄struē
 di p̄blemata de sp̄e siue de genere. vel q̄ sp̄s non est
 p̄dicatum p̄p̄riū dyalectice Illa em̄ nō est cōis nisi
 singularib; que cadūt sub sensū. idō talia excludit̄ a
 aristoteles ex p̄mo topicor; ab inter rogatōe dyalectice
 eo q̄ sunt manifesta sensui. sic q̄ patet quō s̄ h̄ q̄nq; p̄
 dicabilia 2 quor; p̄dicata Dicad̄ q̄stiones. q̄ t̄n̄
 quinq; s̄ p̄dicabilia. h̄ p̄bant̄ aliqui sic. q̄ oē p̄dica
 bile fecit substantiā vel acc̄ns Si substantiā vel totā
 vel p̄t̄ Si p̄tem vel p̄tem materiale. 2 sic est gen;. vel
 formale et sic est d̄iā vel totā substantiam. sic ē species
 eo q̄ d̄t̄ totū esse indiuiduor; Si acc̄ns vel p̄uertibile
 2 sic est p̄p̄riū vel nō p̄uertibile 2 sic est acc̄ns Sed hec
 sufficiētia nō valet. q̄ i p̄posito capif̄ p̄dicabile p̄ sc̄da
 intentione Sed sc̄de intentiones nō p̄t̄ distingui p̄ p̄
 mas. q̄ acc̄dūt eis. s̄ ista distinctio nō est ad p̄p̄riū
 t̄n̄ Item oēs intentiones sunt accidentia. s̄ male d̄
 singularit̄ p̄ se sc̄are substantiā. vel acc̄ns An̄ est mani
 festū s̄m̄ eos Ideo dicūt aliq̄ q̄ iste liber immedi
 ate ordinat̄ ad libz p̄dicamentor;. vbi determinat̄ de ordi
 nabili in genere. idō h̄c loquit̄ de p̄dicabilib; s̄m̄ q̄ s̄
 ordinat̄ in genere. h̄ supposito ipsi dant̄ sic sufficiētiā
 Q̄do potest esse eoz q̄ sunt in genere Vel eoz q̄ s̄ in
 vno genere ad alia q̄ sunt in alio genere. in eodē potest
 eē ordo directus s̄m̄ sub 2 supra. 2 sic sunt duo v̄tia. scz
 genus 2 sp̄s vel indirectus 2 sic est d̄iā q̄ est supra spe
 ciem indirecte 2 sub genere Accidentiū aut̄ ad substan
 tias est ordo vel p̄uertibilis vel nō p̄uertibilis. 2 sic s̄
 alia duo p̄dicabilia Et licet hec opinio in aliquo hab
 eat veritatem Non est t̄n̄ sufficiēns. q̄ ille ordo p̄dis
 camentor; p̄t̄ eis ita h̄n̄ cōuenire s̄m̄ q̄ s̄ subiectilib; s̄
 sicut p̄dicabilia. 2 sic oporteret determinare etiā de sub
 iectilib; sicut de p̄dicabilib; Et etiā sicut acc̄ns h̄z or
 dinem ad subiectū. ita subiectū ad acc̄ns. 2 sicut ex p̄te
 acc̄nt; sumerent̄ duo p̄dicabilia. ita etiā ex p̄te subiecti
 p̄pter duplicem eius ordinem ad acc̄dens Datur s̄ sic
 sufficiētia s̄m̄ intentionem doctoris subtilis. q̄ omne
 p̄dicabile p̄dicat̄ in quid vel in quale. si in quid hoc est
 dupliciter. quia vel predicat̄ totam eētiam. 2 sic est
 sp̄s. vel p̄tem essentie 2 sic est genus. Si aut̄ in quale
 h̄ est dupliciter vel p̄dicat̄ in q̄le eētiale 2 sic est d̄iā. vel

accidentale & h est dupliciter. qz aut pdicaf accns conuertibile a principis subiecti egrediens. & sic est ppiu vel no uertibile & sic est accns. Un pdicari in quid e pdicari essentia subiecti p modu essentie siue substan/ tie & n p modu accntis siue denomiatis. Et nota q spes dr tota essentiaz indiuidui naz si aliquid essentie inesser indiuiduis pter centiam spei. tunc duo indiuidua differrent essentialiter p dras acceptas ab illo qd plus e in vno qz in alio qntu ad ee indiuidui. & sic spes aies possz diuidi formalit in indiuiduis & indiuiduis essentialiter distingui ab indiuiduo z quiditate dif finiri alia diffinitoe qz sit diffinitio spei que videt ee incoueniencia. Genus aut no dr tota essentia sz dr sol lum ptes essentie na si dicar tota essentia spei. tuc i dif finiendo spem dra supflueret qd est incoueniens

St Contra predicta quadrupliciter primo sic. ens est pdicabile cu de omnibz pdicet. et tñ no ponit aliqd istoz quinqz. § Secdo sic indiuiduu e pdicabile cu de vno solo natu sit pdicari & taz men no est aliqd istoz. Tertio diffinitio distinguit a singulari istoz & ramē pstat qz ipa e pdicabilis de dif finito. § Quarto ens pbiu vt chimera e pdicabile & tamē no e aliqd istoz qnz. § Ad primu dicit ab aliquibz qz ens e equocū z no pdicat aliquo istoz modoz. & p pns no est aliqd istoz qnz. § Contra h arguit. qz pbs 3o methaphisice dr qz ens maxie & pmo est pdicabile. Et qro methaphisice dr qz ens dr multiplz & no equoce Ideo aliter responderet francie qz porphirius no intendit loqui de pdicabili. fm qz ex tendit ra ad transcendentia qz ad limitata. sz solu loqf de pdicabilibz limitat. quale aut no est ens. & ideo res manet diuisio iustices Un por. ordinat libz suu ad libz pdicamentoz arestotelis. ido solu loquit de illis vltis que reperunt in coordinatoe pdicabiliu aliquo mo cuiusmodi non sunt transcendentia Ad scdm dr. qz licet indiuiduu sit pdicabile coiter sumptu. no tñ est pdicabile. pprie sumptu. eo qz no est apru natum pdicari de pluribz qz sunt limitata & no transcendentia de quo hic loquitur por. Ad tertiu. patet soluto Un diffinitio costat ex genere & dra. ideo reducif ad duo pdicabilia. sicut ad suas ptes essentielles Ad qrtu dr: qz ens fictu no est pdicabile nisi fm quid & vocaliter qz ei no coreponderet aliquid in re. sicut veritas entis diminuti no est nisi fm quid & p cosequens non qz aliq pdicatio eius simplr loquendo. Ad euidentiā questi onū quas mouet porphirius mouetur.

Questio tertia. Etz questiones quas mouet por. sint p artem dyalecticā terminabiles Pro e solutione Attende pmo qz porphirius mouet istas qstiones de generibz & spbz & non de alijs vltibus. qz genera & spbz hnt pfectiore modū pdicandi qz alia. & etiam oia alia stz in generibus & spbz Quare aut no voluit termina re illas qstiones. pncipalis ca fuit. qz ipse fuit instru ctor iuuenū qz tantā difficultate adhuc intelligere non pnt Dicit tñ aliq qz mouit eas. ne aliq credant qz de vltibz difficiles qstiones moueri non possit Vel ne aliq quis crederet por. illas questiones ignorare Est tñ ca pncipalis vt ipse reddat auditores attentos ex earum difficultate Attende scdo. qz istas qstioes difficiles soluere resolutione no spectat ad logicū sz ad metha/ phisicu tñ soluere eas dyalectice ac pbabilr siue p pncipia cōia bn pnt ad logicū Un dr boetius. qz iste questiones difficiles a multis quid & doctis viris stz tēp tate. sz a nullis dissoluit Attende tertio qz aliq di/

cunt qz por. p solu intellectu intelligat intellectu diuinū Et p puz intellectu intelligat intellectu angelici Per nudū fo intellectu humanū Lausam assignat qz in/ lectus diuus solus e. eo qz nūqz est materie pmixt sz intellectus angelicus pur est. eo qz nūqz est mixt cū fantasmatibus Sed intellectus hūanus est nud eo qz in principio creatis est tāqz tabula in qua nihil est depictū Et ex h dicit qz vlt an rem natura & tpe sit est ydea exns in solo intellectu Sed vlt post rem est in nudo intellectu & etiā puro Sz vlt in re non e intel/ ctu & hoc est quod intendit dicere commentator su § p pmo de aia qz intellectus est qui causat vltates in res bus Attende qro. qz sicut pus dicitur est vlt pōt ca/ pi p pma intentione vel p scda vel p aggregato ex pri ma & scda intentoe Dicit igit pmo. qz terminare p dē ctas qstioes dilectice pnter ad logicū Pz sic. qz logi/ cus hz viā ad oim methadoz pncipia. maxie hz co/ viam ad ea in qbz fundant pncipales intentoes ab co/ siderare sed illa sunt vltia Dicit scdo. qz vlt scde in tentionalif capru no subsistit sed est in solis nudis pur/ ris intellectibus positū Un hic no accipit subsistere vt idē est qd sub esse alterius sustere Na h solu puet in diuiduis de pdica substantie. sz capif vt idē e qd ee in recirculscripto oim ope intellect Pz sic Illd e in solis nudis puris intellectibz positū qd solu hz ee fa bricatū a nra aia siue p opatioem nraz. sz sic e de vlt scde intentionaliter capro Un fm boetiu idē intelligit tur hic p intellectu solu nudū & puz Ad euidentiā aliaz duaz qstionū mouet Quarta questio. Etz vlt pme intentionalif capru sit in rebus De qua qstio/ ne sunt duo modi dicēdi Primus modus e nomina/ liū qz supponit qz triplex est vlt. f. vocale metale & scri/ ptū Supponunt scdo qz substantia duobz modis accipit tur. vno pme intentionaliter p re que est substantia. Alio scde intentionaliter p termino de genere substan tie Stz etiā accns. vno p re realiter inherente Alio p termino pdicabili accidentaliter & trāsmutabiliter. Tūc dicit sic pmo Omne vlt vocale vel metale est ac cidens. pmo mo accipiedo accns sz no scdo mo Pz sic qz ois vox & cept est accns. sz oim vlt vocale vel mentale est hmoi Dicit scdo qz nullum vlt vocale vel mentale est substantia. & etiā nullū scriptū e de pdicas/ mēto substantie Pz sic qz oē tale est accns Nam vox & ceptus sunt accidentia Et silt aliq scripture stz accidē tia vtputa scripture in spbz sacramenti altaris. licz scri pture scripture in alijs corporibz sunt substantie. no em stz nisi incaustū & papius Et ex h infert etiā qz qdlibet vlt est vna res singularis & no est vlt nisi p significati/ onē & qz nullū vlt est substantia extra aiam & h pbat alk quibz rōnibus Prima rō. ois substantia est vna res & non plures res. vel est plures res. si est vna & no plures id est vna numero. h em ab oibus vocaf vnū numero. Si aut aliqua substantia est plures res. vel est plures res singulares vel plures res vlt Si pmiū def. sequit qz aliqua substantia eēt plures substantie singulares & p pns eadē rōe aliqua substantia eēt plures hoies. & tūc qzuis vlt distinguit a particulari vno. no tñ distin/ guit a particulari Si aut aliqua substantia esset plures vlt. accipio vnā illaz rez & qro de illa. aut e plures res. aut vna & no plures Si scdm def. sequit qz est singularis Si pmiū def. qro aut est plures res sing/ulares aut plures res vlt. & ita vel erit. pccus in un finitū. vel stabit qz nlla substantia est vlt. ita qz no sin/ gularis ex quo relinqz. qz nlla substantia est vltis Sed &

Tō si aliquid vlt esset substantia etnis in substantijs sin-
 gularibz distincta ab eis. sequeret qd posset ee sine eis
 qz omnis res pot naturaliter alia pot p diuina potētia
 esse sine ea sed qnis est absurdū qz aliquid esset vlt et
 nullū esset vlt Tercio sic. si eet aliqd vlt. sequeret qd de
 us non posset creare aliqd in diuiduū illius vlt s; hoc
 est falsum Patet tñ qnia qz istd nō pducere de nihilo
 cū semp vlt pesser Silt sequeret qd deus non posset an-
 nichilare vniū indiuiduū substantie nisi cetera indiui-
 dua destrueret. qz si annihilaret aliqd indiuiduū de-
 strueret totū qd ē de essentia indiuidui z p qnis destru-
 eret vlt qd est in eo z in alijs z p qnis alia nō manent cū
 non possit manere sine pre sua quale ponitur illud vlt
 Quarta ratio. tale vlt non posset poni aliquid totalit
 extra essentia indiuidui. igit esset de essentia indiuidui
 z p qnis indiuiduū pponeret ex vlt b. qta indiuiduū
 nō esset mag vlt qz singularē Quarta rō si sic seqret qd ali-
 quid de essentia chriti eet misere z saluatum. qz ita na-
 tura cōis etnis realit i xpo ē saluata z etnis i iuda ē dā-
 nata Sexta rō qz sequit qd pcraria sit essent in aliq sub-
 iecto pmo consequens est falsum z impossibile. qz an-
 recedes. qnia patet qz ignorantia in pcculari z scia in p-
 riculari stant sil in duobz aīabus solo numero differē-
 ribus. q ignorantia in cōi z scia in cōi erunt in aīa in cōi
 Prz qnia qz sicut accēs pcculare est in subiecto pccu-
 lari. ita accēs in cōi in subiecto cōi Septima ratio il-
 la natura cōis maneret vna z eadē nō multiplicata ne-
 qz variata ad multiplicatōz suppositoꝝ. z tūc qūc p
 dicant de suppositoꝝ pdicarent de natura z sic eadē na-
 tura simul curreret z qdceret dormire z vigilare qd ē
 absurdū vel illa natura eet multiplicata z variata ad
 multiplicatōz suppositoꝝ. z sic tot essent generalissima
 quot genera subalterna. tot spēs spēalissime. quot ins-
 diuidua de quibus illa natura pdicaret Alius mo-
 dus dicendi est. q vlt sumptū p subiecto intentōis est
 vere aliquid in rebus non distinctū realiter a suis sin-
 gularibus s; solū ex natura rei Probat pmo sic. quan-
 do aliqua realiter pueniūt z realit dnt ipa p aliquid
 pueniūt p aliquid dnt s; fortes z plato realiter pue-
 niunt z realiter dnt. q distincti pueniūt z dnt. sed cō-
 ueniūt in humanitate z etiā in materia z forma. q in-
 cludūt aliqua quibus distinguūt z illa non sunt nisi
 dte indiuiduales Secdo sic plus pueniunt fortes z pla-
 to in quo nō pueniūt fortes z azinus s; nō cōueniūt in
 aliquo vno numeraliter. igit illud in q pueniūt non est
 vniū numero qd est aliqd cōe. Tertia ratio. qz fm p h m
 in decimo methaphisice. in omni genere est vniū p m u z
 qd est metz z mensura oim que sunt illius generis sed
 nullū singulare est mensura alioꝝ que sunt in illo gene-
 re. eo qz fm p h m 3° methaphisice in indiuiduis eius
 de speciei non est hoc p m. illud aut poster. z idō inf-
 ea nō est ordo essentialis z p qnis nullū indiuiduū est p
 se mensura oim que sunt in eodē genere. Quarto sic
 fm p h m septimo phisicoꝝ. in specie arthema sit pparō
 que est vna natura. nō aut in genere qz genus non hz ta-
 lem vnitatē. ista autē dā non pot esse vnitatē. que est tñ
 fm rōem aut pceptū. qz hūus loquit de vnitare natu-
 re que est pter actū intellectus. z tñ nō intelligit de vni-
 tare numerali qz in vnitare numerali nulla sit pparō
 Quinto sic fm p h m quinto methaphisice sile z eq
 se fundant supra vniū. ita qz qnis silūdo habeat pro
 fundamento rem de genere qūctatis. tñ nō erit relatio
 realis nisi sic habeat fundamentū reale z rōes primā sū

dandi realem. q vnitā q requirit in fundamēto z ter-
 mino sūctudinis est realis z tñ nō est numeralis. qz ni-
 hil idem numero est sile sibi pti. Sexto sic. vniū potē-
 tie est vniū obiectū fm aliquā vnitatē reale s; nō fm nu-
 merale. qz Dīoz prz. qz potentia cognoscens obiectū
 inqntū est hac vnitare vniū cognoscit ipm inqntūz est
 distinctū a quolibet qd nō est vniū hac vnitatē z sensus
 non cognoscit obiectū p m u in qntū est distinctū a quo-
 libet qd nō est illa vnitare vniū loquēdo de vnitare nu-
 merali. qz Dīoz prz qz nullus sensus distingueret hūc
 radiū sol ab illo radio si circūscribant oīa spēalissima
 cōiaypua diuersitas loci z sit Silt si p potētia dīnā
 duo alba oīa silia ponerent in eodē loco visus nō dis-
 cerneret ibi esse duo alba. z tñ si visus cognosceret ali-
 qd istoz inqntū est vniū vnitare numerali. etiaz cog-
 nosceret ipm inqntū est distinctū numeraliter Septio
 sic si nullū vlt eet substantia seqret qd vlt esset accēs
 z p qnis oīa pdicamenta eēt accēs Seqret etiā qz nul-
 lū eet adequatū obiectū nostri intellectus. eo qz nullus
 singulare est talē nec etiā aliqd vlt. eo qz oīa vltā eēt
 pceptus formati ab aīa s; hoc est absurdū. sequeretur
 etiā qz in genere substantie nullū eet sapius essentialē
 ad p m a substantiam s; h eet falsum Probat etiā aīa
 rotate aristotilis in pmo phisicoꝝ dicentis illud qd
 pē est vt hō diuidit in aliqd qd pē est. vt al z in aliud
 qd vere est vt in bipedem Qd declarat pmetator dī-
 cēs qz si posuerim qz ens qd est vniū apud p m u dēz
 z melius sit hō necesse est qz al qd est genus hoīs z bī-
 pes qd est dīa et? sunt entia in rei veritate Nā pres rei
 que sunt fm dīlinitōem pcedūt rem inesse. q sequit qz
 pres dīlinitōis substantie necessario sunt substantie z
 possent adduci infinite autoritates p h i z pmetatorz
 z auicēne ad pbandū vlt eet aliquid in re. quas cā bre-
 uitatē omitto Pro intelligētia istius opiniois At-
 tende primo qz triplex ē vlt qd dam est vlt in potentia
 remota z est ipa qd dītas q de leno est hec nec etiā
 hz respectū dicibilitatis z vltatis Altud est vlt in po-
 tētia p p n qz est ipa quid dītas habitualiter z obie-
 ctive etnis in intellectu q est in potentia p p n qz ad h
 qz p dīcet de pluribus p dīcatōe dicente h est hoc Ter-
 tiū ē vlt in cōpleto actu vltatē z ē vlt cui puenit
 ctus q est dīa de pluribus z esse in pluribus Atten-
 de secdo qz vlt pmo modo acceptū est natura eadē cau-
 salit cū dā p r abente eam ad singularitatez z ipa est
 pot illa dā indiuiduali Nā nature non cōuenit ex se
 qz sit hec nec sibi repugnat ex se suū oppositū Atten-
 de tertio. qz licet singulare sit vnum numero p se secdo
 tñ natura nō est vna numero s; plures numero. est tñ
 minor vnitā qz sit vnitā numeralis z illa vnitā p
 dicat de ea in secdo dicendi p se Attende quarto qz
 vltā fm se nō hnt ee in aīa nec in rez natura s; tota co-
 ordīnatio p dīcāmētāl viderē ee impmutabilis z in cō-
 mutabilis circūscripta oī p dīcatōe nra in rez natu-
 ra Nā in tali ordīne p dīcāmētālī fundāt mltē regule
 incōmutabiles z ipermutabiles. s; ista duo sez qz sunt i
 rez natura vel qz sunt in aīa sunt pura p r i gentia. z cō-
 firmat h qz accidit hōi fm qz hō est ee in actuali exis-
 tētia. s; em p se sibi inesse. in p sibile esset ipam non ex-
 istere Et idō nō est p se in rez natura Item accidit
 hōi vt hō est qz sit in nro intellectu aliqn. cū nō intelli-
 geres corumpere si p se eet in intellectu Accidit etiā
 quid dītatibus qz sunt in loco qz sunt in tpe sit in plu-
 ribus. qz h puenit eis p p r i etates indiuiduales qbus
 per accidens coniunguntur

Dic primo

q necariū est ponere vte pmo mo acceptū circum scripto ope intellecto. p3 pmo ad saluandū entū picipatōem qz oīne ens p pti/ eipatōem reducū ad aliqd reale p essentiam. cū oīne ta le sit ipsectū. optet q reducā ad pfectū. z iō cū qdlibz suppositū hoīs sit homo p picipatōem nature specificē z nō pmo optet deuenire ad aliqd qd seipō ē humaitas Patz scdo ad saluā dū vltū coordinatōem in generibz spēbus. nā oīm p dīcatōem. coordinatōes sūt fm pti tates pīcas. vr abstrahūt ab oībus q insunt ei p accūs Tertio ad saluandū obiectū intellecto. cū em qlibet po tentia p supponat sūū obiectū. z p mū obiectū intellecto sit qd qd est qd fm Aresto. est vera res. optet q i p m nō habeat eē p op intellecto. Quarto ad saluandū sciarū inuariabilitatem qz p tates scibiles sunt incōmutab/ les optet q cōplexiones scie habeāt terminos q nō vari ant cū ex ipes terminis cōplexionem depēdeāt sed termini nō sunt incōmutabiles qz existūt eo q continue varian tur sē solū q d dītatē vr ab existētia pīcīndūt. Dic secūdo. q licet tal natura sit eadem realiter suis singu laribz est tamē prior ex natura rei. Probat q d r p l r. p m sic. qz qd conuenit altū ex sua p p r i a r o e z fm p p i a r o e m eius in q d n i s g r e p i f i l l u d i d e m s i b i c o u e n i t. ergo si nature humane pmo conueniret q ipsa esset singula/ ris in quocūqz repiret semper esset singularis. z hic ho mo quo d est falsum. Secūdo sic. cuiusqz inest pmo vniū oppositōem eidē repugnat p se reliquū. q si vntas numeral pmo conueniret nature eidē repugnatet mltitudo nūeral qd est falsū. Tertio sic. cuiuslibz oppōnis realis sunt duo extrema realia sed cōtrarietas est oppo sitto realis cū secluso oīm actu intellecto vniū cōtrariōz ageret in reliquū. sibi grā caliditas agerz in frigidita tē. z econuerso. q huius cōtrarietas sūt duo extrema realia. Sz pmo contraria non sunt hoc calidū z hoc frigidū. sed caliditas z frigiditas in communi. qz tūc tot essent pmo contraria quot sunt caliditates z frigid itates. quod ē falsum. ergo Quarto sic. illud qd in aliquo conuenit cum alio. z in aliquo differt realit non omnino cum eodem conuenit z differt. sz for conuenit cum platone spē. z differt ab eodem numero. ergo non ē omnino idem. nec omnino differt ab eo. z per consequens conuenit in natura communi. z differt per differentiam indiuidualem. Sz autē illa natura sit ea/ dem cum singularibus realit. p r z quia si essent realiter distincta. sequeretur q ipsa possit separari z annihilari manentibus singularibus. z sic essz fortes z plato. et non eēt homo. sequeretur etiam q deus nihil possz cre are de nouo nec annihilare. quia semp illa natura pres/ essz vī manerz post annihilatōem Dic terco q vni uersale sumptum pro fundamento propinquo vniuer salitatis siue pro vniuersali in potentia propinqua nō est circūscripto ope intellectus. p r z sic. quia vniuersale illo modo dicit naturam cum relatione dicābilitatis z concepitūbilitatis. ita videlicz q est ipa natura habens relatonem ad intellectum siue habens eē obiectum in intellectu. Dic quarto. q esse vnum numero dam pnatum saluatum. z sic de alijs p dīcatīs accidenta/ libus non conueniunt nature nisi denomiatiue. p r z ex p dīcatīs Et etiam pbat autoritate Autēme in qui/ to metaphisice dicentis. q equitas est tantum equi/ nitas. ita q de natura sic abstracta z ablata non dicitur alia p dīcata nisi per notiones z denomiatiue. ex istis patet. q vte cōpletum non est aliquid in rebz

sed est pccise ex nostra p dīcatōem sicut dicit multū. autoritates p h o z

Bed contra

predīca arguit qua/ drupliciter Primo sic vte in potentia remora similiter est singulare. eo q ipm est sensibile cū ipm sit obiectū sensus. q Confirmat qz oē animal ē p se corrup tibile sed natura cōis est aial q ipa est p se corruptibil' Scdo sic de quibuscūqz pōt vere affirmari vniū. z p e negari idem illa non sunt idē realiter neqz vna res. alī as em de eodem simul verificarentur contradictoria. qd est impossibile z p r a p mū p r i n c i p iū. sed si natura z dīā indiuidualis aliquo dīstinguerent de ipis vere affirmaret z negaret idē v r p u t a n a t u r a c o i s n o d i s t i n g u i t f o r m a l r a n a t u r a c o i s n a t u r a z d i ā i n d i u i d u a l n o s u n t e a d e r e a l i t e r n e c v n a r e s V d i o r p r z. qz alias periret oīs via pbandi dīstinctōem reales Tertio sic bene se qz oīs natura cōis realiter est cōicabilis z dīā indiuidualis est realiter natura cōis. q d i ā i n d i u i d u a l i s e s t c o i c a b i l i s V e l s i c o i s n a t u r a c o i s ē c o i c a b i l i s s z d i ā i n d i u i d u a l i s n o e s t c o i c a b i l i s. q d i ā i n d i u i d u a l i s n o e s t n a t u r a c o i s e t v l t r a s e q u i t q n o e s t r e a l i t e r n a t u r a c o i s Q u a r t o s i c o m n e e n s ē e n s i n a i a v e l e n s e x t r a a i a m e n s v t e v e l p t i c u l a r e e n s r e a l e v e l e n s r o i s s e d v t e p m o c a p t i u e s t. q e n s i n a i a v e l e x t r a a i a m z. Confirmat qz quicquid est de essentia entis realis est ens reale. sed vte pmo modo acceptum est de essentia entis realis. q est ens reale. Similiter quicquid ē i sin gulari est singulare sz vte est in singulari q est singulare Ad p m d i c o n e g a d o a n s z a d p b a t i o n e m p c e d o q v t e i n p o t e n t i a r e m o r a ē o b i e c t u s s e n s u s s z f m j a r e s t o r i l e i n p o s t e r i o r s e n s u s ē o b i e c t u v i s s e n t i r e p o s t g u l a r i s z s i c m a n i f e s t u ē q p n a n o v a l e t E t a d p f i r m a t o e z n e g a t p n a n a z a i a l i n m a t o r e s t a t p p t i c u l a r i b z a i a l i b z q b u s p u e n i t p s e c o r r u p t i b i l i t a t e z i m m i o r i s t a t p n a s t u r a c o i s z h v i r t u t e i s t i u s s u b i e c t i n a t u r a c o i s V e l d i c a t u r p c e d e d o q n a t u r a c o i s ē c o r r u p t i b i l i t a t e i n p o t e n t i a r e m o r a v n p o s s e t p c e d i q c o r r u p t i b i l i t a t e p s e i n e s t q d d i t a t i s z n o p m o s i c a l i b i p a t e b i t A d s e d m d o m ē q d e q b u s c u m qz p n e v e n i f i c a r i p d i c a t a p r a d i c t o r i a e x n a t u r a r e i i s t a s t e r i ā d i s t i n c t a e x n a t u r a r e i s z n o r e s l i t e r. V d i o r e m ē d i s t i n c t i o e x n a t u r a r e i d i s t i n c t o e r e s a l i A d z m d i n e g a d o p n a z. nā forma silogistica nō t z cū i s s d e f i n i t a t o i b z r e a l i t f o r m a l r q d d i t a t i e p s e z E t a d a l i ā p n a z p c e d o q d i ā i n d i u i d u a l n o ē n a t u r a f o r m a l r z s i m p l r l o q u e d o ē t n i n a t u r a p p t u r e A d q r t u m p c e d o q q d d i t a t i s s i u e v t e p m o a c c e p t u ē e n s i n a i a z e x t r a a i a z z ē s g u l a r e z v t e s z h s i b i a c c i d i t. v n a c c i d i t q h z e ē i n i t e l l e c t u z e r i ā q h z e ē i n r e p n a t u r a z e r i ā i n s i n g u l a r i b z A d p f i r m a t o e z d o m p c e d e d o q v t e q d e d e q d d i t a t e e n s r e a l i s ē e n s r e a l e s z h n o ē e x s e s e d a c c i d i t s i b i

Questio

quinta vtrū vta sint corpalia vel incorpalia. p cui solutioe at tēde q ali qd dī: corpale duplī ceter vno actu alio aptitudine Est aut corpale actu corp qd hz lōgitudinē latitudinē z pfunditatem Sz corpale aptitudine ē qd dītas quā p se qz aptitudo ad s nā dimensio nē Et in corpale dī: opposito mō Dic q breuit q d dītatē re p corpaliū actu s z corpales ap/ titudine et q d dītatē re p incorpaliū s z incorpales Et q p r z q d dītatē nō s z i n l o c o. e o q n o h n t t r i n ā d i m e n s i o e z d e g e n e r e q n t i t a t e P a t e t s e d o q n o s z i n t p e e o q s o l u r e s a c t u e p t e s s z i n t p e. q d d i t a t i b z a u t a c s b . i j .

cidit q actu existit. ¶ Et si arguatur. vlt ē vbiqz 2 sp pmo posterior. q vlt ē in loco 2 in tpe. Dem ē q Arist. ibi loquit de vlt posteriori qd est de omni per se 2 fm q ipm. ¶ Vlt dicat aliter q ille text intelligēd est negatiue. ita videlz q vlt nō est determinatū ad certum locū nec ad tpa. ¶ Et si petat. vtrū vlt acceptū p natu/ra cōi sit pductū vlt nō. siue sit creatū vlt increatū. Dic q si p creatōem intelligat pgressio de nō ēē ad vnū ēē reale. sic quidditas inēē qd dicitatio non ē creatā neqz pcreata. eo q hoc solū existētī cōuenit. Si at p creatio nēz pcreatōem intelligat pgressio de nō ēē intelligibile. ad ēē intelligibile. siue intellē qd ēē diminutū. sic ip sa ē pcreata p intellē diuini. ¶ Dic scdo q qd dicitat res. pducit in ēē realis exīte p pductōem suarū singu larū. 2 de hac matia plura tangēt in seqntibus

Ad rationes

Alterius opinionis ¶ Ad pma dōm ē cōcedendo q vlt ē se nō ē substantia singularis. nec vna numero. eo q ipsum ē diuisibile in mltas ptes subiectiuas. Et cū arguitur vlt est vna res 2 nō plures res vles. q ē vnū numero. ne gāda est pna. q ad rōem vnus numero requir q ipm nō sit diuisibile in plures ptes subiectiuas. Et si argu at. q vlt cū alio vlt suprium facit numerū. q ē vnū nu/mero. Negāda ē pna ppter eandem cām. ¶ Ad scda dōm ē q nō ē prius naturalr potest separari a posteriori sicut p3 de subiecto 2 propria passione. 2 etiā de passio nibus entis. sicut est vnū 2 intelligibile a quibus ens separari non potest. sed forte hoc habet veritatem in illis que sunt realit disticta. ¶ Ad terciā dicitur regan do cōsequentiā. creatō em nō ē de simplr nibilo. s3 est de nibilo tanqz de materia. ¶ Vlt dicatur q nō ens capif duplr. vno mō pto eo quod non habz ēē in rebus. nec i intellectu. 2 illo modo quid dicitates in ēē obiectiuo nō sunt non ens. sed chimera est non ens. Alio modo capi tur non ens. p eo qd nō est actu. habz tamē ēē possibile 2 intelligibile. 2 illo modo quid dicitates an pcreatōem suorum singulariūz sunt nihil. 2 de tali nō ente ad esse verum 2 reale est creatō. ¶ Ad quartū negat psequen tia. quia vltia sunt eadem realit cum suis singularibus 2 iō nō pponit cum ipis. ¶ Ad qntum pcedendum ē q aliquid idē spē est dammatum 2 saluatū. nec hoc est inconueniens. licz idem numero non possz ēē dammatū 2 saluatū. letumz miserū. ¶ Ad sextum dicat. q licz in eadē spē possint stare duo contraria sicut in vna aq stat caliditas. 2 in alia frigiditas. nō tamē in eodē numero ¶ Ad septimā dicat cōcedendo q natura manēs vna spē que est minor vnitas qz sit vnitas numeral pōt di/uidi 2 multiplicari in plura idiuindua. 2 ppter hoc cōn tū diuina nō ponit ēē spēs. quia licz ipa pducit de tri/ bus psonis. ipa tamē non multiplicat in eis. sicut facit natura specifica. Cōcedo vltra q idem spē potest am/ bulare 2 quiescere. nec hoc est inconueniēs nisi obtusis hominibus non potentibus vnam pfectōnem ab alia abstrahere. Et omnibus pdictis parz solutō trū que/ stionum difficultum quas mouet non determinat por. ¶ Parz scdo q vniuersale scdo intēōnalr acceptum est ad eqtū subiectū noticiē libri pdicabiliū. Dēs em/ cō ditōnes subiecti prius posite sibi conueniunt. sicut p3z inducendo in singulis. supponitur em de eo quid ē. ex Aristotele pmo peribermētiās. 2 pmo posterioriūz ¶ Et diffiniendo species vniuersalis vritur diffinitione

vniuersalis. que est predicari de pluribus. Demonstrā tur etiam manifeste inēē vniuersali per hoc q per ratio nem eius demonstrantur inēē spēbus vniuersalis. vlt de capitulo d genere ponitur differētia vniuersalis ab indiuiduo p hoc qd est pdicari de pluribus. 2 scia cō/ ditō de se est manifesta. Nā quodlibz istorum est spēs vniuersalis. 2 ipsum vniuersale diuiditur in ea.

Ad ratioēs

Ante nppositū ¶ Ad p/ ma dī negando antecēdēs ¶ Et ad pbarōem dicat q autoritas Boetij debz intelligi de numerositate cōntie 2 nō suppositi. ¶ Vlt dicat alit q debz intelligi de vno nu/mero qd distinguit contra multa micro. s3 nō vt distin guit 2 vnū spē vlt gēe ¶ Vlt alit dicat q autoritas Boe tij dī intelligi de eo qd h3 ēē pter aiām. vlt aut de q h est ad ppositū nō ē pter aiām. q ē scda intēō ¶ Ad scda3 negatiās. 2 ad pbarōem dī q passio vltis est vlt dnoia tiue nō qd dicitatiue. ¶ Cū cū dī. passio vltis ē vlt. in subie cto tenet vlt vt qd. in pdicatio nō vt mod ¶ Ad ter ciā dī negādo aīs. 2 ad pbarōem dī q vlt ē gen? respā illoz. qnqz. sic patuit supius. ¶ Ad qntā dī q vlt est h subiectū sub rōe vltitatis 2 nō pte mōtū ēē est. inqntū ē applicabile vlt pmo accepto. 2 ad pfirmatōem p3 lo/ luto. ¶ Ad qntā dī q h3 dī definitat de istis qnqz p rō nes prias. h tū est inqntū reduciat ad vnū pmutz sub q continentur. ¶ Sequitur textus.

¶ Ad def autem.

Premissa pte pbeiali. definitat por. de ist? qnqz vltibz ¶ Et diuidit ista ps pncipal i du os tractat. in p? definitat de ipf qnqz vltibz fm se pside ratis. In scda nō definitat de ipf ad iuicē ppar. p? co rri pueniētā 2 dīnāz. 2 definitat de cōitantiū 2 pparatū h? ipoz. 2 incipit ibi. Cōe qd ē oibus. s3 p? tractat diuidit in qnqz capitula fm qnqz vltia de qbz definitat 2 illa videbūt in pcessu. 2 pmiū capitulū qd ē de gēe eo q ē cōius alijs. 2 pncipiū alioz vltū diuidit in tres p/ tes. In pma pponit multitudinem gēneris 2 spē. in secunda ponit huiusmodi multitudinem ibi. Genus enim dicitur. In terciā exequitur de ea acceptōe gēneris de qua est ad ppositū. 2 incipit ibi. (tripliciter er go) Dicit ergo primo sic. Necqz genus videtur dici sim/ pliciter id est vniuoce. nec etiam species videtur dici simpliciter. id ē vniuoce. sed equiuoce. 2 mltis modis (Genus enim dicitur) declarat Porphirius multiplē citatem huius termini genus. ponens tres acceptōnes eius. Pmo genus dicitur collectō multorum quodā modo se habentium ad inuicem fm aliquam consans gunitatem affinitatem aut viciuitatem. et etiam se ha bentiu3 quodammodo ad aliquod pncipiū a quo huius affinitatem contraxerunt fm quam significatō nem Rhomanoz multitudo ppter cognatōem 2 affini nitatem quam rhomani habent ad inuicem contraxerunt ab vno patre eoz. videlicz a romulo. p quā etiam ab alijs gēneribz hominū distinguit dicit genus (Dī cif autem) hic ponit scdam acceptōem gēneris dicens. Aliū autem rufus dicitur genus. i. in alia significatōe qd ē vniuersaliūz generatōis pncipiū. id ē pncipiū ml titudinis generatōis vlt ab eo q genuit. 2 ibi rāqif pncē pale generās. vlt a loco in q qz gēnt? est. ¶ Replicat d pte. vt hoc est dicitur? habere genus a tātulo. i. ab illo

cūde intēōis. p cuius solutōe. Attēde pmo qm aliq̄s h diffinit res p̄iātra sub intēōe sc̄da. qz logica est de sc̄dis intēōibz adiūctis p̄mis. q̄ cōsiderat p̄mas intēōes vt stant sub sc̄dis. nā sic cōsiderat res a logico sicut ip̄e cōsiderat decē predicamēta. s̄z decē p̄dis carita sūt vere res extra aiām. q̄ Sc̄do sic. nā intēō nō predicat in quid de re cū sit acc̄ns. s̄z illud qd h diffinit predicat in qd de re. i. ḡ. Tercō sic. intēō nō predicat in qd nisi de hac r̄ de illa. s̄z hęc intēō r̄ illa non d̄nt sp̄e. sed numero t̄m. qd autē h diffinit predicatur de d̄ntibz sp̄e in eo qd qd est. V̄ior p̄bat. qz intēō generis in aiālī a colore non d̄t nisi p̄ illud cui ap̄plicatur actu. r̄ p̄ cōsequē t̄m materialī. q̄ t̄m numero r̄ nō specie. Quarto sic. si diffinit intēō generis pari rōe intēō sp̄e postea diffinit. Lū ḡelle intēōes sūt disp̄ate. sequit̄ qz v̄nū disp̄atuz p̄dicabit de alio. vt puta species de genere r̄ gen̄ de sp̄e. cui⁹ oppositū dicitur in capitulo de sp̄e. Et signū oīm dīctoz est. qz auctor declarās diffinitōem generis declarat eā in p̄mis intēōibus. Et nisi diffinit p̄ma intēō e⁹ excludit nō esset ad p̄positū. S̄z p̄ hoc arguit qd̄rupl̄. P̄mo sic. illud qd h diffinit debz cōuenire v̄nuoce rebz oīm p̄dicamētoz. vt aiālī colorī r̄ s̄z impossibilē est alī quā rē qualitercūqz sub intēōe fecitam v̄nuoce puenire rebz oīm p̄dicamētoz. maxie fm̄ eos qui h̄ dicunt. V̄ior p̄z. qz debet p̄dicari fm̄ v̄nū nomē r̄ v̄nā rōe. Sc̄do sic. illud h̄ diffinit qd p̄ se a logico cōsideratur. s̄z illud ē intēō. V̄ior p̄z. qz illud diffinit ab alī quo qd̄ p̄gnoscit ab eo fm̄ suū qd̄ qd̄ est. r̄ ita p̄ se. V̄ior p̄bat. qz illud qd̄ diffinit a logico debz h̄z v̄nū p̄ se p̄ceptū. hoc ḡ erit res. r̄ tūc logica erit sc̄ia realis v̄l intēōnāl. r̄ tūc habet p̄positū v̄l aggregatū ex v̄ro qz h̄ est v̄nū ens p̄ acc̄ns. qd̄ fm̄ p̄m̄ sexto metaphisice negat̄ sc̄it negz diffinit. Tercō sic. si res sub intēōe diffinit. tūc res p̄ acc̄ns diffinit. eo qz intēō sibi acc̄dit. om̄e at̄ p̄ acc̄ns reducitur ad alīqd̄ p̄ se. q̄ intēō p̄ se diffinit. Quarto sic. diffinitō d̄z puenire p̄ se diffinito. s̄z si h̄c diffinit res sub intēōe diffinito sibi cōuenire p̄ acc̄ns. qd̄ ē falsū. r̄ p̄ cōsequēs relinquit p̄dicta op̄into falsa. Attēde sc̄do. qz gen̄ sc̄de intēōis nālit̄ capnū pōt p̄cari in cōcreto v̄l in abstracto p̄mo significat p̄ hoc nomē gen̄. s̄z sc̄do mō significat p̄ h̄ nomē intēō generis. v̄nū gen̄ in cōcreto ē applicabile rei p̄ me intēōis. r̄ sic diffinitur h̄c. gen̄ at̄ in abstracto nō diffinit h̄. s̄z forte a metaphisico q̄ cōsiderat quodlibet ens inq̄ntū ens. V̄nū sicut qd̄libz p̄cretū acc̄ntale pōt acc̄ipi p̄ forma v̄l p̄ subiecto. sic etiā genus in p̄posito pōt acc̄ipi p̄ re subiecta v̄l p̄ intēōe. V̄nū in diffinitōibz diffinitū cōiter supponit simplr. sic etiā h̄c genus suppoit simplr p̄ intēōe. eo qz nullū gen̄ ē illud qd̄ h̄c diffinit. S̄z cū d̄r. gen̄ est in pluribus sp̄ebus. genus habet suppositōnem p̄sonalē. eo qz intēō nō habz eē in pluribus sp̄ebus. s̄z res subiecta. vt puta aiāl v̄l substantia. p̄ quo Attēde t̄rcō. qz predicari p̄ se est intēōnum r̄ r̄ p̄ acc̄ns. esse autē p̄ se inest rei. r̄ idō esse exeres illud in rebus p̄me intēōnis qd̄ p̄dicari significat in sc̄dis intēōibus. V̄nde duplex est predicatō. s̄z exercita r̄ signata. Predicatō exercita p̄portat p̄ hoc verbum est. eo qz p̄ illud verbū est exeres predicatō. S̄z predicatō signata p̄portat p̄ hoc verbū predicō as. exēpli gratia p̄ h̄c dīctōnem nō exercetur negatō. r̄ p̄ hoc nomē negatō significat negatō. S̄z p̄ t̄m exeres exclusio. r̄ per

h̄ nomē exclusio ipsa fecatur Attēde quarto. qz quā docūqz nomē cōcretū sc̄de intēōnis supponit respectu huius quod ē p̄dicari ip̄m supponit p̄ suo significato qd̄ est sc̄da intēō. s̄z quādo supponit respectu hui⁹ verbi est. tūc supponit p̄o fūdamento.

Dic primo illud qd̄ h̄c diffinitur nō est res p̄me intēōis. p̄z p̄rōes pus post eas Dic sc̄do. qz h̄ diffinit sc̄da intēō generis p̄cretiue designata. p̄z sic. qz illud h̄ diffinit cui p̄ se inē diffinito. s̄z hoc ē t̄m sc̄da intēō. eo qz in diffinitōe ponit̄ p̄dicata intēōnālīa q̄ p̄ se p̄mo mō nō inest. rebz p̄me intēōis Dic t̄rcō. qz illud cui in actu exercito p̄uenit diffinitō ē res p̄me intēōis. nā illa res aiāl v̄l corp⁹ in actu exercito p̄dicat de hoīe r̄ asino in quid. Sc̄da autē intēō nō predicat de aliquibz sp̄e d̄ntibz in quid.

Dic quarto. qz a predicatōne signata ad predicatōnem exercitā in eisde terminis nō valz p̄na. S̄z ad predicatōnem in sc̄dis intēōibz ad eē in p̄mis b̄n valz p̄sequentia. Nāz b̄n sequitur. genus predicat de sp̄e s̄z h̄c est animal. S̄z nō sequitur. genus predicat de sp̄ebus. qz genus est sp̄es v̄l sp̄es est genus. v̄nū hoc debz exerceri in p̄mis intēōibus qd̄ significat in sc̄dis Ad argum̄ta. alterius opinōis Ad p̄mo dīctū est qz predicamēta sc̄de intēōnālīter capta sicut formalī nō sūt res extra aiāz. s̄z b̄n predicamēta p̄me intēōnālīter capta. v̄nū si hoc argumētū p̄cluderet. sequer̄ qz sc̄ia predicamētoz r̄ predicabiliū nō differret a metaphisica. Ad sc̄dm dīctū qz intēō nō predicat in quid de re. s̄z b̄n predicet in qd̄ de alīa intēōe. Ad t̄rciū d̄m qz licz intēō in actu exercito nō predicet nisi de hac intēōe r̄ de illa predicat. t̄m in actu sc̄ato de pluribz d̄ntibz sp̄e. Ad quartū dīctū. qz genus predicat de sp̄e s̄z capiat̄ in subiecto vt quid. r̄ in predicato vt mod⁹. V̄l dīcat qz nō sequit̄. gen̄ predicat de sp̄e ergo est sp̄es. s̄z sequitur ergo h̄c est animal. sicut p̄z ex dīctis. Et qz illud qd̄ significat p̄ intēōnes sp̄ exercetur in rebz. iō p̄bi. declarantes intēōes declarāt eas p̄ fūdāmēta.

Querit Secundo. v̄nū diffinitō generis sit qd̄ dīctatiua v̄l descriptiua Pro cuius solutōe Attēde p̄mo qz triplex est diffinitō. s̄z qd̄ dīctatiua. descriptiua. r̄ qd̄ noīs Quid dīctatiua duplex est. q̄a quedā est in qua omnia posita in diffinitōe sūt de formalī r̄ qd̄ dīctatiua rōe diffinitī. r̄ illa vocat̄ qd̄ dīctatiua simplr Alīa est diffinitō qd̄ dīctatiua in qua predicata sūt eētialia r̄ de ratōne diffinitī saltē p̄pleta. non sūt tamen de cōceptu formalī r̄ quid dīctatiua. Attēde sc̄cūdo qz relatiū pōt dupl̄ diffiniri. V̄no in p̄p̄io genere. r̄ isto mō nō diffinit p̄ suū cōrelatū. eo qz nec est genus nec d̄ntia relatiui. et illa diffinitō nō est p̄fecta diffinitō relati. eo qz nō explīcat totā depēdētā relati. Alīa ē diffinitō relati data p̄ gen̄ r̄ d̄ntiam relati cū terminō explīcāte depēdētā relatiui. r̄ illa ē cōpleta diffinitō relatiui. s̄z non ē quid dīctatiua simplīter. sed solum data per additamentum.

Attēde t̄rcio. qz fm̄ aliquos illa diffinitō non est nisi descriptō. quod et̄ testatur Porp̄brius in littera pulcherrime. qui quidē Porp̄brius in fine capituli concludendo dīct. nihil igitur superfluum necz minus continet dīctā generis descriptio. Dīct̄ v̄tra qz p̄ma diffinitō generis sic d̄z intelligi. gen̄ ē natura cōis iue v̄le cui immediate directe r̄ formalīter supponitur

species p hoc q dicit immediate. 2 etiã p hoc qd dicit
 vniuersale excludit ens. p hoc aut q dicit directe exclu
 dit differentia. 2 p hoc quod dicit formaliter excludit in
 diuiduum. Et dicunt in diffinitioe natura cois. na 3 in
 diffinitioe accens coereni debet poni subiectu eius in rec
 to loco generis. 2 in diffinitioe abstracti debet poni in of
 bliquo loco differentie. Sed hec opinio no videt pbabi
 us q eade facilitate dicere de omnibus diffinitombus
 nec aliud qd habet in sra. pdest. qz in sra dicit assignaue
 runt 2 diffiniuerunt. 2 infra in caplo de spe dicit nec e in
 verisqz rōnibus vri. Ratio autem quam significat nos
 me est diffinitio qro metaphice. Secdo sic illa diffinitio
 q couertit cu diffinitio sic q no dat p aliqd accens siue ex
 trinsecu diffinitio no est solū de scriptio sed ista e hmoi q
 Vniors p3. p orphiriu dicente q illa diffinitio couer
 tit cu diffinitio. 2 etiã in ea no ponit ali qd alteri generi
 a diffinitio. Qlibet aut eiusde gnis sed p dicit de aliq
 eiusde generis est p se supi ad ipm qz nec inferius nec
 dispari. Tercio sic illa diffinitio q est ex predicatis p
 se in q no cadit subiectu si sit couertibilis cu diffinitio e
 eius p diffinitio septio metaphice. sed illa e hmoi. p3
 qz in ipa no cadit aliqd subiectu vli aliqd accens. Quar
 to sic illa diffinitio no est solū de scriptio q explicat totū esse
 ipius diffinitio. sed sic e de illa diffinitioe q Vniors patz
 qz dat p correlatiu. 2 totū e relatiu e ad correlatiu q
 Relinqt ergo q hec diffinitio generis no est solū de scrip
 tiua. Zitēde qro. q in diffinitioe generis h nomē qd
 no refert rem pme in rōnē sed refert vte sedē intentionali
 captū tanqz gen? diffinitio. ita q idē sit dictū. Gen? e qd
 p dicit id e vte 2 totū relatiu ponere loco differentie. et
 ille copatu pluribz no debet teneri copatiue sed positi
 ue vt se3 idē est q de multis. Si em accipetur copatiue
 tūc eēt sensus q gen? p dicit de plibus qz sint differentia
 specie. 2 etiã hec constructio no tenet copatiue sed expo
 sitiuue ut se3 nō valet sicut id est. Est q illa diffinitio ge
 neris in rōne p dicitur gen? est vte apri natū p dicitur
 de pluribz differentibz spē in qd.

Dic primo Relatiu siue reale siue
 rationis pot diffiniri qd
 ditatie in pmo genere. pas
 tet sic. qz relatiu h3 gen? 2 differentiam de genere relatio
 nis. licz ille cōmuniter sint nobis innotate eo qz relatio
 nes habet debilissimū esse 2 p pns etiã debile cognos
 citilitatem Dic secunde. qz relatiu sufficienter pot
 diffiniri p suū gen? circuloquedo differentia p suū cor
 relatiu Dic tercio. qz p dca generis diffinitio e qd
 ditatiua patz sic. qz illa diffinitio est qd ditatiua q con
 stat ex pmo genere 2 p pns differentijs sed illa e hmoi. i3
 qz Vniors patz. qz p hoc qd dicit q p dicit de pluribz
 explicat gen? diffinitio. Et p hoc q dicit differentibz i eo
 qz quid ponit differentia. vnde p dicitur de pluribz diuidi
 tur in p dicitur de pluribz numero vli spē. Et p dicitur de
 pluribz iterum diuidit in p dicitur in qd 2 in quale tan
 qz p pmos modos p dca di. Manifestū est q p dicitur d
 pluribz differentibz specie in quid sunt p pns differentie
 ipius generis facietes ipm differre a quolibet alio

Questio Tercia vtrū iste ppones sint co/
 cedēde gen? est genus. Gen? est
 species differentia est species
 Dic breuiter q illa ppo genus est genus potest habere
 ser sensus. pms sensus est cum genus tenet p pma in
 tentione tam in subiecto qz in p dicitur. Secund? qz tel
 n. af. sed e intentionali vrbicqz. 2 istis duob? modis est

p dicitur eiusdem de seipo. Tercius est q teneat gen?
 in subiecto p fundamento sedē intentionis. 2 in p dicitur
 to p secūda intentione. 2 sic est p dicitur denominatiua
 sicut si diceret animal est genus. Quartus ecōtra 2 sic
 est p dicitur materiali similis huic. genus est animal
 Quint? est accipiedo gen? p secūda intentione tam in sb
 iecto qz in p dicitur. sic tamen q in subiecto capiat vt fū
 mentum secūde intentionis. Et si e est p dicitur denomi
 natiuā significans q hec sedā intentio genus est natura
 p dicitur de pluribz spibus in quid. siue hec sedā intē
 tio genus habet sub se multas spēs. Sext? sensus poss
 set esse ecōuerso. Istis autē duobz vltimis modis ista e
 simplr falsa genus est gen? eo qz hec intentio genus non
 predicat nisi de hac secūda intentione genus 2 de illa et
 differunt solo numero. Sed de ista gen? vli dicitur est spe
 cies dicendum est q si teneant vniormiter hoc est eodē
 mō tā in subiecto qz in p dicitur falsa est. si vero teneat
 tur in subiecto vt quid id e vt obiectum intelligibile et
 in p dicitur vt mod? id e p p dca intentione fundata in ca
 li obiecto positiones ille reddunt vere.

Questio Quarta. vtrū genus posset sal/
 uari in vnica eius specie. Pro e
 solutione. attende pmo. q gen?
 saluari in vna specie potest intelligi duplr. vno mō fm
 eius essentiam. Alio modo fm eius potestatem. Diffe
 rūt autē essentia 2 potestas qz essentia est fundamentum
 ipsi? potestatis. Potestas autem est relatio aptitudina
 lis que dicit cōicabilitas gnis ad ples spēs. Zitēde
 secūdo. qz genus saluari posse in vna specie fm suā pos
 testatem potest intelligi duplr. vno modo formalr 2 sb
 iectiue. Alio mō terminatiue 2 cōpletiue.

Dic primo Genus fm suam essentē
 am potest saluari in vnica
 specie patet. qz essentia ge
 neris est indiuisibilis. ergo v bicūqz repitur ibi tota re
 perit. Si ergo est in vna spē est ibi tota. Dic secūdo
 qz genus potest saluari in vna specie fm eius potestatem
 formalr 2 subiectiue. hoc e dictū qz in vna specie reperit
 formalis rō ipsi? potestatis. se3 cōicabilitas. Et subiec
 tiue nā v bicūqz repit subiectū alie? relatiōis aptitudinal
 ibi repit ipsa relatio. Sed tota essentia generis q e fun
 damentum ipsius relationis aptitudinalis pot saluari
 in vnica specie ergo 2 tota eius potestas. Dic tercio
 qz genus nō potest saluari fm eius potestatem cōpletie
 et terminatiue in vnica spē. hoc est dictū qz vna spēs nō
 terminat totā potestatem gnis. patet sic. qz potestas gene
 ris est qdam relatio aptitudinal habes p fundamento
 essentia generis. 2 p cōpleto 2 ad cōtro termino specie pos
 sitas. q cōpletiue 2 terminatiue nō potest saluari nisi
 in speciebus oppositis. Et istis patet qz genus necessa
 rio requit ples spēs etiã actu. Et non solum potentia
 nec aptitudie p3 autoritate 2 rōe. autoritate Boetij in
 libro dīuisionū q dicitur eo sub gne min? duabz spibus
 ei nō possunt. Et qro topico 3. si spēs predicat de eq
 libz cū gne infimū illd qd ponit p genere qz sp de pauce
 orbz o3 spēm predicari qz gen? Rōe sic. qz habere ples
 spēs ponit in diffinitioe generis. 2 gen? ex sua rōe diuidit
 tur p dmas oppositas. qz vtraqz aduenies generi p st
 tuit spēm. q sub genere nō pnt ee pauciores spēs duab?

Questio Quinta vtrū gen? p dicit de e p lē
 bus spibus rōe sue cēntie vli rōne
 tori? potestatis. vel ratione par
 tis potestatis. Pro cuius solutione. attende primo

q̄ genus p̄t̄ p̄dicari dupl̄r de suis sp̄ibus. vno mō rōe
 eētie pale abstrahēdo a rōe sup̄ioris v̄ inferioris. Alio
 mō rōe sue potestatis v̄puta rōe d̄n̄az p̄ quas cōtra/
 h̄it ad cōstitutiōem suaz sp̄ez. Et h̄ p̄t̄ cōtingere du/
 pl̄r. vno mō rōe sue potestatis. Alio mō rōe p̄tis potesta/
 tis v̄puta rōe vni d̄n̄e p̄stitutiue sp̄ei. Attēde sc̄do
 q̄ aptitudo 2 differētia sic d̄n̄r. nā aptitudo ē inclina/
 rei fm̄ se ad aliqd̄ v̄ magis nō repugnātia. Potētia autē
 est ordo ad actū. nā potētia p̄t̄ eē sine aptitudie 2 etiam
 aptitudo sine potētia. Exēplū p̄mi v̄ possibile ē graue
 esse sursum nō t̄n̄ est ibi aptū natū eē q̄ repugnat ei fm̄
 se. Exēplū sc̄di. cec̄ est apt̄ ad videndū q̄ puatio ē ne/
 gatio forme in subiecto apto nato ex. v. metaphice. Nō
 est ar̄ possib̄ le cecū v̄ d̄re q̄ a puatioe in bitū impossibi/
 le ē fieri mutatiōem fm̄ p̄m̄ in postp̄dicamētis

Dic primo q̄ genus p̄dicat̄ de suis
 sp̄ibus rōe totū eētie 2
 etiā rōe potestatis ei.
 sic. Nā gen̄ rōe sue eētie 2 potestatis h̄z q̄ sit gen̄. er/
 go etiā ab ea h̄z q̄ p̄dicat̄ de pl̄rib̄ sp̄ibus. Dic sc̄do
 q̄ gen̄ nō p̄dicat̄ de plurib̄ sp̄ibus rōe vni p̄tis pote/
 statis. patet sic. q̄ ista ps̄ p̄uertit̄ cuz̄ vna sp̄e quā cōsti/
 tuit̄ ḡ rōne ei nō p̄dicat̄ de plurib̄. Dic t̄r̄cio. q̄ ad
 rōem ḡnis p̄me int̄cōnalr̄ capti nō req̄rit̄ q̄ actu p̄cipi
 ant̄ sue sp̄es p̄ p̄m̄ intelligibile. v̄ q̄ actu exist̄t̄ in rez̄
 natura sed sufficit̄ q̄ sint apte nate p̄cipi v̄ apte nate ex
 istere p̄z sic. q̄ accidit̄ gener̄ p̄me int̄cōnalr̄ capro q̄ ei
 sp̄es cōcipiatur v̄ exist̄t̄ in rez̄ natura. ḡ

Ad rationes An̄ oppositū. ad p̄m̄
 mā dicit̄ ab aliq̄bus
 q̄ licet sp̄es supponat̄
 entī cū ens nō est v̄niuoēū sed equoēū. 2 licz̄ supponat̄
 d̄n̄e h̄ t̄n̄ nō ē d̄irecte sed ind̄irecte. Et dicit̄ q̄ licz̄ entī
 supponat̄ sp̄es h̄ t̄n̄ nō est im̄ediate sed mediate. Sz̄ dī
 cenduz̄ est q̄ licz̄ entī supponat̄ sp̄es t̄n̄ ip̄z̄ nō ē v̄te limi/
 tatū de quo solū h̄ int̄ndim̄. sed differētia nō supponit̄
 tur generi tāq̄ suū p̄ se subijcibile eo q̄ gen̄ nō p̄dicat̄
 de differētia p̄ se sed denoiatiue siue p̄ accēs. Ad sc̄cū
 daz̄ d̄z̄ q̄ licet gen̄ 2 sp̄es significat̄ v̄nā naturā realr̄
 nō t̄n̄ significat̄ v̄nā ex natura rei. Et̄ distinctio ex na/
 tura rei sufficit̄ ad hoc q̄ aliq̄ se habeat̄ p̄ modū sup̄io/
 ris 2 inferioris. Si t̄n̄ loquamur de int̄cōn̄tib̄ d̄m̄ est
 q̄ sp̄e nō significat̄ v̄nā naturā sed significat̄ int̄cōdes re
 aliter d̄istinctas. Ad t̄r̄ciā d̄i cōcedēdo maiores q̄
 negāda est m̄ior. v̄n̄ in ista d̄istinctiōe nō est nugatio. nā
 inter illas d̄cōes plurib̄ 2 differētib̄ mediat̄ illa cōt̄i/
 cōtio 2 expositiue t̄ta. Et̄ dicit̄ q̄ iste due p̄ncule sunt re
 ferēde ad diuersa. ita q̄ p̄ hoc q̄ dicit̄ q̄ p̄dicat̄ de plu/
 rib̄ intelligat̄ v̄te qd̄ est gen̄ d̄istincti. 2 p̄ residuuz̄ in/
 telligat̄ differētia 2 t̄n̄ nō erit nugatio. Ad quartam
 patz̄ solutio. nā gen̄ ē sp̄es v̄tis si ip̄m̄ capiat̄ v̄ qd̄. licz̄
 nō sit si capiat̄ v̄t̄ modus. Ad q̄ntū dicit̄. negando se
 cūdam p̄tem ant̄cedētis. nā aial est gen̄ denoiatiue licz̄
 nō sit gen̄ qd̄ d̄it̄atiue

Sp̄es autem
 istud est secundum capitulū hu/
 ius tractatus. in quo Porphyrius
 determinat de specie. Et continet
 quattuor pres̄ncipales. in p̄ria po/
 nit̄ d̄istinctionem speciei. in sc̄cūda
 declarat̄ ea que dicta sunt de genere 2 specie. 2 diuidit̄

tam genus q̄ speciem. Interca infert̄ quedam correla/
 ria ex p̄cedentib̄. Et in quarta determinat de ip̄o in/
 diuiduo. pres̄ patebit̄ in p̄cessu. Dicit̄ ḡ p̄mo q̄ sp̄es s̄s̄
 ḡnificat̄ forma. id ē dispōem ext̄ioz̄ v̄ figuratiōem cor/
 poris. Et fm̄ h̄ac acceptiōem dicit̄ est q̄ sp̄es. id ē pul/
 chritudo p̄ami digna ē impioz̄. v̄n̄ p̄amus p̄pter suā
 t̄t̄em 2 dispōem dign̄ erat impio. 2 a sp̄e illo mō dicit̄
 aliq̄s dicit̄ speciosus formosus v̄ turpis. Dicit̄ autēz̄
 species. P̄nit̄ aliā acceptiōem sp̄ei. dicit̄ q̄ sp̄es dicit̄
 ea q̄ est sub assignato genere id ē sub determinato. Et il/
 lo mō solēmus dicere boīem esse sp̄em aialis. 2 albū id
 ē albedine sp̄ez color. 2 triāgulū eē sp̄ez figure. Et sic
 Remouet dubiū. nā sup̄ gen̄ est d̄istincti p̄ sp̄em ḡ spe/
 cies nō debz̄ p̄ gen̄ d̄istincti eo t̄n̄ 2 mittere ei. Et
 dicit̄ q̄ q̄ genus ē alicui gen̄ sc̄z̄ sp̄e. 2 sp̄es ē alicuius
 sp̄es. videlicet ḡ igat̄ op̄ret in v̄t̄ioz̄z̄ rōibus v̄t̄ioz̄
 v̄t̄ioz̄. Assignat̄ autē. p̄sequit̄ de d̄istinctiōe sp̄ei logice
 et diuidit̄ in tres p̄nculas. in p̄ma ponit̄ tres d̄istinctiō/
 nes sp̄ei dicit̄ q̄ p̄ h̄ic assignat̄ sp̄em. sp̄es est q̄ ponit̄
 sub genere sc̄z̄ assignato. Amplius autē. Sc̄da d̄istinctiō
 nitio sp̄ei ponit̄. dicit̄ sp̄es est de q̄ gen̄ in eo q̄ d̄ sit p̄/
 dicit̄ Tercia d̄istinctiō. Sp̄es est q̄ de plurib̄ 2 d̄istinctiō
 remib̄ numero in eo q̄ d̄ sit p̄dicat̄. Differētia autē iste
 tres d̄istinctiōes ab inuicē. q̄ v̄t̄ia solū cōuenit̄ sp̄ealissimē
 sed alie due cōueniunt̄ tā sp̄ealissimē q̄ subalr̄. t̄ne
 Planū ar̄ erit in ista sc̄da p̄re declarat̄ q̄ sp̄es ponitur
 sub assignato genere. Et q̄ est qd̄am sp̄ealissima. Alia
 v̄o nō sp̄ealissima. dicit̄ q̄ illud qd̄ dicit̄ est erit mans̄
 festū h̄ mō supponēdo q̄ in v̄noq̄z̄ p̄dicamēto sunt que
 dā ḡnālissima qd̄ā sp̄ealissima 2 qd̄ā im̄media. v̄n̄ gen̄
 ḡnālissimū ē sup̄ qd̄ nō est aliud sup̄cētis gen̄. Sp̄ealiss̄
 sumā ē sub q̄ nō erit alia inferior sp̄es. Intermedia sunt
 ḡnā 2 sp̄es ad aliud qd̄ā 2 ad aliud sup̄ra. i. cōparā. Sic
 autē. Declarat̄ suā cōclusionē dupl̄r. p̄mo talē exēplo in
 p̄dicamēto subst̄tie. Subst̄tia ē p̄mū gen̄ sub q̄ cōt̄i
 net̄ corp̄ sub corp̄ corp̄ aiatū. sub q̄ aial sub aial aial
 ratiōnale sub quo homo sub homine vero Socrates et
 plato 2 qui sunt p̄nculares homines. Inter ista autem
 subst̄tia est generalissimū. quia est genus soluz̄. 2 non
 sp̄es. homo vero est sp̄ealissimū quia est solum sp̄es 2
 nō genus. Intermedia autē sunt genera 2 sp̄es. Corp̄
 em̄ est sp̄es subst̄tie 2 genus aiatū corp̄is. Corp̄ aiatū
 tum ē species corp̄is 2 genus aialis. Animal autē est spe/
 cies corp̄is animati 2 genus animalis rationalis. Sed
 animal ratiōnale est species animalis. genus autem hoīs
 homo autem est species animalis ratiōnalis. nō autē gen̄
 p̄ncularium hominum sed solum species. p̄bat̄. q̄ om̄
 ne quod̄ primum est ante indiuidua est species solum
 et nō gen̄. (Quare eod̄em) Infert̄ ex d̄ictis q̄ d̄az̄ corre/
 laria. p̄mū correlariū est. q̄ sicut subst̄tia est gen̄ ḡnāl/
 lissimū q̄ nihil est sup̄ eā sic hō ē sp̄es sp̄ealissima cū
 nō habeat̄ post se sp̄em sed solū indiuidua v̄t̄ socrates
 et plato. Illa autē q̄ sunt in medio sunt sp̄es eorum que
 sunt sup̄ ip̄a 2 ḡnā eorum q̄ sunt post ip̄a. Extrema
 vero. P̄nit̄ sc̄dm̄ correlariū dicit̄. q̄ ideo intermedia
 h̄nt̄ duas habitudies. v̄nā sc̄z̄ q̄ est ad sup̄iora fm̄ quas
 dicit̄ sp̄es 2 v̄nā que est ad inferiora fm̄ quā dicuntur
 genera. Extrema autē habet̄ v̄nā habitudinē tātam
 Nā ḡnālissimū h̄z̄ bitudinē ad inferiora cū sit gen̄ oim̄
 inferiorum. sed non habet̄ habitudinē ad sup̄iora
 cum sit supremum 2 primum principium. Sed species
 lissimū habet̄ habitudinē ad omnia sup̄iora quo
 rum est species sed non habet̄ habitudinē ad inferiora

sed dicitur species superiorum et etiam inferiorum diuersimode quia est species indiuiduorum velut ea, continens superiorum autem velut que ab eis continetur (Determinant ergo) Ex istis inferunt diffinitiones duas generalissimas et tres specialissimas et unam intermediorum. prima diffinitio generalissimi est generalissimus est quod cum sit genus non potest esse species. Secunda generalissimum est supra quod non est aliud superueniens genus. Prima diffinitio specialissimi est specialissimum est quod cum sit species non potest esse genus. Secunda specialissimum est quod cum species non dicitur in species. Tercia specialissimum est quod de pluribus et differentiis numero in eo quod quid sit predictatur. sed diffinitio intermediorum est hec. Intermedia sunt genera et species ad aliud quidem et ad aliud sumpta ut agamenon. declarat predicta conclusionem a simili per coordinationem civilem. quia in coordinatoe civilis aliquid est ita pater quod non filius ut iupiter. aliquid ita filius quod non pater ut agamenon. Alii sunt patres et filii respectu diuersorum sicut arides pelopides et tantales ergo a simili in coordinatoe predicamentali aliquid ita erit genus quod non species et aliquid ita species quod non genus et aliquid erunt genera et species respectu diuersorum. Et nota per istud exemplum quod in genealogia regum grecorum Agamenon fuit filius Atrei et non fuit pater alicuius Atrei nisi per se fuit pater agamenonis et filius pelopis. Pelops vero fuit pater atrei et filius tantali. Tantalus vero pater fuit pelopis et filius iouis. Iupiter vero omnium fuit pater primus et nullius fuit filius. et istud est poeticum Nam secundum Aristotelem non est dare primum hominem neque secundum fidem iupiter fuit primus sed adam (Sed si famulij) Ponit diffinitionem diuinem inter istas coordinationes ne aliquis credat quod sit omnino simile. Nam in familijs id est in coordinatoibus civilibus omnia res dicuntur ad unum primum ut puta ad iouem si in generibus et species non sic se habet id est in coordinatoibus predicamentali pluribus coordinationes non primum reduci ad unum principium. nam si reducerent ad unum principium martine hoc esset ad ens sed hoc non. Probat primo sic. quia ens non est unum commune genus omnium ergo. Ante cedens probat primo quod dicit Aristoteles in predicamentis quod decem genera sunt decem rerum prima principia. Probat secundo hac ratione quod si ens esset genus ad omnia predicamenta. omnia dicerentur entia uniuoce sed consequens est falsum ergo. falsitate consequentis probat duplici primo sic. quia si quis omnia entia vocet equiuoce inquit et non uniuoce nuncupabit. Secundo sic. quia ens predicatur solum secundum nomen et non secundum diffinitionem rationis que est secundum nomen predicatur equiuoce (Decem enim) Ista est tertia pars principalis in qua autor remouet dubium dictum est enim quod sunt tamen decem generalissima. possit forte aliquid credere quod tamen essent decem specialissima. Et dicit quod decem sunt generalissima. specialissima non sunt in numero quodam sed non ita diffinitio. id est definitio seu nobis cognito. Indiuidua autem que post specialissima sunt infinita sunt hoc est in infinitum multiplicari possunt ideo merito descendentes a generalissimis ad specialissima iubet plato quiescere. Nam descendente a generalissimis ad specialissima oportet diuidere specificis differentijs sed ultra specialissima non sunt diuine specificice. Præterquam quia sicut idem plato inquit infinita relinquenda sunt ab arte. neque horum potest fieri disciplina. sed indiuidua sunt infinita ergo etc. (Descendentibus igitur) Ponit autor quatuor conclusiones. prima est de

ascendentibus ad specialissima necesse est diuidentem per multitudinem ire. descendens enim a generalissimo ad specialissima per media semper venit per multitudinem differentiarum (Ascendentibus vero) Secunda conclusio ascendentibus ad generalissima necesse est colligere multitudinem. Nam ascendendo a specie ad species ascenditur ad magis commune. sed commune semper est collectivum et ad uniuersum diuisum vero semper est quod singulare est. (Participatione enim). Tercia conclusio est. quod participatione speciei plures homines sunt unus homo. et unus homo communis sit plures homines in singularibus. Quarta conclusio que recapitulat predicta est quod dictum est de genere et de specie quod sit utrumque. et quod genus unum habet plures species. diuisio enim generis semper est in plures species. Dictum est etiam quod genus predicatur de specie et non solum genus de specie predicatur immo generaliter omnia superiora predicantur de suis inferioribus (Oportet autem) Remouet dubium. possit enim aliquid credere quod sicut genus predicatur de specie. ita species de genere. Dicitur quod neque species de genere sibi prioris nec de superioribus predicatur. Non enim conuertitur predicatio istorum. quia oportet equa de equis predicari. ut hincibile de equo. et maiora de minoribus ut animal de homine. minora vero de maioribus minime. non enim animal est homo sicut homo est animal (De quibus autem species) Inferunt tria correlaria. primum est de quocumque predicatur species de illo predicatur genus illius speciei et genus illius generis usque ad generalissimum quia si socrates est homo et homo est animal et animal est substantia verum est dicere socratem esse hominem et animal et substantiam. semper enim superiora de inferioribus predicantur. Secundum correlarium spes predicatur de indiuiduis. Genus autem de specie et indiuiduo. Generalissima autem de genere et de generibus si plura sint generalia subalterna. Tercium correlarium generalissimum predicatur de omnibus generibus speciebus et indiuiduis sub se positis. Genus autem quod est immediate ante specialissimum de omnibus specialissimis dicitur et de indiuiduis species vero solum de omnibus indiuiduis (Indiuiduum autem) Ista est quarta pars principalis istius capituli in qua porphyrius determinat de indiuiduo. primo ponens diffinitionem eius. dicens quod indiuiduum est quod predicatur solum de uno particulari Exemplum ut socrates et hoc album et suffronici filius si solus sit et socrates filius. unde secundum aliquos primum exemplum est de indiuiduo determinato. secundum autem de indiuiduo vago et tertium est de indiuiduo circumlocuto (Indiuidua ergo dicuntur) Autor describit indiuiduum per accidentia que ducunt nos in cognitionem ipsius indiuidui dicens indiuidua sunt dicuntur hinc quod proprietatibus consistit unumquodque illorum. quarum collectio nunquam in alio eadem erit. unde non est intelligendum quod autor velit diffinire indiuiduum per ea et quibus componitur magis per accidentia que circumstant et quo ad nos distinguunt unum indiuiduum ab alio. ita quod per huiusmodi proprietates nos arguimus distinctionem unius indiuidui ab alio. Unde dicit quod proprietates Socratis nunquam in alio particulari sunt eadem. sed proprietates hominis in communi sunt eadem in pluribus particularibus hominibus in eo quod homines Que autem sunt proprietates indiuidui dictum est in summis. contingunt enim in his versibus Forma figura loci stirps et

apertates autē hominis in cōmuni sunt risibile flebile et hic non loquitur auro: de indiuiduis accidentium sed solum de indiuiduis substantie. Conueniēt igit infert correlarie q̄ indiuiduum continetur sub specie tāq̄ p̄ se ifert^o sub suo superiori et spēs eodē mō s̄ genere 2 sic gen^o est q̄ dōā toni respectu sp̄i 2 indiuidui est ps sp̄i. Sed species est totū 2 ps q̄uis diuersimode q̄ ē ps alterius sc̄z generis sed est totum respectu alterius sc̄z indiuiduis. De genere quidam finaliter recapitular que dicta sunt a principio tractatus vsq̄ ad locū dicens de genere quidā 2 sp̄e quid sunt 2 q̄d generalissimū 2 quid specialissimū 2 q̄ genera 2 spēs sunt eadez h̄ est que s̄ simul genera 2 spēs siue genera subalterna 2 que sunt indiuidua 2 quot modis genus 2 spēs distant sufficienter dictū ē. ex isto textu sequuntur quatuor.

Primum est q̄ vnū correlatiuoz ponit in diffinitione alterius 2 eodē modo. de em q̄ q̄ ista sunt alicui^o sc̄z ad iūctē necārio est in rōnibus. I. diffinitionibus vtriusq̄ vtriusq̄ vtr. vñ genus est alicuius genus 2 spēs alicui^o spēs ideo sunt relatiua 2 ex h̄ sequit q̄ q̄cūq̄ cognoscit vnū relatiuoz distinet cognoscit 2 reliquū. q̄ noticia diffinitiuā est distincta 2 vnū istoz diffinit p̄ reliquū. Secūdo sequit q̄ in generibus generalissimis nō ē deuenire ad vnū p̄mū genus. 2 q̄ decē genera nō sunt decē termini vocales scriptibiles vel metales s̄ s̄ decē rerū p̄ma p̄ncipia. Et vltimus s̄m intentionez porphirij ens est equo cū 2 nō vniuocū. Et ad h̄ pbandū allegat autoritatē non aristotilis. eo q̄ in nullis libris eius reperit s̄ potius platonis quē in maiorē p̄te illius libri in sequit. nec op̄z exponere istā autoritatē neq̄ rōem sic d̄ franciscus. eo q̄ illa expositio corripit textū. q̄ d̄ q̄ solū nomē ens est eis cōe 2 nō diffinitio s̄m illd̄ nō quō tñ hoc sit intelligēdū 2 an in hoc passu autoritas por. sit recipienda postea patebit. Dicit tñ h̄ franciscus. dicere ens esse equo cū 2 dicere decē p̄dicamenta entia appellari videri oppositū in adiecto. q̄ q̄cūq̄ plū numero enūciant h̄nt cōe illud q̄d tali noie significat 2 ideo nō dicimus in equo cū aial verū 2 al p̄ctū esse duo aialia s̄z duas aialis acceptiōes et ita decē p̄dicamenta nō eēt decem entia s̄z decē entū acceptiōes. Et hoc p̄firmatū p̄mo q̄ illa q̄ s̄z diuersaz rōnū inq̄ntū talia nō numerant. sicut hō 2 azinus inq̄ntum talia non sunt duo hō 2 azinus. Tum secūdo q̄ illa que numerat inq̄ntū numerant sunt vnus rōnis sicut hō 2 azinus dicuntur duo animalia 2 duo corpora. Tum tertio q̄ vbi s̄z plures entitates ibi ē entitas 2 entitas 2 p̄ p̄ns entitas est iterata. Si autē sc̄da nō eēt eiusdem ratiois cū p̄ma tam non esset entitas iterata s̄z alia noia incepta. Tum quarto. q̄ in ordine decē p̄dicamentoz entitas p̄ prius de substantia d̄ 2 p̄ posterius de alijs vt oēs p̄cedūt. ratio autē entis non pōt esse in aliq̄ p̄ prius nisi in alio eadē fuerit poster^o. alioquin si alia ratio esset in posterioi tam ista non esset poster^o in vno q̄ in alio. Tertio sequit q̄ omnū indiuiduoz idistinctoz s̄m speciem est vna natura specifica. q̄ d̄ q̄ spēs est collectiua multoz in vnā naturam 2 ex hoc sequit q̄ vnitas specifica non solū est in anima s̄z i rex natura. Secūdo sequit ex eodē q̄ spēs indistinctarum s̄m genus est vnus conceptus realis circūscripto ope nostri intellectus q̄ d̄ q̄ genus est magis collectiū multoz in vnā naturā q̄ spēs. Tertio sequit ex eodē q̄ p̄cipatione speciei plures hoies s̄z vnus homo in sp̄e. Quarto sequit ex eodē q̄ vnus homo eōis est plures hoies

quia vnus s̄m speciem diuiditur in plures s̄m numerum 2 illa vnitas specifica 2 generica est in natura circūscripto ope intellectus. Quarto sequit q̄ quicquid est superius superiore est superius inferiore. 2 quicquid est inferius inferiore est inferius superiore. nam de q̄buscūq̄ q̄ p̄dicatur species de his necessario et speciei genus 2 generis genus vsq̄ ad generalissimū. Ex eodē sequitur sc̄do q̄ q̄d quid est maius maiore est maius minore et quicquid est minus minore est minus maiore. Tertio sequit ex eodem q̄ quicquid est prius priore et plus posteriore et quicquid est posterius posteriore est posterius priore. Quarto sequit ex eodem q̄ quicquid continet prius prius contentum et quicquid continet a contento continetur a continente et s̄m istū modum sumit hoc regula. Quicquid est causa cause est causa causati.

Querit Sexto. vtz diffinitiones speciei sunt p̄uenienter assignate. Arguitur primo q̄ nō q̄d hęc diffinitio spēs est q̄d p̄dicatur conuenit generi. nam genus p̄dicat de pluribus differentibus numero in quid. q̄ male est assignata. Assumptum patet q̄ de quocūq̄ d̄ inferius q̄d dicitur d̄: etiā superius eius. Secūdo sic. eius d̄ rei nō sunt plures diffinitiones ex sexto topicoz. sicut nec multe essentia q̄ sic non esset diffinitio. si autē species p̄uenienter diffinit a por. hac diffinitione. spēs est que ponit sub assignato genere alia nō erit bona. Tertio sic. accidens predicatur in quid de pluribus differentibus numero. et tamen non est spēs. Quarto sic ista diffinitio conuenit diffinitioni. ipsa em predicatur de pluribus differentibus numero in quid. Quinto sic. species inq̄ntum species non habet ordinem ad inferiora sed solum respicit superiora sub quibus continetur tanq̄ ps subiectiua. q̄ non debet diffiniri per p̄dicari de pluribus. Et p̄firmatur q̄ esse predicabile 2 eē subijabile sunt opposita que non insunt eidem. q̄ non debet diffiniri per p̄dicari si dicitur q̄ relatiue opposita bene possunt inesse eidē respectu diuersorum licet non respectu eiusdem. Contra quia sequeretur q̄ idem poster referri ad plura quod negat plus quinto metaphisice.

Inoppositum est porphir^o in textu Pro solutione illi^o questionis soluende sunt quinq̄ questiones p̄iales.

Questio prima. vtrum modi speciei sufficenter sint assignati. Pro cuius solutione. Attende primo q̄ autor hic non curat enumerare modos speciei nisi q̄ sunt ad p̄positum. licet em species possit accipi pro accidente generali et pro similitudine rei et pro actu quo aliquid cognoscitur et pro amore. Isti tamen modi nō deseruiūt ad p̄positum sed solum ille modus quo species accipitur pro forma. accipiendo formam vt est speciositas naturalis consistens in debita commensuratione et proportione membrorum et ab illa dicitur alijs quōs formosus. Attende sc̄do. q̄ tranlanum est hoc nomen species ad vsum phisicorum. vñ d̄ sexto topicoz omnes transferentes se s̄m aliquam similitudinem se transferunt. sicut autē in ciuilibus species dicitur formositas vel pulcritudo que venit ab actualitate sic etiam species logica dicitur pulcritudo. quia in ea potentialitas generis est determinata vltima actuali s̄

tate formalis. non enim est amplius in potentia formalis
 rido dicitur species atomica id est indivisibilis. Sed
 differunt in hoc. q. species civilis est in eo cuius est si
 cut accidens in subiecto species vero logica sicut ps
 subiecta in suo toto vel sic totu vlt in sua pte Attende
 tertio q. alpbora bi? r auicena circa presentem textum
 inducit istam difficultate cu due sint assignationes spei
 qz vna est spei specialissimi. r alia subalterne ad quam
 illaz sit no^o spei pus translata a similitudine illa. qua
 spes de vniuersaliusq. forma vel formositas circa quaz
 difficultate dubitas inuenit auicena. ad qua pmo sig
 nificandu sit translata no^o spei Spes ei subalterna que
 subassignato genere ponit Et de qua genus in eo q. qd
 sit pdicaf. pmo occurrit descendentib⁹ a genere genera
 lissimo. in illo em descendu subalterna spes est ad qua
 pmo format r distinguit gener. potetia r sic videt p^o
 occurrere spes subalterna r ita nome species pmo tras
 lati e ad illa Et pfirmat cu ista traslatio fuit p intel
 eta. cui pmo occurrit spes subalterna. videt q. nomen
 spei pus translata sit ad ipam In oppositu huius tu e
 q. formatio potentie generis no est ppleta. nisi in specie
 specialissima Illud em qd est formatu in spe subalter
 na adhuc est in potentia ad vltimote actu. q. sua natura
 no hz plena formositate. illud aut ad cui⁹ similitudinez
 transferit spes. e pfecta rei pulcritudo siue speciositas
 videt q. h nome pus transferret ad spes specialissima. qz
 pfecti sui generis r potentie hz formatioem Ine has
 roes dubitare se de auicena quid hoz possimum di
 cat Et subdit q. vtruzq. p ronabiliter sustineri fm in
 ductas roes Attende quarto q. licet dia naturaliter
 pcedat spes cu sit e^o pncipiū pstrutiuū. tu por. p^o co
 uenient determinat de spe qz de dia ppter duas causas
 Prima est q. spes est correlatiū gener. r diffinit p ges
 nus Secda q. spes hz pfectiore modo du pdicandi. eo q.
 pdicaf in quid. dia po in quale

Dic primo

licet sint multi mo^o di species. ille tu q. ponit
 in textu sufficit ad cog
 nitione spei logice Na nullus est mo^o spei qui tantaz
 similitudine habeat cu specie logica sicut ille qui posit⁹ e
 Dic secdo fm irerone dm alberti. q. no^o spei prius
 translata est ad spem specialissima. na traslationes fm si
 militudinez fieri dnt. r q. spes specialissima simpliciter
 maior hz similitudine cu specie in civilib⁹ r naturalib⁹
 sequit q. no^o species pus traslati est ad ipsam Un spe
 cies subalterna aliqd hz potentie nec tota deducta est
 ad species dignitate et actualitatez sicut spes specialis
 sima Et cu de q. spes subalterna pus occurrit descende
 tibus hoc nihil facit ad traslatione nois. q. traslatio
 no fit p roem diuisionis. nec etia p roem resolutois vl
 etia ppositois sz p sola roem similitudinis Sz ro simi
 tudinis planū est q. pus transferret ad spem specialissima
 r posterior ad spem subalterna Dic tertio q. pueni
 ter autor pus determinat de spe qz de dia r hoc patet
 ex dictis

Questio

secda vtz in vno qz pdicam^o sunt
 qdā generalissima Pro cui⁹ so
 lutione Attende primo q. vnu
 qd qz pot teneri distributiue r collectiue. r pdicamen
 tu pot teneri p toto ordine pdicametalī vel p pncipio
 illius ordinis Et generalissimū pot exponi affirma
 tiue vt idē est q. generale r cu alio generalius. r nega
 tiue vt idē est q. generale r nihil eo generalius Attē
 de secdo q. coordinatio dz arbor ad similitudine arboris

naturalis. na sicut in arboze naturali sunt radice trūc⁹
 r rami. sic etia in hac coordinatoe Haz directa linea
 se habet vt trūcus. de po vt rami. r genus generaliss
 mū est radice qntū ad esse qd diciturū. individua po
 qntū ad esse etne. magis ar exēplificat autor de coor
 dinatione pdicamēti substāte. eo q. genera r spes sub
 stantie sunt nobis notiores qz genera r spes alioz pdi
 camentoz Attende tertio q. media in hac coordi
 natoe sunt media p pncipationem actiuā r passiuā
 q. pncipant sua supiora fm sua totā essentia. r p pnci
 pationem passiuā inferior qz pncipant ab eis. no tu hz
 oio media p pncipationem sicut colores medij. sunt em
 posteriores vtroq. extremo sz bec media hz poza vni
 extremo r posteriora alteri extremo. Et etiam bec me
 dia hz in extremis essentialiter sz colores medij sunt so
 lū in extremis extrinsece r causaliter Attende qro
 q. sensibile in arboze accipit actiue valens tm se aptū
 natū sentire r quū sensibilitas sit pna passio aiālis.
 tu sensibile ponit p dia nobis ignota Et corp⁹ aiatur
 no ponit ibi vt est qd dā pplexū. qz sic no est genus sed
 diffinitio sz ponit ibi vt est vnu no^o ppositū vel vt cir
 cūloquit nobis vnu genus innotiatū Eodē mo dice
 ref de aiāli ronali. si al ronale esset genus hois Et die
 simistri lateris. licz sint forme positioe. tu notant nobis
 puatiuis. eo q. no habemus noia imposita ad scandū
 illas formas positiuas vl ad denotandū oppoes. quā
 hnt cu alijs Ponit aut die in coordinatoe pdicamen
 tali indirecte r tāq. rami. ppter tria qz exēit a pte ge
 neris Et sunt extra natura r essentia generis r oia po
 sita in recta linea excepto genere generalissimo sz ppo
 sita ex genere r dia. die aut no sunt pposite sz sunt
 pliciter simplices Na si eēt pposite tū haberēt ptes
 essentielles p quas possent diffiniri qd est ptra boetiū
 dicentem q. sola spes diffinit Et ex h sequit q. die no
 pnt puenire in aliquo qd diciturū quūis coueniant in
 aliquo denominatione capiēdo generaliter dnominatione
 uz pro eo qd neq. est equoū neq. ps essentialis eius
 de quo pdicaf Secdo sequit q. die dnt a seimice se to
 tis obiectiue qz no pueniūt in aliquo qd diciturū Se
 quit tertio q. die inferiores dextri lateris no includūt
 qd diciturū de as supiores. nec etia p se sz bñ denotatie
 Sz die inferiores simistri lateris nullo modo includūt
 differentias superiores. falsum em est dicere q. omne in
 animatum est in corporeum vel q. irrationale inanē
 matum Et huius ratio est q. differētia inferiori simi
 stri lateris non diuidit genus constitutum per differē
 tiam eiusdem species quod facit dia dextri lateris.

Dic primo

in vno qz pdicame
 to. i. coordinatoe pres
 dicamentali est tm vnu
 generalissimū Dic secdo q. in vno qz pdicamēte
 to sunt quedam generalissima si vnoquoqz non teneat
 distributiue sed collectiue Na in pdicamento sub
 stantie solū est vnu generalissimū r similiter in alijs. vtz
 tota tamen collectione pdicamentozum sunt quedā
 generalissima. r hoc accipiēdo generalissimū p pnci
 pio coordinatois r exponēdo illum suplatium nega
 tiue Dic tertio q. predicta por. coordinatio sufficiē
 ter est assignata excepto hoc solo q. ibi ponit animal ra
 tionale pro genere hominis r rationale mortale p diff
 ferentia nam animal rationale conuertitur cu homi
 ne Et si queras vtrum in vnoquoqz pdicamento ex
 strema habeant vnam habitudinem tantum Dico q.
 sic nam generalissimū tm habet vnam habitudinem

minatū 2 aliū indeterminatū Sed intellect⁹ certus de de vno et dubius de alio habet pceptū determinatū illius de q̄ est certus. et indeterminatū siue dīsiūctum illi⁹ de quo est dubi⁹. ergo hz aliū pceptū de quo est cert⁹. et aliū de quo est dubius. Sed ptra istā rō/ nez arguit q̄drupliciter. Primo sic. possum esse cert⁹ q̄ canis currat. et dubitare an canis latrabilis vel be lua marina currat. ergo canis est vniuoctū. Secundo sic. aliq̄s p̄t esse certus de sanitate q̄ inest. et dubitare vtrūq̄ inest vniue vel animi mali. Si sanitas vniuoce inest vniue et aīali. Tercio sic. q̄ p̄ hi fuerūt certi q̄ aīa in format corpus. et tñ dubitauerūt vtrū aīa esset corp⁹ vel spūs. ergo corpus et spūs esset aliquod vniuoctū. Quarto sic. p̄ hi fuerūt certi deū necessarie eē. et tñ dubitauerūt vtrū esset finitus vel infinit⁹. et nō necesse eē est vniuoctū ad finitū et infinitū. ergo rē Ad primū dicendū. q̄ ibi nō est certitudo nisi de voce. p̄ hi autē fuerūt certi in nō solū de voce. sed de conceptu vno. ad quē significandū vox est imposita. Ad scdm dī. q̄ licet sanitas sit qd vniuoctū. nō tñ vniuoce inest vniue et animali. nec est de hoc certitudo realis. sed solū vocalis. Ad terciū sicut dico. q̄ nō fuerūt certi de aliq̄ pceptu specifico. sed de illo pceptu quē habuerūt de anima. et iste pceptus vt sic erat forte vniuoct⁹. Ad q̄rtum dicendū. q̄ pceptus q̄ est necesse esse nō hz ordīnem essentialē ad finitū et infinitū. Possum em̄ cognoscere aliq̄ pceptū esse finitū. dubitando an sit necesse esse vel nō. Et sic ergo dicendū est q̄ oportet istuz pceptū de quo est certitudo qd dicitur et essentialit̄ includi in illis de quibz est dubitatio. Secūdo probatur sic. in equiocois nō est p̄radictio. sicut patz in p̄mo elenchoz. et p̄mo periarmentis. sed ens et nō ens p̄radictio. igit rē. Vnoz p̄z ex p̄mo phisicoz. vbi p̄hs reducit p̄menidē ad hoc incōueniēs q̄ nō ens sit ens. et p̄sequēs p̄radictoria de eodē verificata renf Et hoc rō est logicalis. Tercio sic gramaticalit̄. nullū equoctū p̄t determinari p̄ aliq̄ additum ad aliq̄ certū su p̄positum. sed ens p̄t sic determinari. ergo rē. Quarto patz. q̄ equoctū actu impoitat q̄libet suū si gnificatū. sed omne determinabile est indifferens ad hoc et ad illud. Vnoz patz q̄ aliter ens albū nō est magis determinatio. q̄ cuz dicit ens absolute et sine addito. Quarto sic. hec p̄sequētia est bona. hō ē substantia. ergo hō est ens. q̄ aīa nō p̄t esse verū sine cōsequēte. sed in equoctis nō est p̄na. q̄ nō hnt opposita. in omni autē bona p̄na ex opposito cōsequētis infert oppositū antecedentis.

Dic p̄mo q̄ ens est vniuoctū vniuoctatione logica probatur sic. quia illud quod dicit aliq̄ quē vni pceptū reale vel scdam intentionem intellectā sub aliq̄ intentione logica est vniuoctū vniuoctatione logica. sed ens ē h̄mōi. q̄ rē. Quarto patz ex diffinitione vniuoctationis logice. Vnoz p̄z. q̄ ens cōiter sumptū non p̄cipit sub intentione generis vt dīe. vt alteri⁹ q̄ncz vniuz cōcipit tñ sub intentione vltis p̄cretiue accepti. Est em̄ ens maxime vlt. vt habet 3°. metaph.

Dic one phisica. neqz in p̄mo gradu vniuoctationis. nec in scdo. Patet sic. q̄ pcept⁹ entis cōiter sumptus nō est vna natura in re. q̄ nō est vnus vniuoctatione phisica. Quis p̄bat. q̄ pceptū entis subij

cūtur oīa entia de quibus manifestū est q̄ non dicūt vnā naturā. Et etiā ens nō descendit in sua inferiora fm eūdē gradū p̄fectōis. nec fm eūdē modū essendi nec fm eūdē ordīnem. eo q̄ suba est p̄fectior et p̄ior 2 p̄fectiorē hz modū essendi quolibet accūte.

Dic Tercio. q̄ ens non predicat vniuoce et eq̄ uoce de p̄mis passionibz et vltimis differeētis. Patet sic nā vltime dīe sunt p̄is mo diuerse. sed in p̄mo diuersis nihil qd dicitur in eludif. q̄ Vnoz p̄z. q̄ si aliq̄d icluderet qd dicitur tūc ipsa differret in aliq̄ et in aliq̄ p̄uenirent. 2 sic essz p̄cessus in infinitū. nec ille essent vltime dīe. Sed de passionibz p̄z. Nā subiectū est extra essentia p̄ssionis. et predicat in scdo mō dicendi p̄ se de ipsa. q̄ nō p̄dicat qd dicitur. Et p̄dictis p̄z facilliter quō ens ē vniuoctū et quō nō. Et possent hic adduci plures autoritates et rōnes q̄s eā breuitatis vltz ad ea q̄ sequitur retineo. Patet etiā qd sit dōm ad autoritatē p̄or/ phirij. Posset em̄ dici et ad p̄or/ ph. et ad boerij q̄ p̄ma facte vident dicere q̄ ens est equoctū. q̄ ipsi hoc intelligūt de equiuoctōe phisica et nō logica. Et si dicas. p̄or/ phirius logicus fuit. et similiter boerij. Dīci posset q̄ multa dicūt in logica non logice. Et ad rōnem p̄or/ phirij dōm est. q̄ licet rō predicamentalit̄ sit diuersa. rō tñ trāscendens est eadē. Vel sic breuit̄ dicit. q̄ p̄or/ ph. nō loquit fm p̄riaz opinionē. sed fm opinionē platonis vel alicuius alteri⁹. non em̄ loquitur fm opinionem aristotelis. eo q̄ aristoteles in q̄rto metaphi. dicit ens predicari de pluribz et nō equiuo/ ce Et si queras vtrū ens sit gen⁹. Dico breuiter dīmissa opinione buridani. q̄ dicit ens esse genus fm intentionē aristoteli. q̄t p̄uertibile cū genere subiectiue. nō tñ ad decē p̄dicamēta. Q̄ ens nō est gen⁹ patz sic. q̄ ens predicat in qd de oībz generibz. ergo nō est genus Confirmat. q̄ gen⁹ d̄z habere dīas q̄ sunt extra ratiōnē et. sed nihil est qd rōnez entis subterfugiat. ergo nō hz dīas. et p̄ p̄is nō est genus. Patet tercio autoritate aristoteli. 3°. metaphi. dicentis q̄ ens nō est genus. Patet q̄rto. q̄ nullū illimitatū et infinitū est gen⁹ nec reponibile in genere. ens autē est infinitū et illimitatū. ergo ens nō est in genere

Quarta. Vtrū hec p̄p̄ sit p̄cedenda participatione sp̄i. plures hoies sunt vn⁹ hō. Ad quā respondēt aliq̄ q̄ nō. q̄ ex hoc sequeret q̄ plures hoies essent vn⁹ hō. et p̄ simplicē p̄uersionē vnus hō esset plures hoies. qd est falsū. eo q̄ p̄radictoriū et est vtrū. Nā null⁹ hō est plures hoies. Sed in oppositū est p̄or/ ph. dicens. q̄ plures hoies sunt vn⁹ hō participatione sp̄i. hoc est p̄ participationem vni⁹ nature cōmunis. Dic q̄ breuiter fm intentionem doctōris subtilis q̄ dicta p̄positio est vera. Pro cuius declaratōe attēsdendū. q̄ vn⁹ p̄t capi dupl̄r. Vno^o cathegoretice. 2 sic est dīa entis. et sic de eo loquit aristoteli. q̄nto metha phisice ponendo q̄tuor modos eius. scz vni numero. vni sp̄e. vni genere. et vni p̄ortioe. Et vnuz illo mō acceptū vniuoce se hz ad p̄dictos modos. vel saltē se hz ad ista q̄tuor: sicut ad simpliciter et p̄m qd. qd patz q̄ q̄nto metaphi. dicit q̄ ad vni numero sequit vni sp̄e. et ad vni sp̄e sequit vni genere. et ad vni genere sequitur vni p̄ortioe. nō autē econuerso. et sic aliquo mō rō vnus est vniuoctū illis. q̄ in equoctis nō est p̄na

vnus ad alter. Unde analogia vel ordo non excludit vnivocatione. Alio accipit vn' sine thegreumatice. et sic dicit modū intelligēdi terminū p supposito determinato. indeterminate tñ. Ex hac diffinitione sequitur qd si vn' capiat cathegreumatice. tñc ppo est distinguenda penes equocationem vn'. Et in tribus primis significatōibz est simpliciter vera. pro q̄ta autē est falsa. vtpura capiēdo pro vno numero. falsum enī est dicere qd participatōe sp̄ci plures hoies sunt vn' hō numero. Et cū sic arguit. analogū p se posituz stat pro suo significato principaliori. q̄ vn' stat sp̄ pro vnitare numerali. Dm̄ est qd hoc hz veritate qm̄ an alio gū est p se positū. hoc est sine determinatōe. vn' autē in predicta p̄pone sumit cū determinatōe diminutē q̄ est participatōe sp̄ci. Et p hoc p̄ 3o ad argumētum alioz vbi p̄mittit fallacia fm̄ qd ad simpliciter. Haz vnus hō participatōe sp̄ci est dictum fm̄ qd. et vnus hō est dictū simpliciter. Si autē vnus capiat sine thegreumatice. tñc posset forte dici ppo simpliciter falsa. nā vnū suppositū hois nō est plures hoies. nec plures homines participando sp̄m̄ sunt vnū suppositū hominis. Sed hec ppo vnus hō cōis vt plures hoies in singularibus est vera ad hūc sensum. vnus et idē hō in sp̄e plurificat et diuidit in multa singularia.

Questio Quinta. vtrū diffinitōes indiuidui sint a porphi. sufficient assignate Pro cui' solutio attende primo qd duplex est indiuiduū. scz vagum et determinatū. Indiuiduū vagum est singulare determinatū significatū indeterminate. et hoc fit p signuz particulare additū termino p̄muni qd significat naturā p̄tractā ad suppositū indeterminate. vt aliq̄s hō. aliq̄s aīal. Sed indiuiduū determinatum est natura p̄tracta certis p̄ditionibz indiuiduātibz ad determinatū suppositū. Et tale est q̄druplex. scz notariōne. demonstratōne. suppositōe. et circūlocutōe. Si militer indiuiduū vagū est q̄druplex. scz sp̄alissime vt aliq̄s hō. et generis subalterni. vt aliq̄s aīal. et generalissimi. vt aliq̄ substantia. et transcendēs. vt aliq̄s ens. Attende secūdo. qd prima descriptio indiuidui sic debet intelligi. Indiuiduū est natura predicabilis d vno solo vnioce. sic scz qd nō de pluribz. Unde licet intentio indiuidui p̄cretiue designata predicet in qd p̄dicatione sp̄ci de omni sc̄da intentione indiuidui cōcretiue designata. vtpura de hac et illa q̄ differūt solo numero. tñ prima intentio predicatur de vno solo. Unde p̄dicatio significata p̄ illā diffinitionē d̄z exercet in primis intentōibz. et nō in sc̄dis. Ex hoc patet qd illa p̄positio indiuidui est indiuiduum. p̄r habere multos sensus. sicut dicitur est de alijs. Attende tertio. qd ex sc̄da diffinitione indiuidui videt haberi qd p̄cipiū indiuiduatōis sunt septem accētia indiuiduanria quoz accidētū collectio nūq̄ in alio eadem erit q̄ p̄tinentur in hoc metro. Forma figura locus stirps nomen patria tempus. Et possent assignari plura. vt pura pars parens. licet enī aliq̄ istoz possent reperiri eadē in diuersis. nō tñ oia. Dicit tñ aliq̄ qd porphi. qd illas p̄prietates nō vult intelligere aliq̄ accētia. sed vult intelligere hecēitates et d̄nas indiuiduales. Sed qd boetius in p̄mento. et autēna in q̄nto metaphisice vident hoc idē dicere. videt qd p̄sent ex septē p̄prietatibus. Ideo oportet hoc intelligere qd nō sunt

p̄ntipia indiuiduatōis a porphi. scz a posteriori quo ad nos. Nam p̄ accētia q̄ nobis adueniūt distinguim' vnū indiuiduū ab alio. sed hoc non est a priori. Qd autē vnū indiuiduū nō distinguit a priori ab alio in diuiduo p̄ aliq̄d accēns. siue illud accēns sit q̄ntitas. siue materia signata quātitate siue existētia actualis siue relatio ad agens probat q̄drupliciter fm̄ doctozes s̄brile. Primo sic. substantia est cā oim̄ accidentiū et nō p̄r causare nisi indiuiduata. q̄ cū cā inq̄tum talis precedat effectuz. ipsa substantia ante omne accēns erit indiuiduata. Et p̄firmat. qd accēns singulare nō p̄t recipi nisi in subiecto singulari. ergo substantia vt ē receptiua cuiuslibet accēns est indiuidua. et sic nō est indiuidua p̄ ei' receptōem. Secunda rō. qd tot' ordo p̄dicamenti substantie p̄uenit totū ordinē alioz p̄dicamentoz q̄ sunt accētia sed ordo predicamētalis dicit vsq̄ ad indiuidua sicut ad vltima. q̄ indiuidua substantie sunt p̄ora oibus accidentibz fm̄ naturam. Tercia rō est. qd qualis est ordo inter vltia. talis est inter eoz indiuidua. cū ordo essentialis p̄sequat rōnem formale. et tota rō formal' vltis. scz ordine nature i indiuiduo sequit vltia. Et tō cū p̄dicamētū sube ordine eentī ali p̄ueniat alia predicamēta. fm̄ naturā indiuidua substantie erūt accētibz priora. Quarta rō est. qd qd liber indiuiduū de genere substantie hz esse p̄ se in predicamēto substantie. cū recipiat eius p̄dicationem qd dicitur. si autē foret indiuiduū substantie per accēns. tñc nō p̄ se sed p̄ accēns esset in illo genere. Et p̄firmat qd nullū accidens dicit in qd de indiuiduo substantie. sed p̄stitutū dicit in qd de p̄stituto. Et iterum substantia nō dicit in qd de aliq̄d accēns constituto ideo relinq̄tur qd indiuiduū de genere substantie si idē indiuiduū p̄ aliq̄d accēns vel p̄ aliq̄d ens p̄ accēns. Ideo dixit doctor solēns qd indiuiduū p̄stituit inesse indiuidui p̄ duplicē negationē. scz diuisibilitatis in inferiora et a quolibet alio. ita qd indiuiduū dicit p̄tina p̄tione diuisiōis et p̄tuationez idēp̄tatis ad aliud. Probat sic. qd si diceret vnā rōnez positua 2 nō eadēz quā dicit ens. tñc esset nugatio. dicendo ens vnū. et i quolibet indiuiduo esset entitas addita entitati. qd est incoueniens. Sed p̄ra hāc op̄tionē gaudēt arguit q̄drupliciter. Primo sic. qd p̄m p̄ h̄m septimo metaphisice prima substantia p̄ se generat et p̄ se op̄at. ex p̄mo metaphisice. et p̄ hoc distinguit a secūda. cui neutz p̄uenit p̄ se. ergo illa p̄tēt p̄me substantie p̄ illud qd addit supra primā substantiā. sed ista nō p̄tēt alicui p̄ negationē. ergo p̄ma substantia nō addit tñ negationē supra rōnem. Secūdo sic. ex negatōe nō p̄stituit aliq̄d formalit̄ in entitate p̄fectioni q̄ entitas ista p̄tē supposita negatōi. alio q̄n negatio esset formalit̄ entitas que posita est. sed p̄ma substantia fm̄ p̄m̄ in predicamētis est maxime substantia. et est magis substantia q̄ secūda. ergo nō p̄stituit formalit̄ in entitate p̄tē substantie p̄ negationē inq̄tum distinguit a secūda substantia. Tercio sic. de singulari in p̄mo mō dicitur p̄ se predicat illud cuius singularare. sed de aliq̄ ente p̄cepto cū negatōe nō predicat p̄ se aliq̄ entitas positua rōne totius subiecti. qd totū subiectuz nō est p̄ se vnū. si autē predicaret rōne partis tñc nō esset p̄dicatione superioris de inferiori. sed eiusdem de seipso. Quarto sic. qd posita illa duplici negatōe adhuc q̄ reret de illo p̄ qd repugnat oppositū istaz negatōni.

et p quid insunt iste negatōes. et vnde habeat negatō
 q sit hec. cū ipsa sit eiusdē rōnis in sorte. ergo relinq
 tur dicta opinio falsa. Ideo dicit alij q nulla negat
 tio nec aliq accūs est pncipiū indiuiduatōis. sed ip
 sa materia. Et ad hoc adducunt quatuor autoritates
 Prima ē in qnto metaphi. ca. de vno. vbi dicit pbs
 q vnus numero sunt quoz materia est vna. sed qd est
 pncipiū vnitatis est pncipiū indiuiduatōis. Secun
 da autoritas est septimo metaphi. vbi dicit pbs q ges
 nerans generat aliud ppter materiā. calleas inquit r
 soerates diuersa qdē sunt ppter materiā. idē pō spē.
 Tercia autoritas ē duodecimo metaphi. vbi pbat
 aresto. q nō possūt eē plures celi. si plures inq̄ essent
 celi vt homines foret pncipiū. qd circa vnuz quo q
 specie. et pncipiū effectiū vniū numero. nō multa. s
 quēcūq; inq̄ vniū numero sunt multā hnt materiā
 Et ex hoc vltorius pcludit q pmiū mouēs est vniū et
 p psequēs celū ē vniū. Quarta autoritas est pmo celū
 et mundi. vbi dicit arestoteles. cū dico celū dico formā
 cū dico hoc celū dico materiā. signū est q indiuidu
 ario sumit a materia. Sed in oppositū est arestore.
 scdo metaphi. in antiq̄ translatoe dicens. q in funda
 mento nature nihil est distinctū. p fundamentū nature
 intelligēs materiā. q materiā nō est pncipiū distincti
 onis. Nec autoritates ille cōcludūt aliud nisi q mate
 ria q opponit qd dicitur siue forme totū est pncipiū
 indiuiduatōis. eo q ipsa rē pstituit in esse subijcibilī.
 qd est eē materiale. Et ideo dicit alij q fatuū est qre
 re pncipiū indiuiduatōis. cū ois natura sit de se hec
 et p suā formā distincta a qlibet alia natura Sed
 ptra hāc opinioē possent fieri argumenta q prius fa
 cta sunt de qd dicitur. et fatuū est disputare ptra eā
 eo q ipsa negat pncipiū ois qd est vlt. et p pns negat
 sciaz haberi posse. Ideo p opinione doctorū subtilis
 Attende qro q qz indiuiduuz dicit illud qd nō ē
 diuisibile in multa. et distinguit ab oī alio fm nume
 rū. hec aut diuisio siue repugnātia diuisionis in ptes
 subiectiuas nō p̄ inesse nisi p aliquid qd est in indi
 uiduo. et vocet illud. a qoz inuenire in indiuiduo a
 siue hecitate p quā sibi repugnat diuisio in partes
 subiectiuas. nō em sibi repugnat diuisio in partes in
 recales vel essentialis. Un sicut aliq sunt primo di
 uersa q sez differūt a se totis. ita videlz q i nullo pte
 niūt. sic in oibus differentibz q sunt diuersa aliqd idē
 entia. oportet inuenire aliq qbus differunt q se totis
 sint diuersa. aliter pcederet in infinitū. et ille sunt vl
 time rōnes vnitatis. et sunt indiuisibilia. Nam sicut
 dñā specifica in spē ē cā indiuisibilitatis in spēs. nec
 est cā prioz. qz est illud cui primo repugnat diuisibili
 tas. et p qd vna spēs differt ab alia. ita q vna dñā ē
 primo diuersa ab alia. Sic etiā indiuidua cū sint p
 prie dñā nō pmo diuersa qrenda est cā vnitatis ma
 terialis qua pmo distinguit vniū indiuiduū ab alio.
 et illa vocat differentia indiuidualis. Lū aut dñā sit
 q differūt a se singular. et pstat indiuidua p̄prie differ
 re. eo q sunt diuersa aliqd vniū entia. et p̄p̄rea eis cō
 uenit rō dñe. ideo similit̄ iudicādū est de dñā indi
 uiduali sicut de specifica. Nā sicut dñā specifica est
 cā vnitatis specificē. ita dñā indiuidualis ē cā vni
 tatis maioris q sit vnitatis specifica et etiā pfectioris
 Est q dñā in h q dñā specifica est imperfectior eo q
 minorē causat vnitatē q sit dñā indiuidualis. et eti

am dñā specifica pstituit rez in rōne predicabilis. s
 hec pstituit eā in rōne subijcibilis rō. Et q subiectū
 est materiale respectu predicati. ideo ipsa pōt vocari
 dñā materialis p̄prie loquēdo. licet dñā specifica ali
 quo mō possit dici materialis. qz est pncipiū subijcibilis
 respectu predicati. qz tñ ipsa est vere informatiua
 generis. ideo p̄prie ē formalis. Est em pars diffinitio
 nis et qd dicitur formalis. hec aut dñā nō est qd dicitur
 fm modū qd dicitur tatis siue grad⁹ pfectionis q nō ppo
 nit cū eo cuius est mod⁹. et etiā est extra essentialē

Dic pmo pncipiū indiuiduatōis nō est aliq accūs. patet p q tuoz rōnes p̄prie inductas

Dic secūdo q indiuidua de genere substantie p ac
 cidētia a nobis distinguūtur Hoc p̄z autoritate por
 phirij boe. decij. et marij Dic tercio. q indiuiduū i
 prio genere nō p̄t diffiniri alia diffinitioe a diffinitio
 one spē. Patet sic. qz si diffiniret alia diffinitioe. illa nō
 possit dari nisi p spēm et dñā indiuidualē. sed eas
 lis dñā nō dicit qd dicitur. sed modū pfectōalem qd
 dicitur siue modū intrinsecū. Diffinitio aut qd dicitur
 dicitur. g. Dic quarto q dñā indiuidualis nō est
 de rōne spē. sed est extra rōnem eius. nec est de quid
 dicitur indiuiduū. licet sit qdam modus intrinsecus
 i diuiduo. Patet sic. qz spēs dicit totū esse indiuiduo
 rū. q vltra eam nō requiritur aliq dñā vel qd dicitur ad
 p̄stitutiōem indiuidui. Unde licet mod⁹ intrinsecus
 siue gradus indiuidualis sit de intrinseca rōne indi
 uidui. non tñ est essentialis. eo q plus dicit essentialē
 q extrinsecū. Et si arguas ptra p̄mā diffinitioē
 indiuidui q ipsum possit p̄dicari de pluribz vniūce
 supponendo q sunt duo appellati hoc noīe sortes sub
 illa rōne. videlz q patres hoc noīe sint nūcupati. nō
 erit idē et rō eadem. g. de duobz vniūce predicabit
 Respondeo q licet rō accidentalis sit eadem in illis du
 obus. rō tñ essentialis nō est eadem. et hoc loquendo
 de rōne p̄prie vniūce. Accidit em illis hoibz q pat
 eoz sit tali vel tali noīe nūcupat⁹. dñā tñ indiuidu
 alis vniūce est intrinseca sibi. De hac questioe am
 plus dicit in sequētibus. eo q nō est omnino logice
 facultatis rē.

Ad argumēta in oppositū Ad p̄mū dicit q licet gen⁹ p̄

diceretur de pluribz differentibz numero. non tñ p̄dicat
 de pluribz differentibus solū numero. qd tñ in diffinitio
 one d̄z addi. sicut patet in explicatiōe diffinitiois quā
 facit porph. dicens. q spēs p̄dicat solū de indiuiduis
 is Ad secūdū d̄z q eiusdē rei absolute non sunt plu
 res diffinitioes. eiusdē tñ rei respectiue bñ sunt plures
 diffinitioes. sicut idem p se p̄t referri ad plura. licet nō
 pmo. Ad terciū dicit. q sicut aliq spēs vniū habere
 diuersas habitudines. ita etiā i eis p̄t fūdari diuer
 se intentōes. Nā albedo fm respectū quē h̄z ad subie
 ctū fūdat intentōē accūs. et fm respectū quē h̄z ad
 sua inferiora fūdat intentōem spē. nec hoc est incōue
 niens Ad qrtū d̄z. q diffinitio nō est vniū p̄dicabi
 le nec h̄z vniū modū p̄dicadi. eo q p̄dicat in qd et i q
 le. sicut et gen⁹ et dñā ex quibz pponit Ad qntū
 d̄z. pcedendo q opposita relatiua p̄nt esse in codē res
 pectu diuersoz. et etiā q idē p̄t referre ad plura. licet

non pmo. neq; aliud vult dicere aresto. in qnto meta
phisice. cū dicit q idē nō p̄t referri ad plura. hoc vti/
q; vez ē q fm eādē rōnē idē nō p̄t referri ad plura.
Nec est incōueniens q spēs respiciat ad supiora et infe
riora. dicitū em̄ ē q fm respectū quē habet ad inferio
ra p̄stituit in esse specifico.

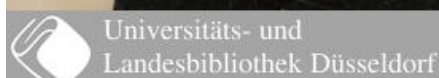
Differētia vero

Itud est terciū caplm in q Porph. det/
minat de terciō predicabili. scilz de dñia.
Et diuidit in duas partes pncipales. In prima p̄q
nit multiplicatē huius nois dñia. In scda p̄sequit
tur de dñia de q̄ intendit. In p̄ma parte ponit quor
diuisiones dñie. Prima diuisio q̄ ponit ibi (Dñia di
ct) est talis. Dñiaz alia cōis. alia p̄ria. et alia mag
gis p̄ria. Dñia cōis est. q̄ aliter differt ab altero al/
teritate qdā q̄cūq; mō. v̄l idē a seip̄o. v̄l ab alio. v̄l so
crates differt a platone alteritate qdam. et ipse socra
tes differt a se vel puero. vel taz viro. et ipse aliqd fa
ciens differt a seip̄o quiescente. (Proprie autem)
Diffinit dñiam p̄ria. dicens q̄ est q̄ aliter differt ab
altero inseparabili accēte. Inseparabile aut accēs est
vt nasi curuitas. oculoꝝ cecitas. cicatrix cum ex vul
nere occalluerit. id est indurauerit (Magis pro/
prie) Diffinit dñiam magis p̄rie dicit. dicens q̄ est
q̄ aliter differt ab altero specifica dñia. sicut hō dif
fert ab cō rōnali qualitate (vniuersali) Ex hoc
infert vñū correlatiū. dicens q̄ v̄l ois dñia facit alte
ratūz etiā cuiq; aduenit. Sed ea Comparat
mēbra diuisionis ad inuicē. dicens q̄ dñia cōis. et p̄
ria solū facit alteratūz. dñia vero magis p̄ria facit
aliud (Differētiāz igit) Infert p̄ modum correla
rie scdam diuisione dñie dices. Dñiaz alie faciūt ali
ud. alie vero alteratūz Et ponit duas dñias inf men/
bra hui⁹ diuisionis. Prima ē. dñie vero facientes ali
ud vocātur specificē. ille vero q̄ faciūt alteratūz vocā
tur simpliciter dñie. sicut rōnale adueniēs ai ali facit
aliud scz spēm ai alis. sed illa q̄ est mouēdi soluz facit
alteratūz cū q̄escente. Scda dñia ē. q̄ fm differētiāz
faciētes aliud sūt diuisiones generū in spēs. et affig
natōes diuisionū q̄ p̄stitūt ex genere et h̄mōi differen
tijs. Sed fm eas q̄ solū faciūt alteratūz p̄stitūt sola al/
teratio siue aliq̄ mō se h̄ndi p̄mutatio (A supiorib⁹
b⁹) Ponit terciā diuisione dñie. dicens q̄ i choā dū
est a supioribus. et diuidenda ē ista dñia Nā dñiarū
alie sunt sep̄abiles. et alie inseparabiles. Vouerit em̄
et q̄esere. et sanū eē et egrū eē. et silia sunt dñie sep̄abi
les. et q̄cūq; his p̄rit a idē silia sūt. Sed aqluz eē vel
simū eē. rōnale vel irrōnale sūt dñie inseparabiles (In
sep̄abiliū. alie) Ponit terciā diuisione dñie. dicens q̄
dñiaz inseparabiliū qdā sunt p̄ se. alie p̄o p̄ accēs Nā
rōnale p̄ se inest hōi et mortale et esse discipline susce/
ptibile. Sed aqlū eē vel simū eē insunt fm accēs et nō
p̄ se. (Ille igit) Ponit duas dñias inf mēbra hui⁹
diuisionis. Prima ē. q̄ dñie p̄ se accipiūtur in diffini
tione sube. et faciūt aliud. hoc ē ponūtur i diffinitōe
eēntiali et qd d̄rativa. et faciūt differre eēntialit. Sz
dñie p̄ accēs nec accipiūtur in rōne substātie. nec fa
ciūt aliud alteratūz (Et ille) Ponit scdam dñiaz
dicens q̄ dñie p̄ se nō suscipiunt magis nec min⁹. dñie
vero p̄ accēs etiā si sunt inseparabiles intentiōem suscipi

piūt et remissione. Probat p̄mā p̄re. qz gen⁹ non p̄ d̄
cat fm magis et min⁹ de eo cui⁹ est gen⁹. nec generis
dñie fm q̄s diuidit. Probat qz ipse sūt q̄ vniuersaliū
qz rōnē. i. diffinitōes p̄lent. eē aut vniuersaliūqz vñū
et idē est. nec intensionē neq; remissionē suscipiēs ē
(Aquilū aut eē) Probat scdam p̄re. dicens. qz aqlum
eē vel simū eē vel coloratū eē aliq̄ mō intenditur et re
mittit (Lū igit tres spēs) Nec ē scda ps isti capli
in q̄ porph. p̄sequit de dñia de q̄ est hic ad p̄positū
Et diuidit in duas particulas. In p̄ma referunt d̄
uisiones p̄dictas. dicens Lū igit tres spēs dñie cons
siderent. i. cū d̄ia dicat trib⁹ modis. scz cōiter. p̄rie. z
magis p̄rie. Et cū qdā dñie sint sep̄abiles. et qdā in
sep̄abiles. Et cū qdā sint p̄ se. qdā vero p̄ accēs Rur
sus d̄iaz q̄ sunt p̄ se qdā sunt fm q̄s diuidim⁹ gene
ra et spēs. Alie sūt fm q̄s ea q̄ diuisa sunt specificant.
(Et cū p̄ se) Declarat p̄ exempla. vt cum iste dñie
aiatū inaiatū. sensibile insensibile. rōnale irrōnale.
mortale imortale sint dñe p̄ se. ea que est aiata et sensis
bilis est p̄stitutua sube aiatis. aiata em̄ est suba aiata
sensibilis. Ea vero q̄ est mortalis et imortalis. rōnal
et irrōnalis diuisiue sunt aiatis. qz p̄ eas genera z spe
cies diuidim⁹. Ille aut d̄re q̄ sunt diuisiue generū se
p̄pletue et p̄stitutue spēs (Diuidit em̄. Hic de
clarat ea q̄ dicta sūt. qz aiata diuidit p̄ rōnale et irrō
nale. et p̄ mortale et imortale. et illa q̄ est rōnal z mor
talis p̄stitutue sunt hois. rōnalis vero et imortal d̄et
et hoc loq̄ndo fm op̄inione stoicoꝝ. q̄ dixerūt deos eē
aiatia genere. aiā passibilia. corpore aerea. et tpe etna
sed hoc vt dicit augustin⁹ falsum est. Sed irrōnalis
et mortalis irrōnabiliū aiatiū est. Sicut etiā aiatū in
aiatū. sensibile et insensibile diuidit sup̄mā subam
sed illa q̄ est aiata et sensibilis p̄gregate ad aiata p̄fecte
rūt aiata. i. p̄stitutū (Qm̄) Ex hoc p̄cludit q̄ ces
dem dñie alio et alio⁹ accepte sunt diuisiue et p̄stitu
tiue. et oēs specificē vocant (Ex his maxime) In
cidentaliter ponit duas vilitates d̄re p̄ se. dicens qz
maxime op⁹ est his. scz differētijs p̄ se ad diuisiones ge
nerū et diuisiones spēs. sed nō his q̄ sunt fm accēs.
etiā si sunt inseparabiles. et multo minus his q̄ sunt sep̄
parabiles (Quas etiā d̄terminātes) In scda part
cula ponit porph. q̄nes diffinitōes d̄e magis p̄rie si
ue specificē q̄ videt facit predicabile distinctū ab ali
is p̄dicabiliū. dicens q̄ anti q̄ p̄hi d̄terminantes de
d̄ia dicit q̄ dñia est q̄ habundat spēs a genere. vt hō
habūdat ab aiata p̄ rationale et mortale. aiata em̄ nihil
hoꝝ est (Nā vnde) Ex hoc mouet vñū dubiū vñ
h̄z spēs d̄ias. cū p̄ eas spēs habūdat a genere. Nō eī
videt q̄ habeat ab aliq̄ nisi a genere. et nō habet a ge
nere. eo q̄ tūc gen⁹ haberet d̄ias. et cū dñie sint opposi
te. seq̄ret q̄ opposita essent simul in eodē. qd nō p̄t d̄i
ci (Sed quēadmodū) Soluit dubiū. dicens qz ge
nus h̄z potestate oēs d̄ias. actu p̄o nullā Sic in p̄bia
d̄z qz ex his q̄ nō sunt. scz potētia. nihil fit. neq; oppo
sita circa idem sunt actu. bene tū potētia (Diffini
unt aut) Scda diffinitio d̄re q̄ dat de d̄ia in rōne p̄/
dicabilis est hec. Differētia ē qd de plurib⁹ et differē
tib⁹ spē in eo q̄ q̄le sit p̄dicat. Hāc diffinitōem p̄bat
p̄mo exēplo siue si h̄no. Scdo a silū. Exēplo sic. qz rō
nale et mortale p̄dicant de hoie in q̄le et nō in qd̄ pro
bat sic. qz si q̄raf qd̄ est hō. p̄uenient respondet q̄ est
aiata. sed si q̄raf qualis est hō. p̄uenient respondet rōnal

mortalis (Reb em) Probat a sill sic. qz sicut sta-
 tua pponit ex ere tanqz ex materia. et figura tanqz ex
 forma. sic hō cōis pponit ex genere tanqz ex materia.
 ex dā tanqz ex forma. sed figura p dicitur de statua in q
 le. Et sic dā p dicitur in quale. Probat maiorē. qz hoc
 totū scz aial rōnale mortale est hō quēadmo dū illic
 idē in artibz statua (Describūt autē) Ponit ar ter-
 ciā diffinitōem differētiā q est dīna est qd aptū natū
 est diuidere q sub eodē genere posita sūt. vt rōnale et
 irrōnale diuidūt hōiem et equū q sunt sub eodē gene-
 re qd est aial (Assignat autē) Ponit qrtā diffinitio-
 nē dīe q est. q dā est q differunt a se singula. i. singule
 spēs. Qd pbat. qz spēs nō differūt p gen. q p dīam.
 Anz pz. qz sum aialia et nos et irrōnalia. sed rōnale
 additū nobis separat nos ab illis. Sicut nos et dī
 sum rōnalia. et puenim in hoc genere qd est aial rō-
 nale. sed mortale appositū nobis diuisit nos ab illis.
 (Interi autē) Losequētē ponit qntā diffinitioez
 dīne. dīcēs qz peripatīci pserutantes et speculantes in
 teri. i. p fundius dīcūt differētiā. non qd libet eoz q
 sub eodē genere sūt diuidētū esse dīā. sed dīcūt dīā
 esse qd ad esse p dicit et a qd est esse rei pars est. Nā
 aptū natū nauigare nō est dīā hōis nec de eius eētia
 sed solū est ei p pūū siue qdā aptitudo. sed tū aptum
 natū nauigare diuidit aial. Dīcīm em aialia: alia
 sunt apta nata ad nauigā dū. alia pō minime (Spe-
 cifice sūt) Infert pō: p. h. ex p dīctis vni correlariū qd
 a qbus dā ponit p vna diffinitōe dīe. dīcēs qz specifi-
 ce dīe erūt qd qz alteratā faciūt spēm. et qz qz in eo
 qz quale est accipiūt. Et finalit epilogat. dīcēs qz
 dīctā de differētijs sufficiūt Circa istū textū notat
 albert. qz nō est sile de acceptionibz qz spēs. sicut de
 acceptionibz dīe. qz vsu illoz nominū gen. et spēs p i
 mo sūt in ciuilibz. et ab vsu ciuiliū trāssūpra sūt ad
 vsū phoz. et ab illo trāssūprū est in vsu ciuilibz loquen-
 tiū Attende scdo qz dīe q sumūt ab accētibz se-
 parabilibz. nō ideo dīcunt cōes. qz rebz insunt cōiter
 qz differre faciūt. qz tūc nō eēt dīe. sed pot. pueni-
 rē. eo qz illud qd ē cōe aliqz magis est pncipiū pue-
 nīēte qz dīe. Sed dīcūt cōiter dīe. qz distingūt cōi-
 ter in oī genere distinguibiliū. Et qz sūt i vsu apd cōi-
 ter loquētes seu vulgares nō p dīcētātes nisi ea qz sens-
 sibz pma facie obijciūt. Dīcūt autē dīā p pta fm do-
 minū albertū. eo qz et in q est p p cām p naturalē ē ap-
 propata. Et qz vni differre dīcūt ab altero p accētis i
 sepabile. qd ideo dīcūt ilsepabile. qz cām hz radicatāz
 et difficile mobilē a subiecto. sicut simitas inest p na-
 turā. cicatrix pō occasione. Sed dī maxime p pta
 qz maxime p pte differre faciūt. scz specifice et subaliter
 Alie at dīe faciūt fm pl. et min. differre Attēde
 qz accētis cōis a q sumit dīā cōiter vel p pte dīctā p
 dīm albertū p ē triplex p dīcētio. Pūmō p dīde-
 rat tale accētis in se et absolute. et tūc tale accētis ē p p-
 pūū si suat a pncipijs spēs vel cōe si suat a pncipijs
 indīuidul. et tūc sūt p pūū vel accētis q sunt duo de
 vlibz qz ex opposito diuidūt vltē alijs et sic dīā neqz
 ē accētis cōe neqz p pūū. Scdo accidētis p dīcētio
 est qz p dīcētā in ordine ad suū subiectū qd denoiat
 informat et spm ab alio differre faciūt. et illo mō vocat
 dīā. Tercio mō p dīcētā tale accētis nō p p p p tōez
 ad suū subiectū. sed sua inferiora. et illo p p p tōez
 est sillis p p p tōez spēs ad indīuidua. et fm illā p p

tionē spēs accētis ē spēs Attēde qrtō qz dīā specificā
 qz facit aliud. i. differre eēntialit et sumit a forma spēs
 cificā p t p p p tōez p dīcētā fm auicēnā. Pūmō in se
 vt scz est substātia qdā et entitas informās vel dās
 ē formalitē. et hoc mō vocat forma. Scdo mō pōt
 p dīcētā vt est qdā entitas p dīcētā in spēs tanqz p p-
 cipū formale et essentialē spēs. et hoc mō vocat spēs.
 Tercio p p dīcētā. put illud qd p eā est formatuz
 p p p ad aliud fm pueniētiā et dīā m. et hoc mō vo-
 cat dīā. cuius tres sunt accēt. scz diuidere gen. p dīcētū
 ere spēm. et facere differre spēm p eā. et hec dīā ē vniuz
 de qn qz vltibz. cui p p p tōez diffinitioem dat auicēnā
 dīcēs. Dīna est vltē simpliciter p dīcētū vel predicabi-
 le de spēs in qle qd. que diffini. inuūt in fine capli de
 dīā Circa hūc textū mouet questio talis.
Querit Septimo vtrū diuisiones et dif-
 finitōes dīe sūt o p p p h. sūt i-
 cēt assignate. Arguit p mō
 qz nō qz vel diuisio dīe esset generis in spēs. vel totū i
 partes integrales. vel vocis in significatiōes. sed nāt
 trū illoz est dīcētū. igit. Anz pz. nā gen. eglit dīcūt
 de suis spēs. et totū integrale nō p dīcēt de suis p p tōez
 diuisim. et vō equooca nō est diffinitio. constat at
 qz dīā nō dīcūt eglit de mēbris diuidentibz et p dīcēt
 de ipsis. et etiā est diffinitio. qz. Cōfirmat qz nō dā-
 tur p opposita. eo qz est trī mēbris. et vni mēbz sequit
 ad aliud. qz. Anz pz. qz tūc vni vni p p p tōez ex pūmō
 periarmentias. Sequit etiā bū dīā magis p p p tōez aliq
 differūt. qz differūt dīā cōiter dīctā. sicut sequit diffe-
 rūt p p p tōez. qz differūt cōiter Scdo sic. contra illd qd
 dīcūt in textū qz dīe faciētes alteratū sunt qz faciūt di-
 uersitatē accētālē. qz pgregatiū et disgregatiūz sūt
 dīe accētāles. et tūc factū aliud. albedo em et nigre-
 do essentialit differunt p dīctas dīās. Et p p p tōez qz
 rōnale et irrōnale sunt dīe essentialē et magis p p p tōez.
 et tūc nō faciūt aliud gen. cui aduētiūt. gen. em cui
 aduētiūt idē est eēntialit in oibz spēs suis Ter-
 cio sic. Dīna nō p dīcētā. ergo et nō est aliq diffi-
 nitio. Anz pz. qz dīne nō est dīā. eo qz tūc esset p p p tōez
 in infinitū in differētijs. Omne autē qd diffinit dīā ha-
 bere gen. et dīā m. et p p tōez fm boetius sola spēs
 diffinit. dīā aut nō est spēs. nec aliā hz dīā m. ergo
 Quarto sic. contra p mā diffinitioem. illud qd hz
 būdat ab alio est in pl. illo. sed gen. est in pl. qz spēs
 et nō eōuēto. dīcēs em aial pl. p p p tōez qz dīcēs ho-
 minē. Cōfirmat. qz si spēs būdat a genere dīā. qz
 ro a qz hz suā differētiā. non ex nihilo. eo qz ex nihilo
 nihil fit. Non a se. qz nihil facit se esse in actu. Nō a ge-
 nere. qz nihil dat qd non hz Quinto sic cōtra alias
 diffinitōes dīe p ordine Cōtra scdam sic. diffinitioem
 excedit diffinitioem. qz diffinitio mala. Anz pz. qz dif-
 finitū p dīcēt de vltima dīā spēsissime cui nō puenit
 diffinitio. Cōfirmat qz p dīcētā est rō relatiū. sed
 dīā nō est relatiū. igit. Sinoz pz. qz relatio nō refer-
 tur. eo qz tūc pcederet in infinitū. Dīna autē est rela-
 tio. eo qz fm ipsaz differēs referat ad differēs. qz dīna
 referat Cōtra tertiā diffinitioem arguit sic. ea qz sūt
 sub genere sunt spēs spēsissime. hz spēs spēsissime sūt
 indīuisibiles. qz male dīcūt qz dīā est qz diuidit ea que sub
 genere posita sunt Cōtra vltimā diffinitioez arguit
 sic. Dīna psequit eē g. qz accidit generi. et p p p tōez non
 cōducat ad eē spēs. qz qd est accētis in vno nō ē suba in

alio. vt pz pmo pbsicoz. Confirmat qz diffinitio illa puenit generi. eo qz gen^o pducit ad esse rei sicut dicitur. z etiā est pars eē rei. In oppositū arguitur auro: ita te porph. et suoz pmetaroz Pro solutiōe istū qōnis solutiōe sunt qnqz qōnes partiales

Questio Prima vtrū diuisio dicitur in diffinitioem cōm. p. r. z magis p. p. r. sit puenient assignata.

Pro cui^o solutiōe attende pmo. qz fm dnm alber. tū ista diuisio dicitur in pnti textu a po. posita est diuisio alicui^o multiplicis p analogiā ad vnu actū q est facere differre vnu ab altero. q qdā act^o cōuenit vere hoc est fm ei^o verā rōnem dicitur magis p. r. Aliis autē differētis puenit fm p. r. vel min^o. fm qz videlz facit vnt magis vel min^o differre. Vn si iste dicitur cōparent adinutē fm verā rōne dicitur. tūc p. r. pus dicitur b. de dicitur magis p. r. deinde p. r. et tercio de illa qz vocatur cōis. Si autē p. r. iste dicitur ad cognitionē nrām. tūc p. r. pus dicitur dicitur de illa qz est cōis. p. r. hoc qz p. r. ma facit i. intellectui se obicit. Scdario p. r. dicitur de ea qz dicitur dicitur p. r. et vltimo de ea qz maxime p. r. dicitur. eo qz illa pauca et vbi et solo intellectu vrentibz innotescit. Alif tū rī det docto: subtilis. dicitur qz sitis dubitatio est de diuisiōe qz ponit in caplo de genere ad declarā dum diffinitioem qz qz qz p. r. dicitur. qdā p. r. dicitur de vno solo. qdā de pluribz. qz qd p. r. dicitur de pluribz. p. r. dicitur p. r. et qd vno solo. p. r. dicitur cōiter. et vnt mē. b. v. seq videt ad aliud. et vltiter de diuisiōibz qz hūc p. r. cōiter et proprie

Dic Ergo breuit ad qōne qz p. r. dicitur diuisio dicitur est puenient. Parz qz tales diuisiōes sūt vo cis in significatiōes. nō vo cis equiuoce pes nes p. r. mo dū equuocatiōis. qz vox equuoca sic pmo i potat multa. sed penes secūdū modū. qz vox equuoca significat p. r. vnu et ex ipōitōe. sed ex trāspōitōe et ex vtu loq uenū significat aliud fm qz dicit pmo elen/ choz qz scōs est. et eo qz sic soliti sum^o dicere

Questio Scdā vtrū hec p. r. sit vera. so crates senex differt a seipso pu ero. Ad quaz dic breuit qz ipsa est distinguēda fm equuocatiōem. qz sumpra dicitur i cōi ipsa ē vera. qz qdlibet accūs ipeditōem idēpti/ ratē et facit dicitur am cōiter sumpra. sed si sumat proprie vel magis p. r. est falsa. sicut pz ex rōne illaz dicitur. Qz aut dicitur p. r. sit vera. p. r. sic qz circa ens imes diate o pponit idē et diuersuz. vt parz. x. metaph. qz socrates senex et socrates puer sūt idē vel diuersū. nō idē. qz hec affirmatiua tūc esset p. r. socrates senex est socrates puer. ergo ē diuersū. Et sumit hic differēs in cōi ad oē diuersū. Vel postet dicitur aliter. qz sicut loco affirmatiōis sepe ponit negatiō. ita hic loco negatiōis ponit affirmatiō. sic intelligēdo qz socrates senex differt ab ipō puero. hē socrates senex nō ē socrates puer. et sic illa est p. r. licet socrates non differat a seipso. vtz tū socrā. accept^o cū vna defīminatōe negatiōe differt a seipso accepto sub alia defīminatōe et negat a se ipso. sicut etiā socrā. albz differt a seipso nigro. Si p. r. intelligat in sensu positiuo ipsa ē negāda de rigore sermōis. eo qz dicitur positiua nō ē nisi in extēa. nul p. r. aut p. r. sicut senex et puer Sed ad maiore deela/ ratōem p. r. dicitur p. r. ar. qdrupt. p. r. sic. ois relatio requirit duo extrema in actu. sed socrā. senex et socrā. puer nō sūt sūt in actu. qz dicitur qz qdā relatio nō ē

inf illa duo extrema Dicitur parz. qz si relatio ē. sūt subiectū ē. et si sūt subiectū ē. sūt correlatiō ē. relatiō em sūt sūt natura Scdō sic. si socrā. senex differt a se puero. qz nō est idē sibi puero. et p. r. nō erit idē sibi ipsi. qd ē manifeste fm. P. r. p. r. tenet. qz idēz et dif ferēs o pponit. qz ad vnu seq negatiō alteri. et sic so. senex nō esset idē sibi puero Probaf scdā p. r. qz negatiō in ante negat idēptitātē vtr. qz seq negatiō idēpti/ tatis a se sicut a supiori ad inferi^o negatiue. Ter^o sic. si so. senex differt a se puero. qz so. senex et so. puer differūt. tenet p. r. b. in ipō relatiōis edpantiē bñ se quit. vt fortes ē sūtis platoni. qz fortes et plato sūt sūtis Lul^o rō ē. qz relatio edpantiē eqūit deno iat vtrūqz ex tremū et vltra. qz socrā. senex et socrā. puer sūt multa. Dicitur p. r. qz dicitur est spēs multitudinis. vt pz qz to metaph. qz bene sequit dicitur. qz multa ab inferiori ad sup^o et vltra. qz socrā. et socrā. sūt multa. vel qz socrā. senex et so. puer sūt multa. p. r. est fallū. qz p. r. m. m. anis Quarto sic. expōitiōis istū p. r. p. r. sūt false. qz ipsa est falsa Aliis pz. qz expōitiōis vltima est ista. socrates senex nō ē so. puer. qz nō p. r. stare in veritate cuz illis. socrā. senex est. et so. puer est Ad p. r. dico qz o3 extrema relatiōis esse actu fm rōne referēdi. nō fm exīstētā. qz pus et posteri^o licet nō existāt sūt. tū simul sūt fm rōne qz referūt. Nā qz pus sub rōne pōis ē. tūc posteri^o sub rōne posterioris ē. licet nō sūt existāt. et sic dōm ē in p. r. p. r. Vel alif dōm ē qz illa maior ē p. r. de relatiōe reali vel dicitur positiua. ista aut dicitur nō relatiōe realis. sed solū rōnis. Relatiō aut rōnis nō dependet pncipalit a f. r. nō. sed solū ab intellectu p. r. nō. ad nō extūs bñ p. r. ē relatiō Ad scdū dōm qz scdā p. r. nō valet. sed nō idē sibi puero. qz nō idēz sibi. qz in p. r. negatur vntas respectu tūm accētalis. in secūda respectu tūm subalis qz ipozat p. r. sibi qd ē relatiō reciprocū. et ideo facit fallaciā p. r. nō. qz ad diuersitā tē accētale nō sequit diuersitas cētntalis. s. bñ econs uerlo Ad terciū dōm negādo p. r. nam illaz socrā. senex et socrates puer sūt multa. qz socrates et socrā. sūt multa qz in p. r. ista defīnitiō respectu talis p. r. dicitur diminit a socrate absolute Ideo nō seq scdā vtrūqz ad inferiūs sed vtrūqz ad simplicia Ad qz dicitur dicitur ab aliqz qz illa ē falsa de rigore sermōis sed ipsa ponit loco alicui^o veri scz illi^o socrates alif se bz qz ē senex et qz ē puer Sed dōm est qz qz differt dicit dicitur negatiua nō positiua. vel qz dicit dicitur cōiter sūpra nō ē p. r. de differt sic expōnda nec ad verita tē et requir veritas illarū expōntium

Questio Tercia vtrū diuisiōes dicitur sūt puenient assignate Pro cui^o solutiōe attende pmo qz licet vntus rei absolute nō sit nisi vna diffinitio. nō est tū inconueniens ens respectiū habere plures diuisiōes fm qz p. r. ad plura referrī. qz ergo dicitur ha bet relatiōem ad sūt gen^o qd est vlt et ad illud dicitur predicat v. r. p. r. ad indiū diuuz et ad spēm. similiter et ad ges nus fm qz est diuisiua generis. et ad spēm fm qz est cō stritiua spēi p. r. nō refertur ad spēm. nō inq. tum spēs. sed inq. tum p. r. sūt per dicitur. Etiam fm hoc dantur qnqz diuisiōes. quaruz prima est differentie fm qz p. r. sūt spēs. Secūda est dicitur inq. tum ē vlt. Alie due diuisiōes sūt differentie inq. tum est diuisiōe actiua. alia vero datur de diuisiōe formali.

Attende secdo circa primā diffinitionē dicit q̄ abunda
re ab aliq̄ est pl^o actu ⁊ intellectu icludere. illud autē
ob alio actu ⁊ intellectu includit qd̄ est de rōne forma/
li ⁊ conceptu qd̄ dicitur ei^o in q̄ includit. cu^o q̄ dicitur
est q̄ abūdat spēs a genere. Dicitur videt q̄ dicitur est q̄ spēs
actu ⁊ intellectu pl^o includit q̄ gen^o. vñ gen^o non cō
tinet dīās diuisiua nisi potestatiue. Si em̄ p̄tineret
actu eas sc̄q̄retur q̄ tota dīnīaz multitudo in eadē
qd̄ dicitur includeret. nō em̄ maior rō est q̄re cōtineret
vnā q̄ aliam. ⁊ sic in eadē qd̄ dicitur opposita eēt s̄
mul inclusa. Et licet genus p̄tineat dīām constituti
uā. tñ illam eadē p̄tinet spēs. Et iō spēs abundat
dīā vltra genus Attende 3° circa scdam diffinitio
nē dicitur. q̄ dīā est q̄ predicat rē. q̄ q̄le nō capitur put
d̄: denotatiue a q̄litate q̄ est quartū predicamētū. s̄ q̄
le capitur p̄ eo qd̄ est determinatū potētīe gener^o ad
certā spēm. ⁊ illud est q̄le gener^o. qd̄ dicitur quale essen/
tiale. Licet em̄ dīā dicitur actū sp̄i. nō tñ dicitur p̄m
potentialē. sed p̄m actualē ⁊ determinatū ad esse
specificū. Et si q̄ras vtrū p̄ istam diffinitionē dīā
distinguat ab alijs p̄dicabilib^o. Dico q̄ nō eo q̄ ista
diffinitio nō p̄uenit nisi dīnīe p̄stitutiue sp̄i subalt/
ne. Et illi^o aliq̄ reddunt cām. q̄ dīnīe spectez spes/
cialissimaz cōiter sunt nobis ignote. ⁊ p̄pter h̄ solum
diffinitur dīām nobis notā. Vñ loco dīnīaz specia/
lissimaz cōiter sumim^o dīās subalternas. q̄bus cir/
cumloq̄mur dīās specialissimas. Hoc tñ non videt
verū. q̄ nisi vltīme dīnīe eēt nobis note in eis nulla
fundaret scda intētio. nec alicui^o rei possem^o habere
sciam p̄ demōstrationē. cui^o mediū debet esse diffinitio
opposita ex genere ⁊ vltīma dīā Attende q̄to q̄ ter
cia diffinitio dīnīe q̄ dicitur. q̄ dīā est apra nata diuis/
dere. i. facere differre ea q̄ sub genere posita sunt. debz
intelligi de dīā essentiali. nō em̄ datur p̄s diffinitio
de dīā accidentalī. v̄puta de p̄rio ⁊ accēte. eo q̄ solū fa
ciunt differre accidentaliter. Licet em̄ nos inter dū cir/
cūloquāmur dīām innominatā p̄p̄tium vel accēs.
non tñ p̄pter h̄ p̄p̄tium vel accēs facit differre essentiali
ter. Quarta autē diffinitio sic dicitur intelligi. dīā est q̄
differit a se singulari. i. singule spēs sub eodē genere cō
tente. ⁊ h̄ loq̄ndo de genere immediato. Licet em̄ rōnale
le nō faciat differre hoīem ab angelis. eo q̄ vterq̄ est
est rōnalis. Sensibile em̄ qd̄ est dīā gener^o facit vnū
differre a reliq̄. Vel dicas q̄ licet rōnale vt dicitur ap̄tū
dīnē p̄uentat homi ⁊ angelo. nō tñ vt dicitur p̄m sp̄i
hoīs. siue vt cap̄it dīnīa liter. Naz dīā debet dicere
p̄m formalē. gen^o autē p̄m materialē. Et si dī/
cas. oēs p̄es diffinitionis forme s̄t fm̄ p̄m vii. mes
tap h̄ gen^o nō est ps materialē. Rūdeo q̄ licet gen^o
nō sit p̄a materia. habz tñ modū materiē Et q̄nta
diffini^o cōiter assignat ps istū q̄re diffinitiois. ⁊ de
claratio quedā diffinitionū p̄dicitaz. dīā em̄ debz eē
vle quod cōducit ad esse. i. p̄tra hit gen^o ad qd̄ dicitur
specificā. ⁊ est ps ei^o qd̄ est ceteri. i. ps qd̄ dicitur sp̄i
Et si q̄ras vtrū gen^o sit p̄a materia sicut videt dicitur
re p̄op̄h. Dico q̄ nō sicut patuit ex autoritate super^o
allegata. Vñ licet gen^o sit in potētīa respectu dīāz. ⁊
per h̄ habeat modū materiē. h̄ tñ nō sufficit ad rōem
materiē. s̄ requiritur q̄ ip̄a sit receptiua forme. gen^o at
nō recipit dīām tanq̄ subiectū ei^o. sicut maxime p̄z
in formis simplicib^o. v̄puta albū nigri. ⁊c. Et q̄ p̄z
q̄ omnis res q̄ est in aliq̄ p̄dicamētō est p̄posita ex ge/
nere ⁊ dīā. ita q̄ dīā ⁊ gen^o sunt p̄es ei^o qd̄ dicitur.

Dic p̄mo. q̄ q̄nq̄ diffinitioēs dīnīe sunt cōue
nienter assignate. Patz sic. q̄ p̄ueniūt om
p̄tento sub diffinitio. ⁊ nihil p̄tinent super
flūū neq̄ diminiūtū. Dic scdo q̄ q̄nq̄ diffinitioēs
nō p̄ueniūt dīnīe sp̄i specialissime. s̄ sp̄i subaltne.
p̄z sic. q̄ spēs specialissima nō p̄dicat de plurib^o sp̄e
dīnīibus. Dic 3° q̄ vltīma diffinitio q̄ est. ⁊ dīā est
qd̄ p̄dicat de plurib^o in q̄le essentialē. p̄uenit cuilibet
dīnīe maxime p̄p̄e. ⁊ facit eā differre a s̄libet alio p̄
dicabili. p̄z sic q̄ tam dīā sp̄i specialissime q̄ sp̄i
subalterne p̄dicat in q̄le essentialē. ⁊ nullū aliud p̄di
cabile p̄dicatur in quale cēntiale

Quarta vtrū mortale sit dīā
diuisiua aīalis. ⁊ rōnale cōstit/
utiua hoīs sicut dicitur Porp̄h.

Pro cur^o solutiōe attende fm̄ dīm Albertū. q̄ mortale
le d̄: dupl^o. vñ^o vt d̄ actū in materia. q̄ h̄z potētīā
ad recipiendū p̄tinationē illi^o act^o. ⁊ illo mō nihil p̄
hibet ip̄m esse dīām viuētis. Alio^o accipit mortale
vt d̄ ap̄titudinē ad nō esse siue ad carentiā vite. ⁊ il/
lo mō nō est dīā. ⁊ h̄ intētebat dicere Auicēna cū dī/
cit q̄ mortale nō est dīā. et q̄ ea que h̄ a porp̄h. p̄ dif
ferētīis assignant grā exēplī ponunt. neq̄ est vis de no
mine dūmodo p̄ noīa res q̄cunq̄ mō designant. S̄
milī possēt dici de rōnali. de sensibili ⁊ insensibili. q̄
q̄n̄ importāt ap̄titudinē nō sunt dīnīe cēntiales. nā p̄
tales ap̄titudines porp̄h^o solum circūloquitur ve
ras ⁊ essentialē differētias

Dic primo nō est gen^o p̄z sic.
qd̄ de plurib^o dīnīib^o sp̄e. sed aīal rōnale nō est h̄mō
igit. Vñ p̄z q̄ aīal rōnale solū predicat de hoīe.
eo q̄ sube separe nō sunt corporee aīate s̄biles. h̄ non
sunt aīalia. nec aīal rōnale h̄z dīās diuisiua. q̄ licet
rōnale vt idē est qd̄ intellectuale vniuoce rep̄at in no
bis ⁊ in substantiis separtis. tñ si capiat rōnale vt sumit
ab aīa rōnali tūc nō rep̄itur vniuoce in hoīb^o ⁊ sub
stantiis separtis Dic 2° q̄ mortale nō est dīā p̄stituti
ua hoīs. P̄babat sic. q̄ oīs dīā sumit a forma. dīā
em̄ inest sp̄i rōe forme. mortale at̄ inest sp̄i rōne mate
rie. nā materia ē p̄^o quo res p̄cē ⁊ nō eē. vii. metha.

Dic 3° q̄ oīs dīā p̄mo inest sp̄i. s̄ mortale p̄^o inest
indivisiuis. eo q̄ act^o ⁊ opationes s̄z circa singularia.
p̄^o metha. Et sicut dīā ē natural^o p̄o sp̄e. mortale autē
nō est p̄s sp̄e. s̄ p̄sequit esse sp̄e. Et ad porp̄h. d̄z
ē. q̄ ip̄le lo^o fm̄ op̄ionē stoicoz q̄ posuerūt intelligē
tias esse subas intelligibiles ⁊ imortales. corporeas tñ
vt refert Aug^o in scdo de ciuitate dei

Quinta vtrū hec p̄p̄ sit p̄a. dīā
ē spēs Pro solutiōe attende p̄^o
q̄ dīā p̄t accipi dupl^o. vñ^o p̄^o in
tēntional^o p̄ natura cōi. q̄ diuidit gen^o ⁊ p̄stituit spēm
q̄ quidē natura nata ē p̄dicari de genere nō p̄dicatōe
p̄ se. s̄ p̄dicatōe p̄ accēs. eo q̄ ip̄a ē extra rōes q̄. ⁊ eē
gen^o extra rōem ei^o. eo q̄ als in diffiōib^o eēt muga^o. q̄
vñ^o ⁊ eiusdē inuāl^o repetitio. S̄^o accē^o ⁊ intēntional^o
p̄ relatiōe rōis s̄dara i tali na^o. q̄ p̄t fieri siue p̄p̄at
ad duo. videlz ad idiuūua illi^o ⁊ intēntionis. vel ad
gen^o eiusdē. ⁊ sic ē spēs p̄dicabil^o ⁊ subiectibil^o. Vel p̄t
p̄p̄ari ad p̄mā intēntōz dīā. ⁊ sic nō ē spēs. Sicut p̄ma
intēntio dīā p̄t p̄p̄ari ad duo. i. ad spēs quā p̄stituit. et
ad sua iseriora. de q̄b^o p̄^o sic rōnale ad h̄ rōale ⁊ ad p̄^o

Dic primo ^Quia pro se habet intentione est accens superius ad diām pme intencionalit capram. eo q̄ pdicat de ipsa denotariue. sed respectu suoz inferiorz vel generz sede intencionaliter capri est spes. nam ista pdicatio. hec diā est diā. est pdicatio spci de individuo. et ista pdicatio diā est vlc. est pdicatio generz de specie. Dic scdo q̄ si diā cōparet ad spem quā p̄stituit. vel ad gen^o q̄ diuidit ipsa facit pdicabile distinctū ab alijs pdicabilibz. eo q̄ de illis pdicatur in q̄le essentialē. Et si queras vtrū diā sit spēs respectu suoz inferiorz. vtrū rōnale hū^o rōnalis risti^o. Aliqui dicūt q̄ sic. non tñ est spēs sub iēciblis. sed solū predicabilis. sicut etiā materia p̄ma r aīa rōnalis r alia hūmōi. Licet ei illa nō sunt p̄posita ex genere r diā. predicant tñ fm eos de pluribz diūtibz numero in q̄d. hoc tñ nō videt mibi pbabile eo q̄ fm porphiriū r Boetii r alios logicos q̄libet spēs est p̄posita ex genere r diā. omnis at̄ diā est simplr simplex. Et pari rōe deus posset poni spēs pdicabilis. licet nō sub iēcibilis. q̄ videt incōueniēs. de q̄ postea videbit.

Ad rōnes ^An oppositas ^Ad primā dī q̄ pdicta diuisio ē vocis mltiplicis in suas significatio nes. q̄ non p̄t diffiniri si accipiat in sua equocatione. si tñ capiat in vno sensu bene p̄t diffiniri r esse principii cōmune pluribz. ^Ad p̄firmationē dicat. q̄ licet illa diuisio nō sit bimēbris. neq̄ detur p̄ opposita formalr datur tñ p̄ opposita virtualr. r reducitur sic ad bimembriē. Differentiaz q̄dam ē magis p̄pria r q̄dam non. magis p̄pria diuidit. q̄ q̄dam est p̄pria r q̄dam cōiter dicta. et vlr quelibet diuisio nō bimēbris pariformit possit reduci ad bimembriē. ^Aebra tamē ist^o diuisio nis sumēda sunt cum p̄cisione. eo q̄ als neq̄ formalr neq̄ virtualr opponerent. ^Ad scdoz dī. q̄ licet cōgregatū et disgregatū sint accitales diē si cōparent ad sui subiectū. sunt tñ essentialē in suo genere. Et si er nō faciāt aliud illud cui adueniūt tanq̄ p̄suppositū. tñ faciūt aliud illud cui adueniūt sicut p̄stituto. quādmodū est spēs. ^Ad terciā dicat. q̄ licet diūtie pme intencionalr capte nō sit alia diā. nec ipsa possit diffiniri illo mō. tñ differētie sede intencionaliter capte bene p̄t esse diffinitio. Et cum dī. diā est qua abūdat spēs ā genere. sensus est q̄ diā ponit in diffinitioe spci et est de intellectu formalr spci. nō autē generz eo q̄ sola spēs diffinit hū Boetii. Sic q̄ diā est spēs eo modo quo deū est supius. nec est incōueniēs diūtie esse differētia. ^Ad q̄rtam dī. q̄ eē in plus p̄t intelligi dupl. vno^o fm p̄tinentiā actualē. alio^o fm p̄tinentiā potentialē. ^An genus ē in plus scdo^o. sed spēs est in pl^o p̄mo mō. eo q̄ actu r intellectu plus includit q̄ gen^o.

Et ad p̄firmationē ddm q̄ spēs habet diām a genere. r ita gen^o habet illā tñ in potētia. spēs autē in actu. ^Opposita autē in eodē esse potentialr nō est incōueniens. ^An sicut p̄positū materiale hz formā in potētia a materia. inquantū materia est in potētia p̄ se ad formā. sic spēs in potētia habet diām in potētia a genere. quod ē p̄porcionabile materie. ^Ad quīntā dī q̄ hic nō diffinitur diā vltima. neq̄ ista diffinitio datur de diā vt ē pdicabile distinctū sicut patuit. ^Ad p̄firmationē ddm q̄ diā pōt esse nō^o pme intencionalis. vel scdo. p̄mo^o est abstractū r spēs multitudine. scdo^o est p̄cretū et p̄ intencione applicabile ei q̄ est fm^o for

male spci. Et licet relatio abstractiue designata nō referatur. referatur tñ si significet cōcretiue. neq̄ illo mō est relatio. sed magis relatiuū

Ad argumēta ^Cōtra alias dī finitiōes. ^Ad primū dī q̄ diuidere capitur duobz modis. vno^o vt idē est q̄ in plus ra p̄tiri. r illo mō diā non est apta nata diuidere ea q̄ sub eodē genere posita sunt. ^Alto^o capitur vt idē est q̄ distinguere. r hoc mō accipit in diffinitione. ^Ad p̄firmationē dī ab alijs. q̄ vltima diffinitio nō ē diffinitio. sed solū correctio p̄cedentiū. ^Al poster dī ei q̄ licet diā diuisiua sequat esse generz. r nō sit de cōceptu generz. sed tñ de p̄ceptu spci p̄stitute p̄ diām. ^Neq̄ differētia p̄tite accidit alicui. cum nō sequat ēē p̄pletum. licet nō sit de p̄ceptu generz. Et ad aliā p̄firmationē ddm q̄ genus nō facit differre ea q̄ sub eo posita sunt immedie. licet ipsa in genere pueniāt potest tñ facere differre rōne sue diūtie ea q̄ ponūtur sub genere remoto. sicut per aīal distinguit hō ab an gelo rōne sensibilitate.

Propriū autē est

^Premiis tribz pdicabilibz q̄ predicant cōtialiter. in h quarto caplo determinat porphiri^o de p̄prio quod pdicat accitatis. distinguēdo q̄tuoz modos. p̄p̄riū dicens. ^Propriū dī quadrifartē. q̄ d̄rupl. p̄mo mō dī p̄p̄riū qd accidit alicui. si spci. licz nō omni sub specie p̄tento. vt esse medicū vlr geometricū ē p̄p̄riū hōi. ^Scdo^o dī p̄p̄riū qd accidit omni cōtento sub spē. sed nō soli. sicut esse bipedē inest hōmī r quibusdā alijs. ^Tercio^o dī p̄p̄riū qd inest alicui sol li spci r omni p̄teto sub specie. s3 nō sp. sicut canescere inest hōmī in senectute. q̄ puenit omi hōmī r soli. sed nō semp. ^Quarto^o dī p̄p̄riū qd accidit omni soli et sp. vt risibile hōmī. r hūmibile e3. ^Nā etiā si nō. ^Licet hō remouet dū^o. q̄ cum hō non sp rideat. nō sp vlr detur esse risibil. Et dī q̄ risibile ē ap̄titudine ad ridendū. et hēc ap̄titudine sp inest naturalr hōmī. licet nō sp rideat actu. actus q̄ ridēdi puenit hōmī p̄ accit dens r p̄tingēt. sed risibile. i. ap̄titudine ad ridendū puenit hōmī necario r p̄ se. non i p̄mo^o sed scdo^o dicē di p̄ se. ^Hec autē Porphiri^o eligit modū de quo ē ad p̄p̄riū. dicens q̄ p̄p̄riū q̄to^o noiatur p̄tite p̄p̄riū r et p̄uenit cum specie. hequid em̄ est hūmibile ē equ^o et ecouerlo. Et illū p̄p̄riū est vniū de q̄ncz vltibus.

Querit ^Octauo. vtrū diffinitio p̄p̄riū q̄to mō sumpti sit puenient assig ra. ^An p̄mo q̄ nō. q̄ p̄p̄riū nō est vlc. q̄ nō est diffinibile. ^Probaf p̄na. q̄ tñ vlc est diffinitio. vt habet vū. metaph. ^An p̄ q̄ oppo^o nō predicat de opposito. s3 p̄p̄riū r eodē opponunt. vlc autē r eodē sunt idē. q̄ p̄p̄riū nō est vlc. ^Tum scdo. q̄ nō la intētio pdicat de re pme intencionalis in abstracto. s3 hēc ē vera. risibile ē p̄petas. q̄ p̄p̄riū nō est intētio nec p̄ p̄ns vlc. ^Scdo sic. p̄p̄riū nō est distinctū vlc ab accidēte. q̄ non hz distinctā diffinitionē. s3 ista nō ē diffinitio accitatis. q̄. ^Prima p̄na p̄. q̄ p̄p̄riū vel ē suba vel accit. nō suba q̄ aliter poneret in diffinitioe spci. ^Est accit. ^Tum q̄ sumptū aliq̄ accitē. quero de illo aut ict oī subiecto p̄ se. r sic ē p̄p̄riū. aut nō s3 p̄ accit. et p̄ hoc qd sic ict alijs. aut q̄ illi alteri ict p̄ se. r sic ha

betur intentu. aut p accns r sic procederet in infinitu

Tercio sic. prium no necario inest ergo no sp inest
Ans patet. qz risibile no semp inest hoi. homo em ho
semp ridet. Tu scdo. quia suba pcedit omne accidens
natura r tpe. vt habet vii. metaphisice. qe pri tpe qn
nullu accns inest sibi. Cum q priu sit accns seqtur
q suba possit esse sine prio. Patet etiã quia ois pote
ria passiuã e p tradictionis. ex no no metaph. sed sub
iectum e potetia passiuã ad priu; cu sic materia ei
q pot stare sub prio r sub opposito ei. Quarto sic
intra diffinitoe non ponit gen priu qd est vte. nec ali
quid loco gener. q no est sufficiter assignata. Et est
ista diffinitio puenit drẽ vltime r plectue spẽi. quia
illa pueritur cu specie. q ista diffinitio male e assigna

Quinto sic. diffinitu cu sit intentio pte esse vniuocũ
in omni genere. sed accns no est vniuocũ. quia tuc tm
duo eent genera generalissima. q male ponitur in diffi
nitione. priu qd accidit. Tum etiã. qz accns est disti
cta spes a prio. q prium no accidit. In oppositu
est porphiri. Pro solutioe istu qstionis mouent qn
qz principales questiones

Questio

Prima. vtru modi priu cu dif
finitionibz eouunde sint sufficie
ter assignati. Pro cui solus
tione attende pmo. q prium pte capi duplr. vno p
me intentionali. r h duplr. Vno generalit put vide
licet oppo coi. r sic d: a p ritate denoiatiue. Alio mō
capitur p eo qd inest soli r puerim p dicit de re. Se
cũdo mō accipit scde intentionali. p intentione videli
cet fundata in in re. r illo mō est spes vltis. r vte delcẽ
dit in ipm p dñas p se diuisiuas ipsi vltis. r constituti
uas priu. p hoc scz qd est p dicitari pueribilr in qua
le accntale. Attende scdo. q pbs in pmo thopicoz
assignãdo tres modos priu sub prio ad aliqd cõpres
bẽdit duos pmos modos a porphiri positos. priu
em vtroqz illoz modoz no est prium simplr. sed per
respẽm ad ad aliqd. r sic noiat istos modos ad aliqd
Sed tertiũ modũ r qrtũ modũ prium simplr. Vn
in pmo mō eẽ medicũ vel geometriũ dicit actũ r no ap
titudinẽ. eo q aptitudo ad essendũ medicũ omni hoi
puenit. Sed esse bipedẽ debet dicere aptitudinẽ r no
actum. qz actu hẽe duos pedes no puenit omni hoi.
canescere ho in senectute debet dicere actũ et no apti
tudinẽ. eo q aptitudo semp puenit hoi. Attẽde ter
cio. q sufficicia istoz modoz facillr potest haberi. vi
cẽdo q omne prium e adẽqum spẽi in suppositũ aut
non Si sit adẽqum h est duplr. vel puenit sibi semp
et sic e prium qrtõ. vel no r sic est priu terciõ. Si
no sit adẽqum h est duplr. vel prium exedit spẽm. r
sic e prium scdo. vel spẽs exedit prium. r sic e pro
priũ pmo mō. Sed de hac sufficientia r pluribz alijs
deũ fuit in summulis Attẽde qrtõ. q prium cõ
muniter sic diffinit. Propriu est qd inest vni soli. r cõ
uersim p dicit de re. r no indicat qd est eẽ rei. sicut pz
in terciõ caplo pmi thopicoz. Vn ad prium h mō
tria requirunt. pmo requiritur adẽqro ipsi. priu cum
suo subiecto. r h tangit per h quod d: (q inest vni so
li) Scdo requiritur vniuersalitas supposito. r h rãgit
porphiri cum de omni) Tercio requirit vniuersali
tas ipm. r h tangit cum de r puerim p dicit de re et
inest ip) Est autẽ duplex priu. scz prium idiuiduũ
et prium spẽi. De pproo idiuiduũ no est ad ppo.

nã illud fuit a pncipijs indiuidui. Sed propriũ spẽ
ciei e quod fuit r causat a ppris pncipijs spẽi in esse
pstitute. et illud ad huc e duplex. nã quoddã psequit
tur pncipia spẽi rone materie. vt habere carnes mol
les r ambulare erecte e propriũ hois. Aliud autẽ cõse
quitur grã forme. vt esse susceptibile discipline. risibi
le vel flebile. et tale adhuc e duplex. quia quoddã est
generũ qd puerit. cu specie subalternã. vt mortale res
spectu aialis. aliud vero spẽi quod pueritur cu specie
specialissima. vt risibile respectu hominis.

Dic primo

Modi propriũ suffic
enter sũ assignati a por
phiri. Pz sic. nam ip
si plectunt ocs modos priu qd assignat Aresto. in
pmo thopicoz. Dic scdo. q propriũ est vte. pz sic
quia omne illud est vte qd p dicit de pluribz. sed pro
priũ est hmõ. igit Vno: pz quia propriũ est p dicit
tum pueribile cu eo cui est propriũ. sicut habet prio
thopicoz. sed illud est vte cum possit esse subiectũ des
m ratiõis. de q demratur propriũ. vniuersaliũ autẽ e
demratiõ vt habet prio posteroz. Si q ipm subiec
tum p dicit de pluribz. etiã suũ pueribile qd est pro
priũ. Dic terciõ. q propriũ necario inest. pz sic qd
posita cã necaria r immediata necario po etus effect
sed forma specifica e hmõ cã respectu priu. eo q pro
priũ egredit ex proprijs pncipijs subiecti. r maxime a
forma. cum q subiecto necario inest forma. necario si
bi sp merit propriũ. Dic qrtõ q diffinitio propriũ e
a porphiri pueniẽter assignata. pz sic quia illa diffi
nitio q pstat ex genere r dñã est sufficiter assignata. Is
ista est hmõ. vt patz p primã pculã. scz accidit. Et
habet rõ p dicitari r modi p dicitandi in qle accntale cõs
uertibiliter pro omni soli r semp

Questio

Secda. vtrum propriũ sit accns
Pro cui solutioe attende q
accns est equiuocũ. eo q pte esse
nomẽ p rime intentionis. r illo mō f natura extra amõ
mã. fm q pbs qnto metaphisice diuidit ens in subaz
et accns. Et hoc mō sumitur qnqz modis. nã quedã
accidẽtia sunt ab intrinseco. r h vel rõe materie vt q
ritas. vel rõe qualitatũ actiuaz r passiuaz. sicut st
q lites sensibiles posteriores. vputa albũ nigrũ dul
ce amarũ. Quedã insunt ab extrinseco. r h vel manẽ
amoto illo extrinseco. vt nigredo ab estu. vel non man
nent in subiecto. vt calor in aqua. nã aqua sibi dereli
cta redit ad propriã naturã. Nullum autẽ istoz est pro
priũ. qz nullũ istoz puerit cu specie. sed pter h est ac
cidens qd inest spẽi rone forme. ita videlicet q forma
spẽi est cã per se p rfecta necaria r adẽqta. Posita autẽ
cã necaria r adẽqta po effectus. r amota amouet. id
omni hũri talẽ formã spẽi inest tale accns et sp. r non
hũri no inest Scdo mō capitur accns vt e no scde
intentionis. r tuc adhuc e equiuocũ. nã vno idem e qd
p dicitũ no eẽntiale siue extraneũ. r sic eẽ in distinguit
p dicit de Est em in subiecto sic qd no p dicit eẽntialr
de eo. Sz alio ca vt e intentio fundata in re. q potest
ad esse r ab eẽ subiecto. r sic pstituit p dicitabile distinc
tum ab alijs p dicitabilibz hoc supposito

Dic primo

Ad questionẽ q priu
non est accidẽs capiens
do accns vltimo modo.
Pater sic. qz illud qd est prium p se inest suo subiecto

accidēs vero nō per se inest suo subiecto. q̄ pprium nō est accidēs. Probaf p̄na. quia impossibile est idem p se inesse subiecto 7 nō per se. ¶ Dic secūdo q̄ pprium ē vlt̄e distinctū ab accidēte. Patet sic. q̄ ille intēiones sunt distincte quāz subiecta sunt distincta. sed sic est de pprio 7 accidēte. igit̄. ¶ Vnoq̄ patet. q̄ pprium vt hic sumitur est intētio que non applicat nisi his q̄ cōuer sum pdicant̄ et p̄mo insunt speciei. et nō indicant quid est esse rei. Accidēs autē est intētio q̄ applicat illis q̄ possunt inesse 7 nō inesse subiecto siue sint pueribilia siue nō. ¶ Et si arguat̄. nam q̄litates q̄truoꝝ elementoz psequunt̄ ppriam formā elementoz. sicut caliditas formā ignis. frigiditas formā aque. sic patet scdo de generatione. 7 sunt pprie elementis 7 etiā accidētia in mixtis. q̄ cadē res potest esse accidēs 7 p̄prium. Et si arguat̄. nam elementū corūpendū stat sub p̄trario q̄litate q̄ ponitur sibi. ppria. Sicut lux a qua corpus dicitur luminosus 7 lucens nō habet eundē modū essendi in corpore luminoso 7 in medio illuato. Corp⁹ em̄ luminosum nō dicitur illuminatū sed lucens. mediu⁹ vero nō dicitur lucens sed illuminatū.

Questio Tercia. vtrū idem possit esse pprium 7 genus siue pprius et spēs. Respondēt aliqui q̄ sic. et hoc p̄ p̄parationē ad diuersa. Nam mobilitas ē p̄pria passio corporis. 7 tamē mobile p̄paratū ad sua inferiora est genus. Sicut risibile p̄paratū ad suū subiectū est pprium. et tamē si cōparetur ad sua inferiora ē species. nam pdicatur de h̄ risibili 7 de illo. sicut spēs de suis indiuiduis. Sed h̄ non p̄t stare in veritate. patet sic. q̄ si pprium vtrūq̄ risibile esset spēs seq̄retur q̄ haberet aliud pprium. et tunc sicut peteret de isto pprio an esset spēs. 7 sic esset p̄cellus in infinitū in pprijs. Si autē nō esset spēs. eadē rōne nec risibile erit spēs. Probatur tū p̄ns. quia q̄libet spēs est cōposita ex genere et differētia sicut Porphyriū. a quib⁹ fuit ppria passio seq̄retur secūdo q̄ ppriū esset pprium. Seq̄retur tertio q̄ pprium p̄ se 7 directe poneret in pdicamento substantie. quod em̄ est falsum. Nō em̄ ponitur in pdicamento nisi reductiue. Seq̄retur q̄rto q̄ ex principijs vni⁹ speciei posset fluere alia spēs eiusdē generis. 7 sic due spēs sub eodē genere immediate cōtente p̄uenteretur. quod est falsum. nisi diceret pprium reponit in pdicamento accidētis. sed h̄ postea improbabif. Dōm̄ est ergo aliter. q̄ pprium secūde intentionāl̄ captum nō potest esse genus. p̄t tamē esse spēs vlt̄is h̄ns ppriū modum pdicandi distinctū ab alijs vlt̄ibus. q̄ est p̄dicari in quale accidētale p̄uertibile. hoc patet ex p̄ns dictis. Propriū vero p̄me intentionāl̄ captum. nec potest esse gen⁹. nec spēs cuiuscūq̄ cōparetur. hoc patet ex rōnib⁹ iā adductis. Patet etiā sic. nam q̄libet spēs pdicabilis distincta ab alia specie pdicabili habz ppria subijcibilia sicut distincta a subijcibilib⁹ alterius spēs. Sed sic est q̄ pprium nō est h̄mōi. q̄ subijcibilia ppriū sunt subijcibilia spēs. eo q̄ ppriū nō inest p̄mo

aliquib⁹ singularib⁹. sed inest p̄mo spēs. p̄ cui⁹ rōez inest singularib⁹ spēs. Sed ista diuersitas dependet ex alia diuersitate. q̄ est de definitione ppria subiecto.

Questio quarta. vtrū pprium distinctū gūtur realit̄ a subiecto. ¶ Procu⁹ declaratiōe attēde. q̄ duplex est pprium. scz pprium intrinsecū 7 pprium extrinsecū. Propriū extrinsecū est accūs inseparabile. quod p̄uersim pdicatur de eo cui⁹ est pprium. sicut caliditas est pprium igni. 7 q̄ntitas est pprium corporis. Et istud nō ē pprium de q̄ hic loq̄mur. sepe tū a philozophis vocat̄ pprium. Aliud ē pprium intrinsecū qd̄ fuit 7 manar a p̄ncipijs spēs. si sit pprium spēs. vel ab essentia illi⁹ cui⁹ est pprium. sicut est ppriū trāscēdens. Sed h̄ nō est in genere causa efficiētis. sed q̄t p̄ suppositiue. sicut risibile est ppriū hoīs. 7 sensibile aia lis. 7 illud nō est accidēs quod p̄t adesse 7 abesse subiecto. sed est accūs h̄ est extraneū subiecto. quia nō ē de cōceptu q̄ d dicitatio eius. ¶ Ad hanc questionē respōdent aliq̄ q̄ quodlibet ppriū est distinctū realit̄ a suo subiecto. Probaf sic p̄mo. q̄ oē accūs distinctū realit̄ a suo subiecto. sed ppriū ē accūs. igit̄. ¶ Secdo sic. causa distinctū realit̄ a suo effectu. eo q̄ sicut p̄mo. 7 sicut Aug⁹. nihil idē seipm̄ generat. sed subiectū est cā p̄prie passionis. igit̄. ¶ Tercio sic. omne plus realit̄ distīguitur a suo posteriori. sed subiectū est plus sua ppria passiōe. q̄ subiectū distīguitur ab ea. 7 nō solū rōe eo q̄ ē plus realit̄. sed q̄ realit̄ distīguitur a subiecto. ¶ Quarto sic. q̄ si pprium nō distīguitur a suo subiecto. seq̄retur q̄ in demōstratione postissima idē demōstraret de seipso. 7 esset p̄teritio p̄ncipiū. sed h̄ est falsum. igit̄. ¶ Sicut ista opinio nō trinet veritatē salte loq̄ndo de pprio intrinsecū. ¶ Et tō p̄ eā ponit talis conclusio. pprium intrinsecū nō distīguitur realit̄ a suo subiecto. Probaf q̄ d̄rupt̄. p̄mo sic q̄cuq̄ eadē generatiōe generant̄ 7 ea de eorū ruptiōe corūpūnt sunt etiā cadē realit̄. scz subiectus 7 ei⁹ p̄p̄a passio sunt h̄mōi. igit̄. ¶ Secdo sic. q̄i cumq̄ aliq̄ duo sunt distincta realit̄. 7 vni⁹ nō includit aliud. illa p̄nt separari 7 separatim p̄seruari. Sed subiectum 7 sua ppria passio nō p̄nt separari nec separatim p̄seruari. eo q̄ tūc conclusio demōstrationis erit falsa. ¶ Tercio sic. si ppriū esset accūs realit̄ distinctū a suo subiecto seq̄retur q̄ ipm̄ h̄eret aliud ppriū. 7 esset p̄cellus in infinitū in pprijs. ¶ Quarto sic. ois cā efficiens p̄t separari a suo effectu. cui⁹ sit cā extrinsecū. Si q̄ ppriū esset accūs effectiue causatiū a suo subiecto. ipm̄ possz separari ab eo. sed h̄ est falsum. igit̄. ¶ Sicut posses forte dicere. q̄ hoc h̄z veritatē nisi iter ea sit natural̄ cōnexio siue depēdētia. 7 sic euadere terciū 7 q̄rtum argumētū. Sed h̄ nō satis facit eo q̄ eadē de cā possan q̄rere. et pbare q̄ illa depēdētia poris a posteriori pōt separari a priori sicut prius

Ad argumēta Alter⁹ opiniois ad p̄m dōm̄ ē q̄ accūs cā duplex. vno p̄ forma inherēte subiecto. 7 illo pprium nō ē accūs. Alio accūs accūs p̄ oī illo qd̄ est extra rōez alit̄ cui⁹. 7 illo ppriū est accūs. q̄ nō est de qd̄ dicitur subiecti. ¶ Ad 2^m dicitur q̄ duplex est cā. quedā est cā in cognoſcēdo. 7 sic cā accipit p̄hs cum v̄t. eam 7 mediū idē dico. Alia est cā p̄ducens. 7 sic subiectū nō est causa passionis. eo q̄ non producit passionem in esse realit̄.

Querit Nono. vtrū diffinitiones accē-
tis sint a Porphirio uenient al
signate Arguit pmo q nō. qz
accidens nō est vlē. ergo nō est diffinibile Tenet pna
qz tm vlē diffinit. Anz ptz pmo sic. qz qd est in singu-
lari est singulare. Nam oīne receptū est in recipiēte p
modū recipiētis. sed accēis cōmune est in singulari.
sicut ptz qnto metaphisice. Gacides cōmune est sin-
gulare. Et illud est accidēs de quo hic agit. Tū secū-
do. qz ens diuidit in subam z accidēs qnto metaphis-
sice. Si ḡ diuisio ista valeat ipsa pposita debet da-
ri. sed res pme intētionis nō opponit rei secūde intē-
tionis. si ḡ substantia q est alterū mēbrū diuisionis sit
res pme intētionis. accēis fo est secūde intēntio-
nis. z pns nō est spēs vlis Secūdo sic. adesse z ab-
esse est rei extra animā. quia eius ē adesse cui? est esse.
sed hic diffinit secūda intēntio. ḡ male ponitur h ad-
esse z abesse Tercio sic. aliquid accidens cōmune
necessariū est. vt quāritas z nigredo coiuo. z albedo
eigno. ḡ nō pnt nō inesse subiecto pter subiecti corrup-
tionē. Preterea cōbultio moīs generatio z corruptio
nō pnt adesse z abesse pter subiecti corruptionē. eo
qz ḡ opposita subiecto. ḡ pterea si accēis labest.
ḡ nō est. qz nō manet sepatū a subiecto. Et si nō ē acci-
dens. ergo subiectū nō est. sunt em cōrelatiua inter
se. Nā subiectū ponitur in diffinitōe accētis vt cō-
relatiuū. Quarto sic cōtra scōdam diffinitōe. vlē
detur em q nō sit alia a pma. eo qz idē est inesse z nō
in esse. sicut adesse z abesse. Sitr cum accētis esse sit
in esse vdetur q nō possit nō inesse. et tō necario inerit
et per pns nō pnt ptingenter inesse. eo qz dr Aresto. q
impossibile est ipm esse sine eo in q est. Sitr seqtur ex
hac diffinitōe qz nullam potentiā accidēs pnt esse
sine subiecto. eo qz diffinitū nō pnt esse sine sua diffini-
tione Quinto sic ptra terciā diffinitōe. nulla dif-
finitio debet dari p negationē. eo qz diffinitio dat ad
notificandū diffinitū sicut habet ex sexto thopicoz.
Sed p negationē nihil pnt notificari. pns autē diffi-
nitio datur per negationē. ḡ nō est bona. Preterea.
ultima pricula videt repugnare pme diffinitōe. qz
quod semp est in subiecto subsistēs nō adest z abest.
qd tamē dicit pma diffinitio. Sed in oppositū est
Porphiri z Aresto. in pmo thopicoz Pro solutio-
ne istū qstionis soluēde sunt dncz ptales qstiones

Questio Prima. vtrū accidēs sit p dca-
bile distinctū ab alijs p dca-
bilibus. Pro solutioe attēde
pmo qz accidēs capitur vno mō vt est nomē pme is-
tentionis. z sic ad huc est equiuocū. Vno dicit accē-
dens qd ptingit vt in paucioribz. Alio vt idem ē qd
adueniēs enti in actu post eius cōpletum esse. z h mō
loqitur metaphisice diuidēs ens in substantiā z accēis
et illud sic sumptū est equiuocū ad nouē genera. Alio
vt est nomē secūde ipositionis. z sic vno mō idem sig-
nificat qd extraneū ad esse rei nō necessariū. z illo mō
sumitur in fallacia accētis. Sed alto mō est secūda
intēntio q causat ex sola p dca tione intellectus. et h
modo omnia vltia sunt accidētia. Alio mō significat
idem qd predicatū nō essentialē. z sic distinguit cōtra
p dca tū essentialē. et cōmune duobz vltimis vltibus
Et ponitur in diffinitōe p p rī sicut sup dem est. Alio
mō significat idem qd predicatū nō essentialē nec cō-

uertibile. z sic est quintū vlē Ex hoc attende scōdo.
qz nō quodlibet accēis facit p dca bile accētis. sed so-
lum accēis cōmune quod pnt inherere alicui subiecto.
in actu fm quintū modū essendi in. z nō inherere eidē

Dic primo Neqz accidētia par-
ticularia nec in abstrac-
to designata faciunt p dca-
bile distinctū. Pater sic. qz accidēs p dca re non
predicat de pluribz. Accidēs vero in abstracto desig-
natū nō pnt p dca ri de suo subiecto. licet possit p dca
cari de suis inferioribz Dic scōdo qz accēis est p dca
bile distinctū ab alijs p dca bilibus. Pater. qz hz modū
p dca ndi distinctū a modis p dca ndi alioz p dca s
bilū. nam predicat in quale accēitale p accidēs siue
nō p uertibilr. Qz p dca tū in qle patet. qz habet se p
modum forme q lificantis z dēterminātis. Qz p dca
tū accētaliter patet. qz nō est essētia suoz sub-
ijcibiliū. sed seqtur esse ppletum ipsoz. Sed qz p dca
tū p accidēs ptz. qz nō inest suis subijcibiliū ex coz-
natura. nec ex natura postertoz neqz pncipioz essen-
tialū ipsoz. Et ppter hoc nō inest fm aliqūe modūz
p dca tū. Sed qz sit p dca bile patet. qz p dca tū vnū
uoce de pluribz. et hoc capiedō p dca tione. vniuoā
generalr. vt distinguit soluz ptra p dca tione equiuo-
cā. et nō cōtra p dca tione dēnotatiuā. eius autē pro-
pria subijcibilia sunt indiuidua substantie. z ex pnt
spēs. Diffinit autē accēis sic in rōne p dca bilis. Ac-
cidēs est qd p dca tū de pluribz in quale accētia ē
accidēs siue nō p uertibile

Questio Secūda. vtrū prima diffinitō
accidētis sit a Porphirio sus-
ficienter assignata. Pro cui-
soluōne attende pmo qz adēē z abesse siue inesse z nō
in esse qz ponit Aresto. in sua diffinitōe sunt equioco no-
mina scōde intētionis z pme. Vt autē sunt noia pme
intētionis dē vij. metaphisice qz accētis ee est in ee. i. ee
in alio. et h intelligit de accidēte reali de q loquit ibi
Et sic etiā sumitur adesse z abesse octauo phisicoz.
vbi dē qz impossibile est idē simul adesse z abesse eidem.
Alio in esse vel abēē est nō secūde intētionis. z sic sig-
nificat p p riam p dca tione coz q sunt extra essētia
subiecti vel alteri? generis a subiecto. Sicut p dca ri
vel dca de dca tū p dca tione essentialē coz q
sunt in eodē genere cū subiecto. Et inesse sumptū illo
mō ad huc sumitur triplr. scz p p rīe. et sic nō inest nisi
accētibz cōibus. Vel cōiter. z sic inest singulis accē-
tibz siue cōibus siue p p rīs. Tercio cōissime. sicut
in omni p dca tione p dca tū inest subiecto vel non
inest. q lificans fuerit p dca tū. Sitr p dca ri vel dca
ci de sumitur triplr. scz p p rīe. p his q sunt supior a in
eodē genere. Cōiter p omni illo qd est cōmune. etiā si
sit transcendēs. Cōissime p omni eo qd specificat rē
hui? verbi est in p p rōne. Primo mō sumit in pncipio
libri p dca tione. scōdo mō sumit in diffinitōe vlis
pmo p dca tione. tercio mō sumitur a Porphirio
in diffinitōe indiuidui Attēde scōdo. qz illa p dca
la p rīngit eidē inesse z non inesse Sitr (quod adest
et abest. zē. pnt intelligi duplr Vno sic. p rīngit eidē
in esse z nō inesse. i. p rīngenter z accētaliter p dca tū de
subiecto. Vel sic z dēnotat. qz accēis inest nō per se nec
p uertibilr. Alio mō exponit realiter. sic videlicet qz
accēis est forma nata inherere subiecto vlē nō inherere

ita tñ q̄ hec determinatō p̄ter nō determinat hoc totum adē z abest. s̄z solū illud p̄bū abē. q̄z als̄ mori z corūp̄i z p̄buri nō eēt accētia. Attēde 3° q̄ cū dī. accētis sep̄ est in subiecto subiectis. hoc nō debet intelligi q̄ accētis sp̄ actuali inbereat subiecto. s̄z ap̄ritu dīnalī vel q̄ dīu accētis est in sua naturali dīspōe ip̄m est in subiecto

Dic primo q̄ p̄ma dīffinitō accētis ē p̄ueniētē assignata p̄bas. q̄z oīs orō seu ratō p̄stās ex genere p̄p̄io z dīnitīs est dīffinitō p̄ueniēs. sed ista est b̄mōi. i. ḡit. 2° minor oī dīf. q̄ sumēdo abēe z ad eē vt sūt noīa sc̄de intētōis p̄ illa intelligit̄ gen^o accētis cū vera dīna. s̄z p̄dicatū nō eētiale q̄d ē gen^o inf̄mediū inter vlt z accētis. residuū p̄o. s̄z abēe ponit̄ loco dīnitie.

Dic 2° q̄ dīffinitō accētis posita ab Aresto. est b̄n̄ assignata in qua dī. q̄ accētis ē q̄d p̄tingit̄ eī dēz. p̄z eodē mō. q̄ dat̄ p̄ gen^o z dīnas. S̄z p̄stās dīffinitōes ar̄guīt quadrupl̄. P̄mo sic. accētis insepabile nō p̄t adē z abēe. z tñ est accētis. q̄ dīffinitō ē male assignata.

Sec̄do sic. de deo p̄dicat̄ aliqua accētialr̄ z nō p̄uertibīlī. vtputa creatō vlt̄ iustificatō. z nō sūt accētia. q̄ dīffinitō ē male assignata. Tercio sic. illō q̄d adiacet circa corpus vt vestimētū adē z abest p̄ter subiecti corūp̄tōem. z nō est accētis. q̄ Quarto sic. forma substāntialis adē z abēe materie q̄ est subiectū p̄ter ip̄ius materie corūp̄tōem cū ip̄a materia sit incorūp̄tibil̄. vt p̄z p̄ p̄m̄ p̄mo p̄hīscōz. q̄ Ad argumēta in oppositū

Ad p̄mū dī. q̄z accētis insepabile naturalr̄ loquendo nō possit̄ separari a suo subiecto p̄ter ei^o corūp̄tōez. p̄t̄ separari intellect^o siue rō formal^o subiecti ab ip̄o accētē in sepabili. ita videlz q̄ subiectū p̄t̄ intelligi sub oppositō illius accētis. nō ar̄ sic ē de p̄p̄io. q̄z p̄mū ē p̄dicatū nō eētiale subiecto. z tñ sub eius oppositō nō p̄t̄ subiectū intelligi p̄plete sine repugnātia intellectū.

Ad sc̄d̄ dī. q̄z de deo possint̄ p̄dicari aliqua p̄dicata p̄tingēterz accētialr̄. hoc tamē nō est p̄ denoiatōem intrīsecā. sed p̄ denoiatōem extrīsecā q̄ se tenet ex p̄te rez. creatari.

Ad t̄ciū dī. q̄ corpus nō est vestimētū subiectū. z iō nō est accētis eius. q̄ istud adēe z abēe p̄ter subiecti corūp̄tōem intelligit̄ p̄ modū subiecti.

Ad quartū dī. q̄ h̄ accētis adēe z abēe p̄tingēt̄ z nō p̄uertibīlī p̄dicari z iō non accipit̄ eē p̄ modū substāntis seu substāntificat̄. s̄z p̄ modū depēdētis z iberētis q̄d nō p̄uenit̄ forme substāntiali respectu materie.

Questio tertia Utr̄ aliq̄d accētis sit insepabile. z si sic vtz possit̄ separari p̄ter subiecti corūp̄tōem. Ad istā q̄stionē dicit̄ aliq̄ q̄ accētis p̄t̄ dici insepabile dupl̄. vno^o negatiue. vt sc̄z in dī negatōem cuiuscūq̄z sepabilitat̄. siue facti siue dīfficult̄. z sic nullū accētis est insepabile. Alio mō accētis p̄t̄ dici insepabile nō negatiue. s̄z q̄dāmō p̄uatiue vt sc̄z in p̄uat̄ facilitatē separatōis. z sic aliq̄d accētis ē insepabile. Utr̄ q̄stus tale accētis nō possit̄ separari a subiecto manētibz p̄ncipijs p̄plexionātibz q̄ sūt p̄ncipia illi^o accētis. p̄t̄ tñ separari si illa p̄ncipia in tali subiecto trāsmutēt̄. Et illi^o dat̄ Albe^o ex^o. q̄z si oua corūp̄tū ponā cū viuo argēto z vnguāf̄ hūiore frigidō z fūscōso. sic ē p̄gues do catti vlt̄ anseris. z ponāf̄ sub gallina in loco frigidissimō nascēt̄ corūp̄tū albi. q̄z p̄ncipia p̄plexionantia eoz q̄ sūt calidissima trāsmutēt̄. Et sicut̄ possit̄ dici de ethiōpe manāte in fr̄gombz frigidis q̄ ex nigro efficiet̄ albi. Alij tñ aliter dicit̄ q̄ ē aliq̄d accētis simp̄l̄ insepabile p̄ natū

rā a suo subiecto. nec p̄t̄ hoc seq̄ q̄ dīffinitō accētis nō sit bona. s̄z em̄ aliq̄d accētis sicut calor in igne sit p̄ natura insepabile. aliq̄d tñ accētis sibi sile in sp̄e ē sepabile a suo subiecto. z hoc sufficit ad saluā dū dīffinitōez accētis. Utr̄ def tñ dicere Por. q̄z accētis insepabile nō possit̄ separari a suo subiecto. tñ subiectū ei^o p̄t̄ intelligi sine suo accētē. cū subiectū sit p̄us accētē. Alit̄ tñ videt̄ eē dōz q̄ insepabile capīt̄ dupl̄. Vno^o vt ip̄ortat̄ potētā. z sic idē ē q̄ nō potens separari. z illo^o s̄z mlt̄a accētia q̄ natūralr̄ nō p̄t̄ separari a suis subiectis imāntibz subiectis in eē. z t̄ciā ip̄is accētibz. s̄z omē accētis sup̄naturalr̄ sit sepabile a suo subiecto. z hoc loquēdo de accētibz absoolutis. q̄z dubiū est de respectis. Alio^o accipit̄ insepabile vt dī ap̄ritudinē. z sic nullū accētis ē insepabile. q̄z nullū ē accētis nō natū separari a suo subiecto. s̄z omē accētis ē sepabile. vñ sepabilitas illo^o est p̄p̄ia passio accētis. p̄ueniēs p̄mo sp̄e q̄z idīuiduis. Dic ergo breuit̄ q̄ q̄dlibet accētis ē sepabile a suo subiecto. s̄z em̄ mlt̄a sūt accētia que nō p̄t̄ separari a suis subiectis. cuiuscūq̄z tñ sp̄e aliq̄d accētis p̄t̄ separari a suo subiecto. z p̄t̄ hoc etiā adēe z abēe in dīffinitōibus accētis dicit̄ dicere ap̄ritudinē z nō actū. S̄z ex hoc orit̄

Questio Quarta. vtrū dicit̄ Por. sit vt rū in q̄ dī. p̄t̄ em̄ intelligi corūp̄tō alb. q̄z p̄ eīdē modū dicit̄ q̄ possit̄ intelligi hō q̄ nō eēt aīal. eo q̄ neutriū ē in rerū natura Dic breuit̄ q̄ nō est sile. q̄z aīal est de p̄mo cōceptu z formalī itellcū hoīs. z iō nō p̄t̄ hō q̄d dicit̄ vt eē dīffinitōe concipi sine aīali. Hō ar̄ sic ē de nigredine resp̄tū corūp̄tū. q̄z nigredo nō est de q̄d dicit̄ nec de p̄ceptū cōi. S̄z dicit̄ forte q̄ sūt rīsbilē nō ē dī itellcū q̄d dicit̄ hoīs. q̄ p̄t̄ intelligi hō nō rīsbilī sic corūp̄tū non nīger. z t̄ciā p̄mū eo mō q̄ accētis insepabile adēit̄ z abēit̄ p̄ter subiecti corūp̄tōem. Rūdef q̄ nō est sile. q̄z h̄ rīsbilē nō sit de q̄d dicit̄ hoīs. nec de formalī itellcū eius cū se z necario p̄seq̄t̄ q̄d dicit̄ ei^o. Et iō h̄ hō possit̄ intelligi sine rīsbilī vera itellctōe. eo q̄ abstrahētū nō ē mediātū. vt habet̄ p̄ p̄hīscōz. tñ nō p̄t̄ intelligi sub oppositō sic subiectū p̄t̄ intelligi sub oppositō accētis insepabil. q̄z corūp̄tō nō solū potest̄ intelligi sine nigredine. sed etiā sub oppositō nigredinis.

Questio Quinta. vtrū iberētia sit de eētia accētis. Pro cui^o solutōe attēde q̄ duplex ē iberētia. que dā ē actual^o. z ē actual^o vno accētis ad subam q̄ accētis actu iest subiecto. Alia ē iberētia ap̄ritudinālī q̄ ē ap̄ritudinālī vno accētis ad subiectū. q̄ sc̄z accētis ap̄tū natū ē iberere subiecto. Dic breuit̄ ad dubiū q̄z accētis nō possit̄ eē sine iberētia actualī vt ap̄ritudinālī. nulla tñ est de eētia ei^o p̄t̄z de iberētia actualī. q̄ ipsa p̄ alī quā potētā ē sepabilī ab accētē. de ap̄ritudinālī. q̄z nullū resp̄ctū ē de eētia sui fūdāmētī. S̄z iberētia ap̄ritudinālī nō possit̄ separari ab accētē. p̄t̄z q̄ est passio ip̄sī^o accidētis. Dic secundo. q̄ accētis p̄ denoiato. vtputa p̄ forma accidentalī nō dīffinit̄ p̄ inberētiam. accidētis tñ p̄ significatō. vtputa p̄ relatōe rōis q̄ est fundata in forma accidentalī b̄n̄ dīffinitur p̄ inberētiam sicut̄ patz ex dicit̄. Ad argumēta.

In oppo sicut̄ Ad p̄mū dī. q̄ antecōdes est falsū. Et ad p̄mā p̄batōem dicit̄ dū q̄ h̄ec itentio. accētis est in subiecto communi. vt in albo vt in aliq̄

*De h̄er̄ latius 83
p̄p̄m̄ alb̄ 1 vt 2
fo 45
ibidem vtrū
accētia vt p̄
Aug^o man^o*

quo similiti cui applicat. sicut spēs illi subiecto hō. A
recto. autē cū uito metaphisice loquit de illo cui appli
cat hec intēto accēs. sic ē albū vī nigrū. 7 tale fm suuz
ēē maīa. est in subiecto singulari pmo. s3 sic nō ē sub
iectū iten oīs cui extraneū est ēē in singulari. Ad secū
dā pbatōem dōm q pcedit de accēte. put accēs ē res
pme intētoīs. Ad scdm dī sicut pus. nā adēē 7 abēē
in hac diffinitōe debēt capi secūde intētonaliter Ad
terciū dī. q licz aliqua accidētia nō possūt abēē subiec
to realiter sepando ea. possūt tamē abēē fm intellectuz
ita q subiectū p̄ intelligi sub opposito eius sicut dēm
ē. Ad aliud de p̄bustione dīcedum est q dato q ēēnt
accētia. qd tamē non est verū. cū sint puatōes subales
tamen adhuc saluaret diffinitō. quia adhuc assūt p̄
ter subiecti corruptōem. eo q materia manet in trans
mutatōe 7 nō corrūpitur. illa tamen est subiectū p̄riū
generatōis 7 corrūptōis. S3 contra. accidēs denomi
nat subiectū in quo est. s3 si corruptō sit in eo vt in sub
iecto tūc erit corruptō eiusdem subiecti. 7 sic nō abēē p̄
ter subiecti corruptōes s3 dī aliter q adē vī abēē p̄ter
subiecti corruptōes. hoc ē subiectū p̄t intelligi sine eo
vī cum eius opposito. Ad vltimā pbatōem dicit. q licz
accēs simplr nō possūt abēē 7 ēē sine subiecto. p̄t tamē
subiectū intelligi sine eo Ad quartum dī q diffinitō
Aristo. implicite est eadē cū diffinitōe Platonis. s3 nō
explicite. Nā in diffinitōe platonis ponit p̄ter subiecti
corrūptōem. qd sufficēter intelligit p̄ h q dī eadē. vbi
em subiectū est idē nō est corruptū. Ad aliud dōm q i
dēntia nō t3 lex p̄te accidētis. s3 ex parte subiecti cui
p̄t tale accēs inēē 7 nō inēē s3 ad aliam pbatōem
7 ad vltimā dī. q licz accēs sp̄ inheret aptitudinalr nō
rē actualr. sicut fide credim. Et dicit q nulla inhe
rētia est de cōtra accidētis. sic dēm est Ad quintū dī
q illa diffinitō nō datur p̄ purā negatōem. s3 daf p̄ ne
gatōem fundatam in affirmatōe. Et ad aliā pbatōem
dī. q distributōe inclusa in hoc aduerbio sp̄ debz cade
re sup accēs q̄dū ē 7 nō vī

Comune qui.

In hoc scdo tractatu libri predicabiliū
Por. determinat de q̄ncz pdicabilibz p̄pan
do ea ad inuicē penes pueniētā 7 dīnam. Et ille trac
tatus diuidit in q̄ncz capitula. In pmo ponit vnā cōs
ueniētā generalē oīm pdicabiliū ad inuicē dīces. q om
nia pdicabilia pueniūt in h qd est pdicari de pluribz.
s3 sit aliq̄ dīna inter ea. qz gen^o mag^o pdicaf de pluribz
q̄ aliq̄d alioz. eo q pdicaf de sp̄bz 7 idiuuidis. 7 s3
dīna. s3 spēs pdicaf solū de idiuuidis q sub eē p̄tinent
p̄riū at de sp̄e 7 idiuuidis p̄tēntis sub illa sp̄e. s3 acci
dēs pdicaf de sp̄bz 7 idiuuidis. 7 hoc declarat p̄ ex
ēpla cū dī (Nāq̄ al) 7 ex isto textu elicit q accēs cōia
pus pdicaf de idiuuidis. scdario p̄o de sp̄bz q cōti
nēt idiuuidia. Exēpla facilt patēt in textu (Comune
at est) In hoc scdo capitulo ponit Por. pueniētias 7
dīnas gener 7 alioz pdicabiliū. Et diuidit in nouē p
tes. in pma ponit tres pueniētias generis 7 dīne. q̄rū p
ma est q tā gen^o q̄ dīna p̄tinet plures spēs q̄tus dīna
p̄tinet tot sic gen^o. s3 em rōnale nō p̄tinet irrōnalia q
p̄tinet h gen^o aīal. cum p̄tinet hōlem 7 deū q̄ sūt spēs.
(Et quecūqz) ponit scdam pueniētā. q ē q quecūqz
pdicaf de genere vt gen^o. pdicaf etiā de oībuz p̄tēntis
sub illo. 7 quecūqz pdicaf de dīna vt dīna pdicaf eti
am de sp̄e p̄tēntia sub ea. Nā substātia 7 aīatum nō sō

lū pdicaf de aīali fm q est genus. s3 etiā de sp̄ebz. q̄
sūt sub ipso vsqz ad indiuidua. S3 vt rōe nō solum
pdicaf de rōnali qd est dīna. s3 etiā de sp̄ebz sub rōna
li p̄tēntis (Comune at) ponit terciā cōitātē. q est q cōe
est q pempto generez dīna siue destructo destruat p̄
rimaf eius spēs q sub ipso sūt. S3 destructa dīna de
struit oīa iferiora eius. Quēadmodū em si nō sit aīa/
neqz equ^o est neqz hō. ita si nō sit rōnale nullū erit aīal
qd vīat rōe Lira scdaz pueniētā attende q p̄ pre
dicari de genere in q̄ntū genus est. 7 de dīna in q̄ntū
dīna intelligat pdicata cōitālia 7 p̄ se. alit nō habē
ret p̄tēntem illud qd dī por. Nō em sequit q si aīal est
gen^o q hō sit gen^o. eo q genus nō pdicaf cōitālr. sed
accētālr. 7 sic h p̄ma pueniētā sumit penes p̄tēntiaz
p̄tēntem. scdā penes pdicafōez generalē. scdā p̄o pe
nes destructōem realem (Propū aut) in hac scdā p̄
huius capituli ponit por. lex p̄tēntes siue dīnas inf
genus 7 dīnam. P̄ma ē q gen^o pdicatur de pluribz q̄
dīna etiā q̄ spēs p̄riū 7 accēs. declarat p̄ exēpla. q̄
aīal pdicaf de equo canē serpente 7 boie. qd ripes p̄o
qd est dīna solū de hīmbus q̄tuoz pedes. 7 hō solū de
p̄ricularibz hōibz. 7 hīmbile solū de eqz p̄ricularibz eqs
Et s3 accēs de p̄tēntiaz (Sp̄oz aut) dī Por. q h
debz intelligi de dīntijs quibus diuidit gen^o. 7 nō de
dīntijs que p̄tēntit siue p̄tēnt sub am gener. h est de
dīntijs p̄tēntiuis (Amplius gen^o) Por. ponit scdam
dīnam. q est gen^o p̄tinet dīnas p̄tēnt. 7 nō cōtinet ab
ip̄. nā aīal p̄tinet rōnale 7 irrōnale (Ampl^o genera)
Por. ponit terciā dīnam. q est q genera sūt p̄tēnt dīntijs
q sub eis sūt. 7 nō destructo genere destruit oīnes dīne
eius 7 nō ecōtra. qz si oīnes dīne aīalis destruerent ad
huc p̄t subitelligi aīal. sublatō em aīali aufert irrōna
le 7 rōnale. Dīne autē nō aufertū genus. nā si oīnes itē
rīmāf. substātia tū aīata sensibīl intelligi p̄t q est aīal.
(Amplius at) ponit quartā dīnam. q est q gen^o pdi
caf in qd. dīna p̄o in q̄le (Ampl^o at) ponit q̄ntā dīnaz
q est q genus est vnū fm vnāquāqz sp̄em. dīne p̄o plu
res eiusdem sp̄e. vt homies fm hōe sūt iste dīntie rāō
nale mortale 7 discipline p̄ceptibile (Et genus) ponit
scdā dīnam. q est q genus h3 mo^o mafic. 7 dīna habz
mo^o forme. Et s3 possunt assignari alie p̄p̄ta 7 cōitā
tes ḡnis 7 dīne. ista tū sufficēnt (Gen^o at) hoc est 3° p̄
huius capituli. in q por. ponit tres cōitātes ḡnis 7 sp̄e
P̄ma est. q gen^o 7 spēs pdicaf de pluribz. Et d3 sumi
species fm q est species 7 nō fm q est gen^o. si sit species
subaltrina scdā cōitātes est q gen^o 7 spēs sūt p̄tēnt hīs q̄z
sūt gen^o 7 spēs. Tercia q vt qz est vnū totū resp̄cū suo
rū iferioz (Dīm at) hoc est q̄nta ps in q ponit lex p̄p̄e
tates ḡnis 7 species. P̄ma q gen^o cōtinet species 7 spēs
p̄tinet a ḡne. s3 nō ē. p̄bat p̄mo. qz in pluribz est genus
q̄ species. scdō qz ḡna piacere dīnt 7 formata specifi
cis dīntijs p̄ficere. i. cōstitūere species. scdā p̄tēntas
qz genus est naturalr pus specie. 7 in p̄empto ḡne itēnt
mūf spēs. s3 nō ecōtra Tercia. posita specie nēcārio po
nit gen^o. 7 nō ē. Quarta. genera pdicaf vnūuoce de
speciebz. 7 nō ē. Quinta. ḡna abū dāt specie in cōtinen
tia species q sūt sub ip̄. s3 species abū dāt a ḡne p̄rijs
dīntijs. Sexta. gen^o p̄t esse ḡnalissimū. nō at species.
7 spēs p̄t esse specialissimū. nō at genus (Gener^o aut 7
p̄riū) In hac q̄nta p̄te ponit por. tres cōueniētias ge
neris 7 p̄riū. P̄ma est. genus 7 p̄riū sp̄ sequit ea quo
rū sūt. qz si homo est aīmal est. 7 si homo est r̄sibile est.
scdā. genus 7 p̄riū equalr pdicaf de suis subij
cibilibus. homo em 7 bos equaliter sūt aīalia. 7 catho

z cicero risibile. Tercia. genus z ppriū pdicāf vniuoce de suis subicabilibz. Dicit autēz hec ē sexta ps. in qua ponit por. qncz dñas gñis z ppriū. Prima. genus ē prius pprio. opz em pus ē aīal de hic diuidi dñitizet pp is. Secda. genus pdicāf de pluribz spēbz. ppriuz fo de vna tñ. Tercia. ppriū pdicāf puerim de eo cuius est ppriū. genus fo de nullo pdicatur puerim. qz nō si ani mal ē homo ē. nec si animal est risibile est. s; si homo ē risibile ē z conuerso. Quarta. ppriū inē omī soli z sp. gesinus fo qñis inlit omī z temp. non tamē soli. Quinta. ppriū destruitur ad destrucōem spēi z ecōtra. genus nō destruitur ad destrucōem spēi (Generis fo z accidētis) hec ē septima pars. in q ponit vna puenētis am generis z accētis. z ē qz vtrūqz pdicatur d pluribz accētis em siue sit sepabile siue inseparable de pluribz pdicatur moueri em de pluribz pdicāf. Aliquē etiā pdicāf de comīs z de omībz ethiopiūbz z aliqbz inaiatīs. Differt autē genus ab accētē. Sexta ps. in qua ponit phi. ponit qttuoz pprietates gener' z accētis. Prima ē. genus ē pus accētē. s; accidēs est posterius. eo qz accētis dēs est posterius spē. q est posterior genere. Secda. gen' pncipatur equalit. nō autē accidēs. Intētiōem em z remissionē suscipit accētium pncipatō. generum fo mī nime. Tercia. accētia subsistunt pncipalr in indiuiduis. s; genera z spēs naturalr sūt priora indiuiduis substantie. Quarta. genera pdicantur in eo qd quid sit. accidētia fo in eo qz quale aliquid ē v' qñō se habz vnū quodqz. Quia si qñā. qual' ē ethios. dicit qz ē niger. z si querat. qñō se habz socrates. dicit qz sedet aut abul lat (Genus autē) In hac vltima pre ist' capituli remouet por. quēdam errorē siue quādam obiectōēz dicēs qz dicit' ē qñō genus differt ab alijs. Et cuz ipse fecerit qttuoz pprietates ad alia qttuoz pdicabilia videt qz qd' liber alioz debeat habere quattuoz pprietates. z cū quibz qz sunt pdicabilia erūt decē pprietates eoz. Solut' dicēs qz genus habz qttuoz pprietates. z dñia tres. spēs duas z ppriū vnā. z sic sūt decē tñ. z hoc declarat de genere. eo qz gen' differt a dñia. spē. pprio. z accētē. iō hz quatuor dñias ad alia. s; dñia habz tres ad posteriora. s; spēm. ppriū z accētis. illa vero quā habz ad gen' enumerata est qñ ppabatur gen' ad ipaz. spēs ar habz duas dñias qbus differt a pprio z accētē. Alie fo due sūt enumerate quādo genus z differentia ad ipsum com' parabant. pprium autem habet adhuc vnam differentia. s; ad accētis. z alie tres enumerāf. cū alia cōpanf ad ipm. ex quibz cōcludit. qz suppositis qttuoz dñitīs generis ad alia z tñbz dñie. vna fo spē. z vna ppriū erūt tñ decē dñie ipozum. quarū quattuoz q sūt generis ad alia iā enumerata sūt (Cōmune ē ergo) Istud ē terciū capitulū. in quo ponit puenētias z dñas alioz pdicabilū posterioroz. z diuidit in sex pres. in pma ponit duas puenētias dñitē z spē. Prima ē qz dñitia z spēs e qñit' pncipant. nā homines pncipales e qñit' pncipāt homine z rāionali dñitia. Secda. spēs z dñia assūt his que ea pncipāt. sp em socrates rānalis ē. z sp socrates homo (Propriū autē dñie) in hac scda pre ponit qttuoz dñias int' dñiam z spēm. pma dñia pdicāf in qñe. spēs fo in quid (Nā si) remouet por. vna obiectōēz qz possz fieri dicens. qz si hō velut qñitas accipiāt. nō tñ simplr erit qñitas p' id qz qñi adueniētes dñie pstituerūt. Secda dñia. qz dñia sepe repit in plibz spēbz. vt qdrus pes in plibz aīalibz spē dñitibz. s; spēs solū repit in plu

ribz indiuiduis q sūt sub vna spē. Tercia. qz dñia ē hōz sua spē. z nō ē d. Rōnale em ablatū interimit hoīem hō fo interēptus nō auferz rōnale cū sit deus. Quarta vna dñia pponit cū alia ad pstitucōem vnus spēi. sic rōnale z mortale ad pstitucōem hoīs. S; vna spēs nō pponit alii. vt gignāt alterā spēm (Quēdā em) remouet obiectōēz dicēs qz qñis e qz quedā. i pncipalis cui dā alino pmissat ad multi generatōem. tñ e qz simplicif nūqz adueniēs alino pncipat' mulū (Dñia z ppriū) i hac scia pre ponit por. duas puenētias dñie z ppriū. Prima dñia z ppriū e qñit' pncipāt. qz rōnalia e qñit' sit rōnalia. z risibilia e qñit' sūt risibilia. Secda. qz sp assūt ill' de quibz pdicāf. Remouet tñ obiectōēz cū dicit (z sp) dicēs qz qñis curtes bipes. nō tamē pimitur substantia. s; sp habz aptitudinē ad hō qz sit bipes. sicut risibile dicit. non eo qz sp rideat. s; eo qz natū est ridere (Propriū autē) in hac qra pre ponit por. duas dñias dñitēz ppriū. Prima dñia dicit de pluribz speciebz sic rōnale de hoīe z de deo. s; ppriū dicit de vna sola spē cui' ē ppriū. Secda dñia seqtur ad spēm. s; nō puenit' ppriū fo puerim pdicāf d his qz sūt ppria (Dñie qdē z accētis) i hac qra pre ponit por. duas cōitates dñie z accētis. pma qz pdicāf d pluribz. secda. qz accētis inseparable sp adest illi cuius est accētis. sic dñia illi cui' est dñia. Bipes em sp ad e omībz hoībz z nigrū esse coruis (Differt ar) In hac sexta z vltima pre huius capituli ponit por. tres pprietates dñie z accētis. Prima pprietas. qz dñia pncipat spēs z nō pncipat. sicut rōnabilitas pncipat hoīem. accētia fo qdā mō cōtinent. eo qz sūt in pluribz z quodā mō cōtinet eo qz sūt subiecta nō sūt susceptibilia vni' accētis. tñ. s; plurū. Secda dñia est. qz dñia nō est itensibil' z remissibil'. accētia fo suscipiūt magis z min'. Tercia. dñie pncipat' impmitte. accētia fo pncipat' bñ possiūt pmisseri (Imōi qdem) epilogat por. dicēs. qz iste sūt cōitates z pprietates dñie z ceteroz. deū facit trāsitiū ad scda z pncipat' dicēs. qz dicit' est qz spē differt a dñiaz genere cū diceba gen' qmō differt ab alijs. z qñō dñitia differt ab alijs (Spē fo) in hoc qro capitulo ponit por. cōitates et dñias spē z ppriū. Et diuidit in duas pres. in pma ponit duas cōitates eoz. Prima. ppriū z spē pdicantur de seinnicez puerit' dicit. hō em est risibile. z risibile ē hō. Secda. spē z ppriū e qñit' pncipāt a qz pncipāt (Differt autē) scda ps. in qua ponit qttuoz dñias int' spēciam z ppriū. pma. qz spē pōt esse gen' aliaz speciez. s; ppriā nō pōt esse gen' aliaz speciez. Secda. qz spē est p' or. pprio. spē em an subsistit qz ppriū. ppriū fo postea in specie. Ppriet' em hoīem esse vt risibile sit. Tercia spē sp actu est in suis subicabilibz. s; ppriū nō sp adest actu s; pncipat' sp. qz socrates sp est actu hō. nō tñ sp actu rideat qñis sit natura sp risibil'. Quarta. qz diffinitōes ppriū z speciez dñit. ppriū z spē dñit. Probat pncipat' qz qz rñ termini. i. diffinitōes sūt dñites. z ipsa sūt dñia. An cedens pbat. qz diffinitō speciei est esse sp sub gñe. z de pluribz z dñitibz numero in eo qz qd sit predicari. s; diffinitō ppriū est oī soli z sp adesse (Speciez fo z accētis) In hac terciā pre ponit vna cōueniētā speciei z accētis. qz est. cōe est speciei z accētis de pluribz pdicari. z dicit qz pauce sūt alie cōitates eoz. eo qz plurimū distant a le accētis z illud cui accidit (Propria fo vtriusqz sūt) In hac qra pre ponit por. qttuoz dñias speciei z accētis. Prima est. species pdicatur in quid. accidēs fo in quale. v' quomodo se habēs. Secda vni' indi

uid ut est vnica spēs. s3 vnus idiu dui sūt plura accētia tā sepabilia q̄ inseparabilia. Tercia spēs ē por accētie accētia s̄o sūt posteriora. op̄ter em̄ cōsubiectum vt illi aliquid accidat. accētia s̄o sūt posteriora generioz aduētiē nature. Quarta spēs p̄cipat̄ eq̄līter. s3 accēdēs tā sepabile q̄ inseparabile suscipit maḡ 2 min⁹. Et hī ops em̄ cū alio ethiops habebit colorē vl̄ intellū apli⁹ vl̄ remissū s̄m nigredinē. Restat igitur por. facit trāsitiū ad capitulū sequēs. edicit q̄ restat solū dicere de p̄rio 2 accētie. q̄ tā dictū ē quō dīa 2 p̄riū differ̄ a spē 2 p̄pū a dīa 2 genere in ipoz differētijs ad ipm̄ p̄riū. (Cōe autē p̄riū) quitum capitulū. in quo por. ponit cōitates et dīas p̄riū 2 accēdētis. Et diuidit̄ in duas p̄tes. in p̄riā m̄a ponit duas p̄uētiās p̄riū 2 accēdētis inseparabilis. Prima ē q̄ subiectū p̄riū 2 accēdētis inseparabil̄ nūq̄ subsistit sine ill̄. Quēadmodū em̄ p̄ter risibile non subsistit homo. ita p̄ter nigredinē nō subsistit ethiops. Scda q̄ vt̄riq̄z ipoz 2 est sp̄ et em̄ cōtinēt̄ in subiecto. (Dīnt̄ ar̄) In hac secūda p̄te por. ponit tres dīas p̄riū 2 accēdētis. Prima q̄ p̄riū 2 est solū sp̄. quēadmodū dīz risibile hōmīni. s3 nō accēdēs inseparabile. nigrū em̄ non inest solum ethiopi. s3 etiā coruo 2 carboni 2 ebēno 2 q̄buscūq̄z alijs. Scda que sequitur ex p̄cedētē ē q̄ p̄riū p̄dicat̄ quersum nō autē accēdēs inseparabile. Tercia p̄riū p̄dicat̄ equal̄. accēdēs s̄o nō. s3 s̄m magis 2 minus. 2 in fine d̄t q̄ s̄t. etiam alie cōitates vl̄ p̄rieta ipoz vl̄iū. s3 iste sufficiunt ad discretōnem ipozum. Et hoc textu sequit̄ p̄mo. q̄ sicut accētia. p̄pā p̄mo insūt sp̄ 2 scdo idiu dūis. eo q̄ causant̄ a p̄rijs p̄ncipijs sp̄. sic accētia cōia p̄mo insūt idiu dūis. 2 secundario sp̄ sub qua continent̄ in diuidua. Circa hoc tū est aduertēdū q̄ duplex ē p̄mitas. vt ad p̄positū sufficit. l. p̄mitas causalitatis. 2 p̄mitas adequatōis. Loquēdo autē de p̄mitate causalitatis accētia cōia siue p̄ accēdēs p̄mo insunt idiu dūis 2 secundario generibz 2 sp̄ibus. (Hī q̄ fortis est albus. q̄ homo est albus. 2 animal est albus nō cōuerso. s3 cōuerso ē de accētibz p̄rijs. quia talia accētia p̄mo insunt sp̄ibus. secundario s̄o idiu dūis oim̄ altariū sp̄erū. Loquēdo s̄o de p̄mitate adequatōis accētia cōmunita nō insūt p̄mo idiu dūis. q̄ h̄mōi accētia nō habēt subiecta adequata. S3 accētia p̄pā insunt illa p̄mitate suis speciebus. q̄ adequate ip̄ insūt. 2 etiā p̄mo p̄mitate causalitatis. eo q̄ a suis subiectis causant̄ sicut dictū est. Scdo sequitur ex tertia dīa generis 2 dīntis q̄ genus ē p̄us natura dīntis. ita q̄ nō solū p̄ opus nostri itellectus. 2 q̄ destructo p̄rii necessariū est destructi posteriori. et posteriorius potest destructi nō destructo p̄rii. nā ablato genere aufertur dīa. 2 tamē ablat̄ dīntis nō aufert̄ genus. Dicit̄ tamē aliq̄ hoc sit itelligendū seorsum in dīntis simplr̄ acceptis. nō autem de omnibus simul. eo q̄ destructi omnibus differentijs 2 speciebus demū destructiur genus. Sed contra hoc instatur. quia p̄us nullo mō dependet a posteriori. 2 iō generi vt sic nō repugnat p̄ se esse posteriori. Et hoc videtur innuere Aristoteles qui d̄t in quinto metaphisice. q̄ p̄us potest esse sine alio. 2 aliud non sine eo. Et si arguat̄ cōtra hoc. quia in creaturis pater est p̄ior filio. 2 tamen pater non potest esse sine filio. Secūdo. quia omnīs causa est p̄o suo effectu. 2 tamen destructa causa potest effectus remanere. sicut calor in aqua igne consumpto. Tercio. quia passio ponitur esse posterior subie

cto s̄m naturam. 2 tamen ablata passione necessarium est auferri subiectum. quia conuertunt̄. Quarto. q̄ cum ista regula applicetur ad genus 2 differentia p̄stat q̄ sublato rōnali 2 irrōnali nō remanet al̄ in reruz natura. Sicut sublatis congregatiuo 2 disgregatiuo nō remanet color. Ad ista respondet Frāsciscus. Ad p̄mū q̄ hic nō est intentō de p̄itate ipis s̄m q̄ pater puenit filium. s3 de p̄itate nature qual̄ est inter genus 2 dīntiam. pater autem 2 filius sunt simul natura. sicut quēlibet alia relatiua. Ad scdm̄. q̄ ista regula debz itelligi in cōtialiter ordinatis sicut genus 2 dīntia. Et effectus autē 2 cā vniooca m̄m sunt sic ordinata. q̄a accidit q̄ talis effectus sit a tali cā. Ad tertiū q̄ nō spugnat subiecto ex sua rōe formali existere sine passione. cū s̄m naturam p̄existat et sine illa sit cum tota sua ratione diffinitiuā. Ad q̄rtū q̄ eodez mō generi nō repugnat ex sua quiditate fore sine differentia cū p̄existat. 2 in illo p̄ore sit quiditate sine ea. tamē p̄ter idē p̄tatem realem in non nullis etiam destruitur. Et si dī si dicas. nōne in aliquibus sūt reall̄ distincta. 2 genus nō est de quiditate dīntis. sicut nec cōuerso. cū vnū sit extra cōntiam alterius. ergo vnū potest non soluz itelligi sine alio. sed etiā cō potest dīna sine genere. Responde q̄ licet absolute posset concipi rationale sine animalī. 2 etiam cō in aliquibus pro eo q̄ nō est intra q̄dd̄tatem eius inclusum. Tamē descendēdo a sumis ad infima p̄ lineā p̄dicamentale p̄intelligit̄ sp̄ diuisum suis diuisidentibus. et sic videtur hic loqui Por. Et simil̄ licet genus 2 dīna in aliquibus sūt distincta reall̄ absolute vt tamē sint actu composita. videlicet vt componit̄ hōmīnem vl̄ asinum sunt idem reall̄. eo q̄ vnū non potest esse sine alio. Tercio sequitur ex vna alia p̄rieta q̄ genera equal̄ dicuntur de omnibus suis p̄tibz subiectiuis. Dicit̄ em̄ q̄ equal̄ participantur in suis inferioribus. 2 q̄ species equal̄ participant in suis indiuisiuis s̄m eūdem modum. quia in hac conuenit species cum differentia. Et q̄ dīntia respectu suozum īferiorum habet talem equalitatem. 2 q̄ p̄riū dicit̄ equaliter de omnibus sibi subiectis. q̄ ponit q̄ equal̄ p̄ticipatur p̄riū. sicut spēs ab indiuisiuis. Et si arguatur. q̄ homo d̄ p̄fectissimū aīal. 2 sic nobilior 2 p̄fectior modo debz p̄cipare aīalitate q̄ bruta. Scdo quia lux solis 2 lumen sunt eiusdem speciei. 2 tamen natura lucis p̄fectius est in sole q̄ in luna. Tercio. q̄a vna albedo magis est disgregatiua q̄ alia. aut nigredō congregatiua. 2 sic differentia inequaliter participatur. Quarto quia vnus homo videtur risibilior altero. aut vnū corpus altero mobilius. Ad p̄mū dicitur q̄ vnus homo est p̄fectior brutis per rationalitatem. non autem p̄ animalitatem. 2 ideo homo est nobilissimū animalium. Non tamen in quantum animal est. Ad secundum dicitur q̄ licet lux solis sit p̄fectior luce lune. hoc tamen non est s̄m rationem specificam. sed s̄m gradus indiuiduales. Similiter dicat̄ de congregatiuo 2 disgregatiuo. Ad quartum dicit̄ q̄ licet vnū corpus sit nobilior alio. similiter vnū hōmō risibilior. vt mobile 2 risibile dicunt potentiam. nō tamen vt dicunt ap̄ritudinē. Quarto sequitur ex differentia speciei et accidentis. q̄ substantia est p̄ior accidente ordine cognitionis. eo q̄ dicit̄ q̄ species potest itelligi p̄ius q̄ accidentia. Sequitur secundo

q̄ substantia est por accēte. nō solū cognitōe. sed etiā fm ordinē nature. q̄ d̄t q̄ o3 ē pus subiectus vt illi aliqd accidat. eo q̄ eē prius est q̄ recipi. sicut pati p̄suppoit existere. Tercō sequitur ex eodē. q̄ totū genus accētis ē posteri⁹ toto ḡne sube. q̄ d̄t q̄ spēs postēiores sūt generib⁹. Nō in quā q̄ ponat vni⁹ genus oīm accētū. cu3 sūt eorū nouem genera p̄ma. s3 q̄ cuiuslibet dati accidētis entitate por est ali qua suba. Quarto sequit q̄ oīa accētia sūt ab extrinsecō. q̄ d̄t q̄ sūt nature aduectiue. i. adueniētes. 7 iste aduentus designat extrinsecā rem Circa hūc textum.

Querit decimo.

Utrū pueniētiē 7 differētiē p̄dicabilitū sint a por. pueniēter assignate Arguitur p̄mo q̄ nō. q̄ p̄dicabilia coincidunt in idē. q̄ nō differūt ab inuicē. q̄ colorati est gen⁹ albi accētis corpis. 7 spēs q̄lis. 7 rōnale est spēs respectu huius rōnalis 7 illius. 7 differētia respectu hominis. sicut r̄sibile est spēs qual 7 p̄p̄riū hominis. Secō sic. oīa vltā sūt spēs 7 etiā accētia. q̄ sequit q̄ coincidunt in idē. ans p̄3. q̄ sūt spēs vltis 7 accētia p̄marū in rōtōnum Tercō sic. genus differt ab oīib⁹ alijs in hoc qd̄ est p̄dicari d̄ plurib⁹. q̄ nō oīa pueniūt in hoc qd̄ est p̄dicari d̄ plurib⁹. Cōfirmatur q̄ multa sūt p̄dicabilia que p̄dicantur de vno solo. igit̄ Quarto sic. p̄p̄riū p̄dicatur denotatiue. q̄ male d̄t q̄ genus 7 p̄p̄riū pueniūt in hoc qd̄ est vniuoce p̄dicari Quinto sic. albi 7 nigrū p̄t p̄misceri ad p̄stitutōem color. medioz q̄ male dicit q̄ due spēs nō possūt p̄misceri ad p̄stitutōem d̄ vna tertiā spēm

In oppositū

Arguitur autoritate Por. in textu. Pro solutiōe illius q̄tio/ nis soluende sūt quinq; p̄iales questiones

Prima

Questio. utrū d̄ne p̄dicabilitū sint pueniēter assignate Pro cuius solutiōe querit p̄mo. utrū q̄ncq; intēdēs vltimū possint coincidere in idē. Ad quam dic breuiter q̄ q̄ncq; intēdēs vltimū coincidere in idē p̄t intelligi dupl̄. vno mō q̄ d̄ditatiue. Et sic nec q̄ncq; nec aliq̄ue coincidunt in idē. eo q̄ vna sc̄da intēdēs nō p̄dicat de alia ab ea specificē distincta q̄ d̄ditatiue 7 centralit̄ Alit̄ s̄ fūdamentalit̄ 7 denotatiue. 7 sic aliq̄ue p̄t coincidere. ita videlz q̄ de vno fūdamento sub diuersis rōib⁹ formalib⁹ 7 ad diuersa p̄p̄ta possūt p̄dicari diuersē intēdēs. sicut de albedine p̄p̄ta ad sūū subiectū p̄dicat accētis. 7 p̄p̄ta ad sua inferiora p̄dicatur spēs. 7 sic b̄n̄ ē possibile q̄ aliq̄ intēdēs coincidat in idē. oēs t̄n̄ nō possūt coincidere in idē aliq̄ mō q̄uis sit possibile ge nus 7 spēm 7 accētis fūdari in colore.

Querit

Secō. utrū p̄p̄riū p̄dicet vniuoce Ad quā dic breuiter. q̄ vniuoce p̄dicari iterdū capitur idē ē q̄ qd̄ d̄titatiue p̄dicari sicut accipit p̄bs in p̄dicamto substantie cū d̄t p̄p̄riū est sc̄dis substantijs 7 d̄ntijs eārū vniuoce p̄dicari de p̄mis. 7 sic p̄p̄riū nō p̄dicat vniuoce Alit̄ mō capitur vt distinguit̄ 7 equoce p̄dicari. 7 sic p̄p̄riū p̄dicat vniuoce. eo q̄ p̄dicat fm vniū nō 7 eādē rōem

Tercio

Querit. Utrū gen⁹ sit vniuoce sit is spēs. Dic breuiter q̄ gen⁹ ē p̄dicatiū vniuoce oībus suis spēs. p̄3. q̄a illō qd̄ p̄dicat fm idē nō 7 eādē rōe de aliq̄b⁹ ē vniuo

cū p̄dicatū illis. s3 genus ē h̄mōi. q̄. Vtrū p̄3. q̄ fm p̄p̄riū sexto thopicoz nullū equocū ponit in diffinitōe s3 genus ponit in diffinitōe spēs. Et si queras. qd̄ est illud vniū in re a quo sumit vnicitas generis. Dico q̄ oīa vni⁹ gener⁹ habēt iter se pueniētiā in suba 7 qd̄ d̄tate quā nō habēt cū alijs alioz generum qd̄ cognoscit̄ ex idēp̄ritate p̄p̄tōis. vt ex passiomb⁹ extētib⁹ in spēsbus 7 illud ē aliqd̄ imp̄fectū 7 q̄si potētiāle. q̄ diuersē spēs habēt diuersas formalitates p̄fectas q̄bus specificē dēstinguūt. Aliqd̄ q̄ inuenit̄ in qualibet spē qd̄ ē materia le 7 potētiāle. 7 aliqd̄ aliud qd̄ est actuale. 7 ab illo potētiāli in re sumit gen⁹. 7 ab illo actuāli sumit d̄t. Et quāto genus est cōius tāto vnicitas illi⁹ realitat⁹ a q̄ sumit genus est minor. 7 ita nomē gener⁹ de suo p̄mo intel lectu ip̄ortat aliqd̄ qd̄ est materiale in spēsbus. 7 hoc p̄ modum rotius

Querit

Quarto. utrū d̄ne p̄rie sint imp̄mixte. accētia 7 p̄ria p̄mixta. Dic breuiter fm por. q̄ sic. S3 cōtra hoc arguit̄ q̄drupl̄. Primo sic. q̄ p̄gregatiūz disgregatiūz sūt d̄ne coloris cōtrarie. 7 t̄n̄ p̄miscet̄ in medioz coloribus. nā blauedo minus disgregat̄ c̄s albedo

Secō sic. q̄ calor 7 frigus p̄miscet̄ur in tepido. nō ē ar̄ possibile spēs p̄misceri q̄n̄ eaz d̄ne p̄miscet̄. Tercō sic. d̄ne accētū s3 accētā. s3 accētā p̄t p̄misceri et sic sūt spēs distincta. q̄ d̄t eorū dē. Quarto sic. accētā p̄ria d̄nt spēs. s3 plures spēs nō pueniūt ad vniū p̄stitutōz s3 sūt p̄ria nō p̄miscet̄ ad inuicē Ad p̄mū d̄t q̄ p̄mixtio in accētibus negari nō pot̄. id̄ videt̄ q̄ nō fuerit̄ int̄tēdēs por. loq̄ nisi de d̄ntijs sube que distinguit̄ cōtra accētia Ad sc̄d̄m p̄cedit̄ q̄ ibi p̄miscet̄ d̄ne specificē. sicut 7 ip̄e nature specificē. s3 nō est sic in subalibus de q̄bus est sermo in p̄posito. Sicut ad tertiū d̄t q̄ nō p̄cludit̄ p̄ int̄dēs por. Ad quartū d̄t q̄ ista p̄ria p̄miscet̄. nō vt faciūt aliā spēm sicut caliditas 7 frigiditas in tepido nō faciūt nouā spēm. s3 sūt ibi inē remissio Et si dicas. q̄ hoc nō solū habz veritatē in accētibus. s3 etiā in substantijs in q̄bus corporeūz incorporeūz p̄miscet̄ ad hoīs p̄stitutōz q̄ ē rōnale Dico q̄ corporeūz rōnale nō sūt d̄ne oppositē. s3 subalternati positē. Et p̄pter hoc etiā rōnale nō cadit̄ sub incorporeoz. sed sub corporeoz

Questio

Secūda. Utrū spēs sit aliqd̄ distinctū p̄ter op̄atōes intellect⁹ a genere 7 d̄na p̄positū ex ip̄is tāq; ex p̄tib⁹ distinctis. Pro cui⁹ solutiōe attēde q̄ alē quoz opinio est. genus 7 spēm nō dicere distinctas realitates. s3 solū distinctas impressiōes q̄s eadē res natura est facere in eodē intellectu. quartū vna est maḡ p̄fca q̄ alia. ita q̄ ex hoc q̄ recipit̄ ip̄fectā impressiōē oritur p̄ceptus generis Et hoc p̄o q̄ recipit̄ p̄fectā orit̄ p̄ceptus d̄ntie. Alijs autē videt̄ q̄ p̄ceptus generis 7 d̄ne soluz sumit̄ a diuersis op̄atōibus siue apparētis q̄ in eadē re fūdāt. ita q̄ ab op̄atōe q̄ ē sentire sumit̄ aīal. s3 ab illa que est rōcinari sumit̄ rōnale. S3 alijs apparētis q̄ cōceptus generis nō sit aliū a cōceptu d̄ntie necq; genus 7 d̄na differāt a spē nisi fm rōes siue modos cōcipiēdē eūdē cōceptū. sicut sūt rōes determinabil̄ determinatis 7 determinati. ita q̄ genus h3 rōes determinabil̄. d̄na deter minatis. 7 species determinati

Dic primo

Q̄ cōceptus gener⁹ est vni⁹ 7 distinct⁹ a cōceptibus d̄ntie 7 spēs. patz sic. quia impossibile est vnum 7 eundem conceptū 7 d̄ntē b̄ iij.

non stat cum ydemitate reali Antecedens patet primmo . quia que habent formas distinctas distinguunt realiter sed habentia diuersas formalitates habent formas distinctas . eo q formalitas sumitur a forma Secundo quia que quidditatiue distinguuntur realiter distinguuntur . eo q quidditas rei z forma idez sz sed que distinguuntur formaliter distinguuntur quidditatiue . ergo zc . Tertio quia formalitates sunt vere res . ergo distinguuntur realiter Antecedens patet . qz quod vere est substantia est vera res sed qdditas sine formalitas substantie eue substantia . qz polute e qstois

Attende pmo . q distinctio no est aliqd absolutu sz respectu Per sic qz distinctio fm sua roem formale de ad aliud . eo q de distinctio est ab aliq distinctu Secdo qz ide et diuersuz pnt inesse eidē respectu diuersoz . sed quecuqz opposita pnt inesse eidē respectu diuersoz sunt relatiua . vt prz p phm in pdicamentz No est aut relatio pdicamentis sz trascendens . eo q nullu pdicamenta le repit in deo in quo tamen est distinctio Et sic distinctio puenit enti anteqz descendat in decē genera . eo qz inter ens z suas passiones est distinctio q puenit enti anteqz descendat in decē genera Et h prz qz qnis aliq distinctio sit accns no tn ois Per scdo q distinctio est relatio disqpentie intrinsecis aduenies q ponit ad post roem fundamenti z finim Et si arguas q an distinctio ne erit distinctio . z sic erit pcellus in infinitu . eo q ois relatio psumponit distinctioem suoz fundamētoz Di eo beneit . q licet an distinctioes formale sit distinctio fundamentalis . tn an fundamentalē no est alia distinctio Attende scdo . q duplex ē distinctio qda est rationis q est fabricata ab aia z no est in re seclusa oī opatione intellecte? Alia est ex natura rei q bz ee in re seclusa opatōe intellecte? Et talis ē qdruplex scz essentialis realis formalis z qdditatis z no qdditatis siue modi intrinseci Pro qz intellectōe Attēde scdo q res pōt dupliciter capi . vno q modū abstracti siue subiecti . z sic est qda modus intrinsecus a q oia que st in eodem singulari rei intelligit eodē mō sicut oia q sunt in forte dicunt ens vnica entitate z sūz quāta vnica qntitate . Sic oia dicūt res ab vna realitate eis correspondente p modū subiecti ad quā trahunt oēs quidditates z dicē z passioēs eaz entites in forte virtute agentis et pducētis forte . z illo modo res no puenit cū ente Secdo accipit res p modū pdicati . z sic omne pdicatu positū distictū de aliq di res z h modo res et positū puertunt z illo modo res est nomē equiuocū . Vn si sic accipiat res tūc qcuqz hnt distinctioē pter actū intellectus in natura rei distinguunt realiter Tertio accipit res p modū pstituti resultās . sicut em psona z suppositū accipiunt p modū totius p se entz et exitis Alia aut et corp? non dnr suppositū aut psona sz dnr aliqd suppositū aut psona Tertio aut resultās ex aia et corpe di suppositū . sic nec diā nec qdditas generis dnr res in recto sz dnr aliqd rei siue realitatis Lōpositū aut ex genere et diā di spēs . et indiuiduū includēs oia ista di res Sed qdditas siue formalitas est qd additūz alicui variat roem formatē eius vel qd ple est inclusum in rōne formali alicuius . sicut diē diuidētes genus sunt formalitates . qz ipse addite qdditati ptabibili variant rōem formale Corporeū em et incorporeū variant rōem formalem pstitutoz p ipsa sūz oē ptabibilep aliquaz diām cū qua facit p se . vnu est qdditas vel formalitas

Sed modus intrinsecus est qui addit? qdditati cōtrahibili no variat rōnem formalem pstituti ex eo et tali qdditati . sicut sunt diē indiuiduales vel existētia Sed essentia de qdditate cū modo intrinsecō qui ē existētia Attēde quarto . q distinctio essentialis est q bz p fundamento et termino re et re et non solum aliquid rei Et si queras qn sciam aliqua se habere sicut res et res Dico primo q quecuqz duos singularia quoz qdlibet pōt p se subsistere sunt res et res et non solum aliquid rei Secdo quecuqz singularia quoz vnu pōt p se subsistere sine alio . licet no econtra sunt res et res vt fundamentū et sua relatio . si aut neutru illoz pōt existere sine alio tūc no sunt res et res sed qdlibet est realitas siue aliquid rei Sed distinctio formalis aut qdditatiua est illa que est inter duas qdditates siue formalitates . quaz vna non includit aliam in pmo modo dicēdi p se Sed distinctio qdditatis et no quidditatis est distinctio qdditatis et modi intrinseci sicut est distinctio inter boiem et eius existēciam et inter albedinē et gradus intentionales Isti autēz quatuor modi distinctionum sunt subordinati . qz distinctio essentialis est prima et maxīma distinctio . ita q qz cuqz distinguunt essentialiter etiam distinguunt alijs distinctionibus Secda est realis . tertia formalis? Quarta autē est distinctio quidditatis et modi intrinseci Et ex istis patet q aliqua distinguuntur realiter et formaliter sicut homo existens et azinus existens distinguuntur enim p suas distinctioes et p diuersas realitates et existēcias Aliqua no distinguuntur formaliter et no realiter vt hō et azinus in potentia abiectiua Alia no distinguunt realiter et no formaliter sicut duo indiuidua eiusdem speciei habent eandem rationem formalem . non tamen eandem existēciam Alia vero distinguuntur ex natura rei que nec distinguunt realiter nec formaliter sicut quidditas et modus intrinsecus Et si queratur quomodo tales distinctioes debeant inuestigari Dic primo q quando cuqz aliqua duo sz diuersorum generum vel specierum non subalternati positōrum . vel quando vnum essentialiter dependet ab alio illa distinguuntur essentialiter . eo q essentialis dependentia non potest esse infra eandem essentiam Dic scdo . q distinctio realis inuestigatur tribus documentis primum vbi cuqz reperitur generans et genitum originans et originatum ibi est realis distinctio . eo q idem non pōt seipsum generare Secdm quādo cuqz aliquid potest generari alio non genito vel corrupti alio no corrupto . tunc illud distinguunt ab eo realiter Tertius quecuqz possunt separati in existere illa distinguuntur realiter Dic tertio q formalis distinctio est quecuqz aliquid ponit indiffinitoē quidditatiua vni us quod non ponitur in diffinitoē quidditatiua alterius Et quando cuqz aliquid diuiditur per differentias oppositas tūc illud et sue differentie distinguuntur formaliter et quequid cadit sub vno diuidēte distinguuntur formaliter a quolibet cadente sub alio Dic quarto . q distinctio quidditatis z modi cognoscitur ex hoc q si aliqua se habeant sicut quidditas z modus eius vt sunt humitas et eius limitatio tali distinctioē distinguunt Sed distinctio ex natura rei que abstrahit ab ill quoz pgnoscit ex h q quecuqz de aliq duabus verificant pdicata ptradictoria . qz atqz est reale illa

distinguuntur ex natura rei eo qd nō est possibile de eo/ dem omnino pter opationem intellectus significari p̄di/ cata p̄tradictoria. quoz alteruz sit reale

Ad rōes

alterius opinionis. Ad p̄mam negat aīis. 2 ad p̄barōes dicit p̄cededo qd oīis q̄ oīs diffictio ē rea lis aut rōis. Si capiat real' distinctio p̄ omni distinctō ne q̄ est pter opationē intellectus nō tamē capiēdo disti ctionem realē p̄prie p̄ ea q̄ est inter rem 2 rem. Ad secundā dicendū qd ille formalitates bene sunt res capi endo rem p̄ omni p̄dicato positūo 2 illo mō acūpit rē Augustinus. Sed tamē nō sunt res capiēdo rem p̄prie Ad terciā negat aīis Nam in eadem forma possunt repiri multe formalitates 2 ideo nō oportet qd illa q̄ disti guant formalr distinguant diuersis formis. Ad q̄r tam pater solutio ex his q̄ dicta sunt in q̄rto notabili

Questio

Quinta, vtrum iste p̄p̄os sortes est homo. sortes ē rationalis sint necessarie 2 semp vere sicut dicit Porphyrius. Respondent aliqui qd non sunt simpliciter necessarie neqz vere. Nisi subiectum supponat p̄ aliquo existenter Et hoc p̄bant q̄druplr. primo sic. qz stante significacione terminoz ipse possunt esse false igitur nō sunt necārie neqz semper veri. Siñs pater. qz sorte non ex istente subiectum p̄ nullo supponit 2 tamē est. p̄p̄o cathe gorica affirmatiua de inesse 2 p̄nti in qua non ponitur terminus ampliatuus. ergo est falsa consequentia tenet per regulam logicorum. Secdo sic. bene sequit sortes est homo. ergo sortes est. tenet cōsequētia. a p̄e in mō ad suum totum affirmatiue. consequens est fallum 2 etiāz contingens ergo 2 aīis. Tercio sic. bene sequit sortes ē homo ergo aliquis homo est sortes. consequēs est fallū posito qd sortes non sit p̄ suū cōtradictoriū est verū. scz nullus homo est sortes eo qd bene sequit iste homo non ē sortes. 2 iste hō nō ē sortes. 2 sic d̄ alijs. q̄ null' hō ē sor tes. Quarto sic. bene seq̄ oīs hō currit 2 sortes est hō q̄ sortes currit. p̄ns est fallum. q̄ 2 aīis. nō mior q̄ maior

Ad istam questionem dicendum est p̄mo qd illa p̄po sitio sortes est hō est vera 2 necāria. siue sortes existat si ne non. p̄batur q̄druplr. Primo sic. qz oīs p̄p̄o in qua p̄ dicatū est de eētia subiecti est necāria. sed p̄dictaz p̄ positionū p̄dicatū ē de eētia subiecti. ergo ipse sunt ne cessarie Secdo sic. iste p̄p̄os nec sunt p̄tīgates eo qd sunt in mate ria naturali. nec impossibiles vt notū est q̄ sunt necessarie. p̄batur p̄na. a sufficiētī diuisione. Tercō sic hec consequētia est necāria hō currit ergo aīal currit q̄ tenet p̄tute alicuius p̄p̄os necārie q̄ non est alia nisi ista homo est aīal. Quarto sic. p̄p̄o p̄ se vera semp 2 necārio est p̄a p̄mo posteriorum. sed sic est de illis igit. Dic secdo. qd ad p̄tatem p̄p̄onū q̄ sunt in materia p̄tīgētī req̄ rit actualis existētia extremoz nisi in eis ponat termi ampliatū v̄l aliquid h̄mōi. pater sic. qz p̄tates talium p̄p̄onum cōsequit actualē vnionē extremoz 2 nō rōes formales terminoz. et p̄ter hoc in illis a p̄positione de est tercio adiacente ad p̄p̄oem in qua est p̄dicat secū dū adiacēs est bona p̄na 2 lz nō req̄rat i. p̄p̄oib' necārijs Dic tercio. qd ad p̄tatem p̄p̄onum negatiuaz nō req̄rit actualis existētia terminoz. pater sic. qz illa ē p̄a hō non est chimera 2 tamē chimera nō est. Dic q̄rto. qd ad p̄tatem p̄p̄onum in quibus idē p̄dicat de se ipso non req̄rit existētia terminoz. pater sic. qz ista est p̄a chi mera est chimera eo qd est cōtradictoria cōclusionis syl

logisimi ex oppositis q̄ semp est falsa ergo. Et si queras quale esse requirat ad veritatem huius p̄p̄onis. sortes est hō. dico qd sufficit esse q̄p̄ditatiū cū necessaria hab bitudine p̄dicati ad subiectū. Et p̄ hoc d̄: a d̄ p̄mū ar gumentum p̄me opinionis negando aīis. 2 ad p̄batio nem dicit qd p̄dicta regula est falsa. neqz est regula logi corum eo qd nullum habet fundamentum in dictis h̄ restotilis nec alicui' p̄bati' logica. Ad secundum negatur consequentia eo qd cōmittit fallaria a dicto fm qd ad simpliciter. Ad terciū d̄: cōcedendo qd aliq̄s homo est sortes dato tū null' qd homo existat 2 qd sortes est aliquid capiēdo aliquid vt conuertit cū ente Ad q̄r negat p̄sequētia eo qd medium variatur in maiore et minore sicut dictum fuit in quarto tractatu. Ad ar gumenta p̄ncipalia Ad p̄mum dicitur qd vniuersalia bene coincidunt in idem fundamentaliter non tamen formaliter sicut dictum fuit in p̄ma questione Ad se cundum dicit qd concedendo qd secunde intentiones vni uersalium sunt species denominatiue nō tamē qd dita riue. Ad terciū dicit qd si (pluribz) accipiat positue vt tātū valet sicut mltis sic omnia p̄dicabilia conueni unt in hoc quod est de pluribz p̄dicari. Nō autem si ca p̄iat cōp̄atiue sed tunc est p̄p̄itum generi Ad alia pa ter solutio ex dictis 2c.

Finis optimarum questionum super predicabilia Porphyrij.

Vertical marginal notes on the right edge of the page, including a large decorative initial 'Q' at the top.